

ISSN 025-8516

www.dip.go.th/e-journal

อุตสาหกรรมสาร

1

วารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ปีที่ 50 ฉบับเดือนมีนาคม-เมษายน 2550

ปรับกระบวนการทัศน์ พัฒนาคุณภาพการให้บริการ

ครบรอบ 65 ปี

ครบรอบ

หน่วยงานเครือข่าย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่

158 ถนนทุ่งโฮเต็ล อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50000
โทร. 0-5324-5361-2, 0-5324-3494,
0-5324-1182, 0-5324-5248, 0-5324-2226
โทรสาร 0-5324-8315
e-mail : ipc1@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณี

หมู่ 6 ถนนพหลโยธิน
ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรม เครื่องเคลือบดินเผา จังหวัดลำปาง

424 หมู่ 2 ถนนพหลโยธิน
ตำบลท่าศาลา อำเภอเกาะคา
จังหวัดลำปาง 52130

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4 จังหวัดอุดรธานี

399 ตู๊ ป.ณ. ค่ายรามสร ถนนมิตรภาพ
(อุดรฯ-ขอนแก่น) ตำบลโนนสูง อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรธานี 41330
โทร. 0-4220-7232-5
โทรสาร 0-4220-7238
e-mail : ipc4@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2 จังหวัดพิษณุโลก

292 ตู๊ ป.ณ. 77 อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทร. 0-5528-2956-8
โทรสาร 0-5528-3021
e-mail : ipc2@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5 จังหวัดขอนแก่น

86 ตู๊ ป.ณ. 103 ถนนมิตรภาพ ตำบลลำราญ
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทร. 0-4337-9296-300
โทรสาร 0-4337-9302
e-mail : ipc5@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3 จังหวัดพิจิตร

200 หมู่ 8 ถนนเลี้ยวเมือง ตำบลท่าหลวง
อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000
โทร. 0-5665-1220-5
โทรสาร 0-5661-3559
e-mail : ipc3@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 จังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานที่ดินอำเภอเมืองอุบลราชธานี
ถนนศรีณรงค์ อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี 3400
โทร. 0-4524-5432, 0-4524-4632
e-mail : ipc7@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8 จังหวัดสุพรรณบุรี

117 หมู่ 1 ถนนมาลัยแมน ตำบลดอนท้าย
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
โทร. 0-3555-5622, 0-3555-5201,
0-3555-5644
โทรสาร 0-3555-5522
e-mail : ipc8@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 จังหวัดชลบุรี

67 หมู่ 1 ถนนสุขุมวิท ตำบลเสม็ด
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000
โทร. 0-3827-3702, 0-3878-4064,
0-3878-4066-7
โทรสาร 0-3827-3701
e-mail : ipc9@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา

222 หมู่ 7 ตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย
จังหวัดนครราชสีมา 30190
โทร. 0-4437-5255, 0-4433-8243-4
โทรสาร 0-4437-5524
e-mail : ipc6@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

131 ถนนเทพรัตนกวี ตำบลวัดประดู่
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทร. 0-7720-0395-8, 0-7720-0448-9
โทรสาร 0-7720-0441
e-mail : ipc10@dip.go.th

**ศูนย์พัฒนากลุ่มอุตสาหกรรม
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง**
ถนนมิตรภาพ อำเภอสูงเนิน
จังหวัดนครราชสีมา 30170

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 จังหวัดสงขลา

165 ถนนกาญจนวนิช ตำบลน้ำน้อย
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทร. 0-7421-1905-8
โทรสาร 0-7421-1904
e-mail : ipc11@dip.go.th

บทบรรณาธิการ	4
ประวัติกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	5
วิสัยทัศน์ / การกิจ / ยุทธศาสตร์	7
โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	8
แผนที่กลุ่มจังหวัดแบ่งตามภารกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	10
ทำเนียบผู้บริหาร	11
งบประมาณ	21
วิสัยทัศน์อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	22
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกับแนวทางการดำเนินงานใหม่	24
การพัฒนาระบบราชการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	27
รายงานผลการดำเนินงานตาม 3 ยุทธศาสตร์หลัก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	34
การดำเนินงานส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ	35
ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 1 : การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ	
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน	
การพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในรูปแบบคลัสเตอร์ (Cluster)	38
การพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม	42
โครงการสร้างนวัตกรรมใหม่	46
โลจิสติกส์ทางออกของประเทศไทยยุคการค้าเสรี	49
โครงการการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ	
การใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (Total Energy Management : TEM)	51
การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์	55
วิสาหกิจชุมชน : กระบวนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	57
รักษ่อัมพวาแบบจำลองเศรษฐกิจพอเพียง	60
ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 2 : การเพิ่มมูลค่าการลงทุนและศักยภาพของผู้ประกอบการ	
การสร้างและการพัฒนาผู้ประกอบการ	62
ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 3 : การสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกับงานให้บริการข้อมูลสารสนเทศ	64
การพัฒนาผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Service Providers)	66
Show Case :	69
ภาพกิจกรรม	78

65 ปี

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

Editor Talk

65 ปี การก่อตั้งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ในวันที่ 11 มีนาคม 2550 เป็นวันครบรอบ 65 ปี ของการสถาปนากรมส่งเสริมอุตสาหกรรม หน่วยงานของราชการที่มีความโดดเด่นในด้านการให้บริการช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน

จากบทบาทของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เคยฝึกสอนอาชีพ ต่อมาได้เพิ่มบทบาทด้านการให้บริการเงินทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำ เพื่อเสริมสภาพคล่องให้แก่ผู้ประกอบการโดยความช่วยเหลือดังกล่าวสามารถต่อยอดให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้ดีในช่วงระยะแรกๆ เท่านั้น ซึ่งจากการติดตามประเมินผลพบว่า ความช่วยเหลือด้านการเงินเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้กิจการมั่นคงได้อย่างยั่งยืน จึงได้ปรับแนวทางการให้บริการโดยการสนับสนุนด้านการตลาดควบคู่กันไปด้วย โดยการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการได้รู้จักการตลาดอย่างแท้จริง รู้จักวิธีการเจรจาเพื่อการขาย ตลอดจนเรียนรู้เพื่อกำหนดราคาของสินค้าด้วยตัวเอง เป็นต้น ในการสนับสนุนด้านการตลาดเบื้องต้นนั้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ใช้พื้นที่ชั้น 1 ของอาคารเป็นเวทีการค้าให้ผู้ประกอบการได้เรียนรู้หลักการตลาด 4 P ได้แก่ Product Price Place Promotion อย่างครบถ้วน

ต่อมาในยุคโลกไร้พรมแดน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต้องปรับเปลี่ยนท่าทีการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการ ด้วยการป้อนข้อมูลและความรู้ที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้ประกอบการให้เป็นนักบริหารมากขึ้น โดยคาดหวังว่าการให้ความรู้ที่ทันสมัยทันโลกทันเหตุการณ์นั้น จะทำให้ผู้ประกอบการเกิดการตื่นตัวและหันมาเปลี่ยนแปลงตัวเอง ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการพัฒนากิจการของตนเองต่อไปในทางที่ดีขึ้น

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต้องปรับเปลี่ยนบทบาทและนโยบายให้เข้ากับสถานการณ์แต่ละยุคแต่ละสมัยมาโดยตลอด นับจากนี้ไป บทบาทของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในการสนับสนุนช่วยเหลือผู้ประกอบการได้เปลี่ยนโฉมหน้าใหม่อีกครั้ง โดยหันมาเน้นการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรจุดเปลี่ยนที่น่าจับตามอง คือ การสร้างแนวคิดใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น จากนั้นนำแนวคิดไปสู่การทดลองปฏิบัติ เมื่อได้ผลดี จากแนวคิดจะถูกกำหนดเป็นแผน จากแผนนำไปสู่การปฏิบัติจริงของหน่วยงานเครือข่ายกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

จะเห็นได้ว่า กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่ให้บริการและให้การช่วยเหลือสนับสนุนผู้ประกอบการอย่างจริงจัง หลายนโยบายที่ถูกนำมาใช้ผ่านผ่านกระบวนการหารือและวางแผนในระดับผู้บริหารครั้งแล้วครั้งเล่า แม้จะล่วงเลยมานานถึง 65 ปี กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ยังคงทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอย่างเข้มข้นและเข้มแข็งยิ่งขึ้นกว่าเดิม

บรรณาธิการบริหาร

เจ้าของ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

ที่ปรึกษา

นายปราโมทย์	วิทยายุทธ	อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
นายสมเกียรติ	ภู่องชัยฤทธิ์	รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
นางสาวกฤษณา	รวยอาจิน	รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
นายสุรศิษฐ์	บุญญาภิสิทธิ์	รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

คณะกรรมการ

นายสมเกียรติ	ภู่องชัยฤทธิ์	ประธานคณะกรรมการ
นางศรีอุทัย	เมาระพงษ์	รองประธานคณะกรรมการ
นายกรวิทย์	เจริญผล	คณะกรรมการ
นางอภา	วงศ์บุญยง	คณะกรรมการ
นางเน่งน้อย	เวทยพงษ์	คณะกรรมการ
นางศิวพร	วงศ์วิวัฒน์ไชย	คณะกรรมการ
นางอุไรวรรณ	จันทรายุ	คณะกรรมการ
นายเดชา	อัศวศิริสวัสดิ์	คณะกรรมการ
นางศุภวัลย์	ตันติอนันต์	คณะกรรมการ
นายสิษฐ์	วีระวุฒิ	คณะกรรมการ
นางเจลา	ศรีเพชร	คณะกรรมการ
นางฝนทอง	วงศ์สุริยารัตน์	คณะกรรมการ
นางอร	ทีมะพันธุ์	คณะกรรมการและเลขานุการ
นางสาวปณทิพย์	เปลียนโมฬี	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สนับสนุนข้อมูล

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

กลุ่มนโยบายแผนงานและงบประมาณ

สำนักพัฒนาขีดความสามารถงานส่งเสริมอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1-11

จัดพิมพ์โดย

บริษัท จีเอ็ม มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) โทร. 0-2669-3370-2

ประสานและดำเนินการ

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2202-4416 โทรสาร 0-2354-3299

ประวัติกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

การบริหารราชการมาแต่เดิมนั้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีฐานะเป็นหน่วยระดับกอง โดยได้มีการประกาศตั้ง ‘กองอุตสาหกรรม’ สังกัดกรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐกิจ ตามพระราชกฤษฎีกาการจัดวางระเบียบการสำนักงานและกรมในกระทรวงเศรษฐกิจ (ฉบับที่ 13) ตราไว้ ณ วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2479 กองอุตสาหกรรมนี้ จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมสนับสนุนค้ำคว้า ควบคุม คຸ້ມครองการอุตสาหกรรมต่างๆ ที่กระทำการอยู่แล้ว และจะเกิดใหม่ ให้ดำเนินการตามแบบแผนและวิธีการที่ดี ในขั้นแรกดำเนินการให้ความสำคัญและเน้นหนักในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว เช่น การอบรม ส่งเสริมการทอผ้าแบบกี่กระตุก การทำร่ม เครื่องเขิน เครื่องจักสาน เครื่องปั้นดินเผา เครื่องหนัง และอุตสาหกรรมเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ต่อมาในปี พ.ศ. 2480 ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานและกรมในกระทรวงเศรษฐกิจ (ฉบับที่ 7) ตราไว้ ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2481 ให้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งด้านควบคุมโรงงานและส่งเสริมการเผยแพร่กิจการอุตสาหกรรม พร้อมทั้งบริหาร รຳນจำหน่ายสินค้าที่ผลิตได้ในประเทศ ชื่อ ‘ร้านไทยอุตสาหกรรม’

■ ปี พ.ศ. 2484 การพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น รัฐบาลเห็นความสำคัญ จึงได้ยกฐานะกองอุตสาหกรรมขึ้นเป็นกรมอุตสาหกรรม ในกระทรวงเศรษฐกิจ ตาม พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2484

■ ปี พ.ศ. 2485 รัฐบาลสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีได้ประกาศพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2485 จัดตั้งกระทรวงอุตสาหกรรม และกรมอุตสาหกรรมได้เปลี่ยนชื่อเป็น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สังกัดในกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2485 โดยมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมที่จำเป็นของประเทศ

■ ปี พ.ศ. 2518 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ขยายงานบริการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคและวิชาการด้านการผลิตและจัดการไปสู่ภาคอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มจัดตั้งกองบริการอุตสาหกรรมภาคเหนือ ณ จังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2518 รวมทั้งได้ขยายงานไปสู่ภาคใต้ ณ จังหวัดสงขลา และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัดขอนแก่น

■ ปี พ.ศ. 2526 ดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค และได้เปลี่ยนชื่อกองบริการอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2526 และได้ขยายงานไปสู่ภาคตะวันออก ณ จังหวัดชลบุรี และภาคตะวันตก ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ในปี พ.ศ. 2532

■ ปี พ.ศ. 2536 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 ให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเพิ่มขึ้นอีก 6 ศูนย์ ณ จังหวัดพิษณุโลก, พิจิตร, อุตรดิตถ์, นครราชสีมา, บุรีรัมย์ และสุราษฎร์ธานี รวมเป็นศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคในสังกัดกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม 11 ศูนย์ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ได้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

■ ปี พ.ศ. 2539 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ปรับปรุงบทบาทภารกิจ และโครงสร้างหน่วยงานครั้งใหญ่ (Reengineering) เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับภารกิจ โดยได้กำหนดโครงสร้างองค์กรใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาการแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2539

■ ปี พ.ศ. 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2545 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้รับเปลี่ยนแปลงบทบาท ภารกิจ และวิธีการ บริหารงานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ มีวิธีการทำงานที่รวดเร็ว คล่องตัว มีการวัดผลลัพธ์อย่างเป็นรูปธรรม โดยเป็นการปฏิบัติงานในรูปแบบของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและเป็นธรรม

■ ปี พ.ศ. 2549 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินการปรับโครงสร้างของหน่วยงานตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบของการพัฒนาระบบราชการที่ผ่านมา และที่ต้องดำเนินการต่อไปในอนาคต กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้ปรับแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมใหม่ โดยเน้นการสร้างและพัฒนา รูปแบบ แนวทาง และขั้นตอนการส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ๆ ซึ่งนำไปสู่การปรับโครงสร้างหน่วยงานใหม่ โดยแบ่งโครงสร้างเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริหารและแผนงาน (Administrative & Policy Planning) กลุ่มเทคโนโลยี และการจัดการ (Technology & Management) กลุ่มอุตสาหกรรม รายสาขา (Sectoral Industries) และกลุ่มผู้ให้บริการ (Client Services) โดยในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยหน่วยงานระดับสำนักต่างๆ ซึ่งทำหน้าที่ในการสร้างและพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมอุตสาหกรรม และทำงานในลักษณะเชื่อมโยงบูรณาการกันตั้งแต่ระดับนโยบาย จนถึงการให้บริการแก่ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ♦

วิสัยทัศน์

เป็นหน่วยงานหลักในการนำภูมิปัญญา นวัตกรรม การประสานเครือข่ายองค์ความรู้เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมไทยให้มั่นคง และช่วยตนเองได้อย่างยั่งยืน

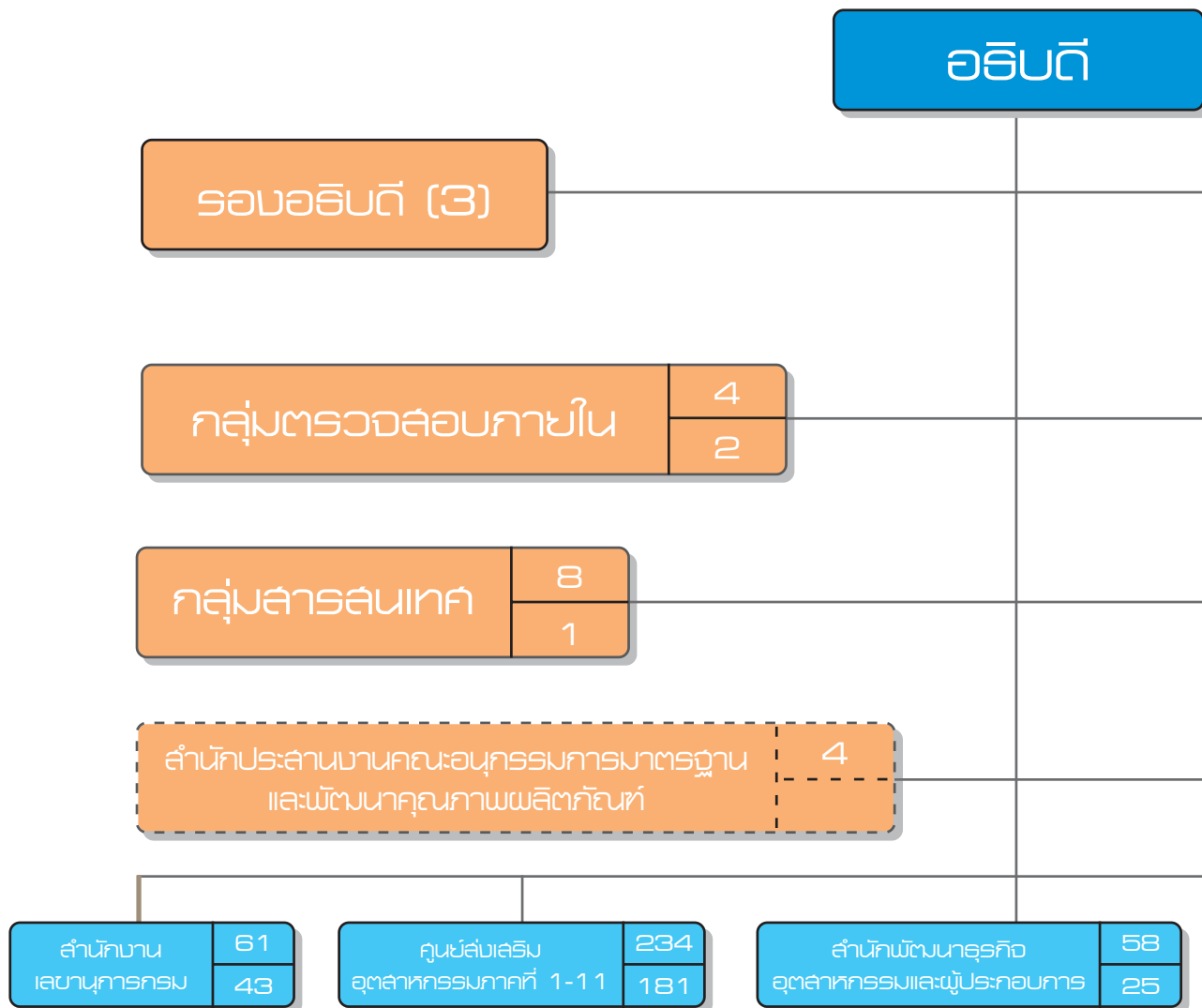
พันธกิจ

1. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม
2. ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในเชิงธุรกิจ
3. สร้างและพัฒนารูปแบบในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม
4. สร้างและพัฒนาเครือข่ายผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์

1. การเพิ่มมูลค่าการลงทุนและศักยภาพของผู้ประกอบการ
2. การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน สู่ระดับสากล
3. การสนับสนุนปัจจัยจำเป็นในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

- กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก
- ฝ่ายสารบรรณ
- ฝ่ายการเจ้าหน้าที่
- ฝ่ายการคลัง
- ฝ่ายพัสดุ
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์
- กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม
- ส่วนพัฒนาเทคโนโลยี

- เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 9 (ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม)
- เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ 9 (ผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุน)
- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ
- ส่วนสร้างผู้ประกอบการและธุรกิจ
- ส่วนพัฒนาระบบส่งเสริมธุรกิจ
- ส่วนพัฒนาและบริหารธุรกิจ

ข้าราชการ	
ลูกจ้างประจำ	ข้าราชการลูกจ้างประจำ

หน่วยงานที่จัดตั้งภายใน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 9 (1)

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบส่งเสริมอุตสาหกรรม)

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

8

3

กลุ่มนโยบายแผนงานและงบประมาณ

4

สำนักพัฒนาขีดความสามารถงานส่งเสริมอุตสาหกรรม

4

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรม
ในครอบครัวและหัตถกรรม

62

125

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรม
รายสาขา

86

86

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรม
สนับสนุน

60

37

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนพัฒนาองค์กรอุตสาหกรรมชุมชน
- ส่วนพัฒนาการผลิต
- ส่วนพัฒนาและกระจายผลิตภัณฑ์
- ส่วนบริหารเงินทุน

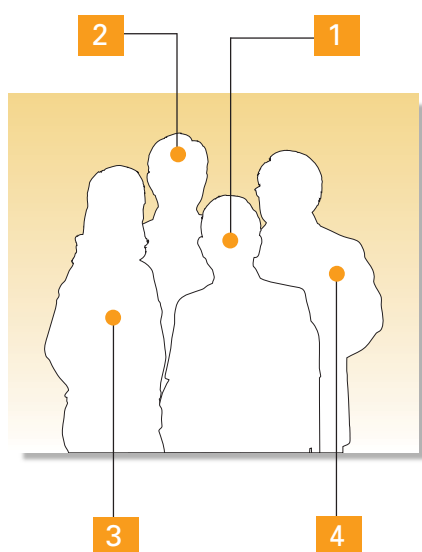
- นักวิทยาศาสตร์ 9 (ผู้เชี่ยวชาญด้านวัสดุศาสตร์)
- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนอุตสาหกรรมเกษตร
- ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผา จังหวัดลำปาง
- ส่วนอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ (ศูนย์ฯ พะเยา)
- ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องหนัง (ศูนย์ฯ สุพรรณบุรี)
- ส่วนอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและคอมพิวเตอร์

- วิศวกร 9 (ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการผลิตด้านเทคโนโลยีการผลิต)
- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนเชื่อมโยงการผลิต
- ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและโลหะการ
- ส่วนพัฒนาการผลิตชิ้นส่วน
- ส่วนบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์

กลุ่มจังหวัดแบ่งตามภารกิจ
ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ให้สอดคล้องกับกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

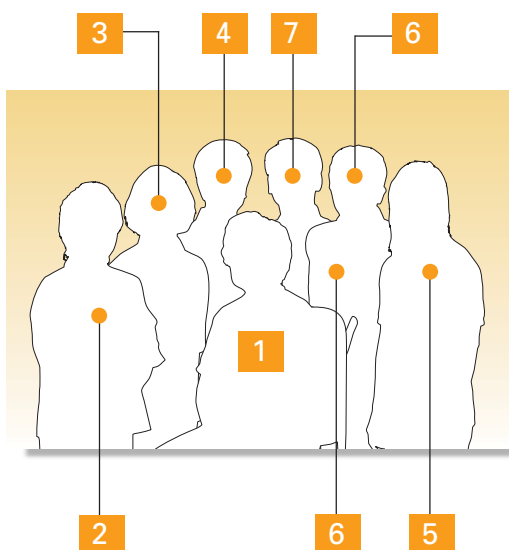

ทำเนียบผู้บริหาร

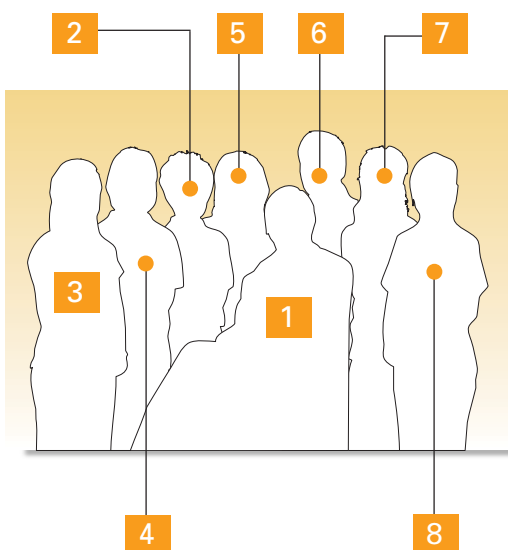
1. นายปราโมทย์ วิทยาสุข
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
pramode@dip.go.th
2. นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
somkiat@dip.go.th
3. นางสาวกฤษณา รวยอาจิณ
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
kritsana@dip.go.th
4. นายสุรศิษฐ์ บุญญาภิสันท์
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
surasith@dip.go.th

กลุ่มสนับสนุน

1. **นางศรีอุทัย เมาระพงษ์**
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
พัฒนาระบบส่งเสริมอุตสาหกรรม
sriuthai@dip.go.th
2. **นางสวัสดี ชูพึ่งอุดม**
ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
sawat@dip.go.th
3. **นางอาภา วงศ์บุญยง**
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
arpa@dip.go.th
4. **นายวิรัตน์ อมรเลิศวิทย์**
ผู้อำนวยการกลุ่มสารสนเทศ
wirat@dip.go.th
5. **นางเน่งน้อย เวทย์พงษ์**
ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบาย
แผนงานและงบประมาณ
nangnoi@dip.go.th
6. **นายเพทาย ล่อใจ**
ผู้อำนวยการสำนักประสานงาน
คณะอนุกรรมการมาตรฐาน
และพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์
petai@dip.go.th
7. **นายเดชา อัครศรีสวัสดิ์**
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนา
ขีดความสามารถงานส่งเสริม
อุตสาหกรรม
decha@dip.go.th

สำนักงานเลขาธิการกรม

1. นายกรวิทย์ เจริญผล
เลขาธิการกรม
kreewit@dip.go.th

2. นางพนอรรัตน์ สิทธิปราณี
หัวหน้ากลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก
panorat@dip.go.th

3. นางมณฑาทิพย์ ไชยธรรมากร
หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ
montatip@dip.go.th

4. นางสาวภาวนา สะอ้าง
หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่
bhawana@dip.go.th

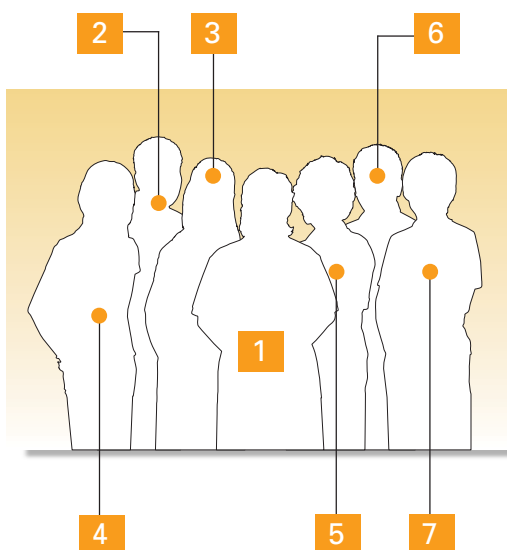
5. นางสาวจรีรัช ชัยคณานกุล
หัวหน้าฝ่ายการคลัง
juree@dip.go.th

6. นายประดิษฐ์ มีสมศักดิ์
หัวหน้าฝ่ายพัสดุ
praditm@dip.go.th

7. นางอร ทิฆัมภ์
หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์
orn@dip.go.th

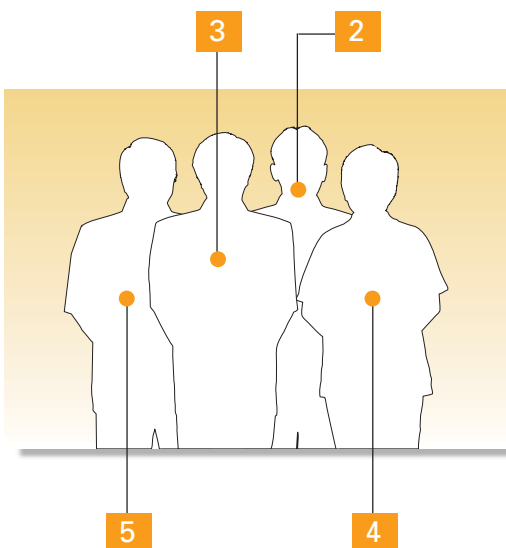
8. นางวีระวรรณ ปันทรสูตร
ผู้อำนวยการกลุ่มความร่วมมือ
ระหว่างประเทศ
weerawan@dip.go.th

สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ

1. **นางนฤมล สุทวาริ**
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาธุรกิจ
อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ
naruemol@dip.go.th
2. **นายमाणพ ชีวธนาสุนทร**
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการลงทุน
monop@dip.go.th
3. **นางเพ็ญดา มหาชัย**
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
peangta@dip.go.th
4. **นางยุพรัตน์ ศตวิริยะ**
ผู้อำนวยการส่วนพัฒนา
ความเป็นผู้ประกอบการ
yuparat@dip.go.th
5. **นางศรีสุดา สำราญรมย์**
ผู้อำนวยการส่วนสร้าง
ผู้ประกอบการและธุรกิจ
srisuda@dip.go.th
6. **นายประชาพัฒน์ กลิ่นเกลลา**
ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาระบบ
ส่งเสริมธุรกิจ
prachapat@dip.go.th
7. **นางบุญเจือ วงษ์เกษม**
ผู้อำนวยการส่วนพัฒนา
และบริหารธุรกิจ
bunchua@dip.go.th

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม

1. (ร่อแตงตั้ง)

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนา
อุตสาหกรรมในครอบครัว
และหัตถกรรม

2. นายถนอมยศ ไผ่เจริญ

ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาองค์กร
อุตสาหกรรมชุมชน
thanomyot@dip.go.th

3. นายเชิดชัย ตรึงตราจิตกุล

ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการผลิต
cherdchai@dip.go.th

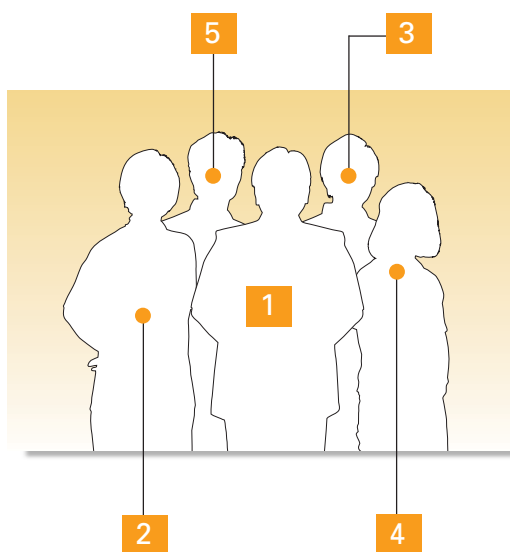
4. นางสาวปริมรัตน์ แวกเพ็ง

ผู้อำนวยการส่วนพัฒนา
และกระจายผลิตภัณฑ์
primrat@dip.go.th

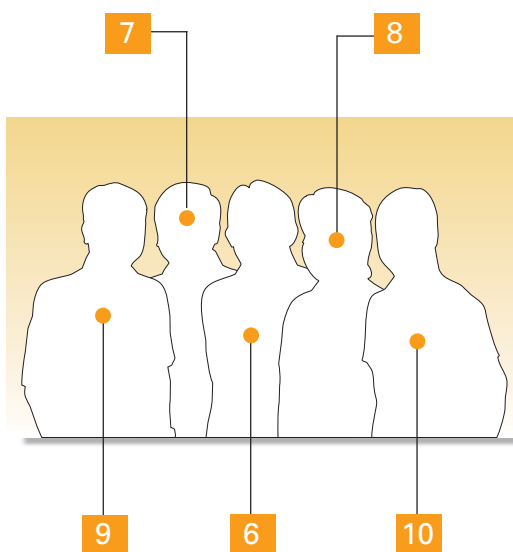
5. นายสุวัจจ์ ศิวรานนท์

ผู้อำนวยการส่วนบริหารเงินทุน
suwat@dip.go.th

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา

1. **นายศิริชัย โพธิ์ตาปนะ**
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
sirichai@dip.go.th
2. **นางพิศมัย ลิขิตบรรณการ**
ผู้เชี่ยวชาญด้านวัสดุศาสตร์
pissamai@dip.go.th
3. **นายมนูญ จันทรประสิทธิ์**
ผู้อำนวยการส่วนอุตสาหกรรมเกษตร
manoon@dip.go.th
4. **นางศิวาพร วงศ์วิวัฒน์ไชย**
ผู้อำนวยการส่วนอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
siwaporn@dip.go.th
5. **นายจารุพันธุ์ จารโยภาส**
รักษาการแทนผู้อำนวยการส่วนอุตสาหกรรมเครื่องหนัง
jaruphun@dip.go.th

6. นายบรรพต เตกะจรินทร์

ผู้อำนวยการส่วนอุตสาหกรรมสิ่งทอ
banpot@dip.go.th

7. นายทวี แก้วมณี

ผู้อำนวยการส่วนอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและคอมโพสิต
thawee@dip.go.th

8. นางปราณี ขจรบุญ

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผา
จังหวัดลำปาง
pranee@dip.go.th

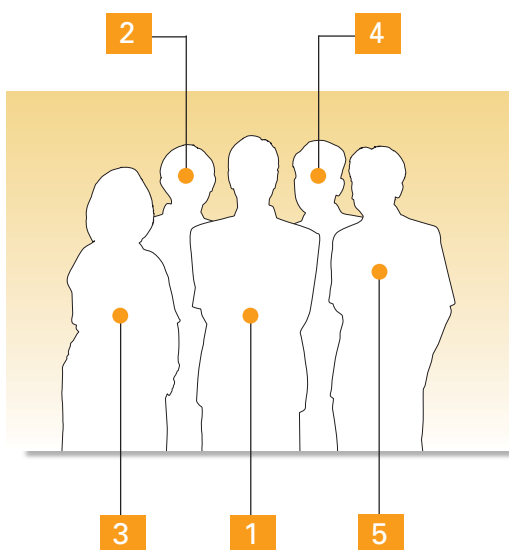
9. นายพงษ์ศักดิ์ โรจนไพฑูรย์ทิพย์

ผู้อำนวยการศูนย์อุตสาหกรรมอัญมณี จังหวัดพะเยา
pongsak@dip.go.th

10. นางสาวนิรามัย ศิริศรีสุตากุล

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนากลุ่มอุตสาหกรรม
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จังหวัดนครราชสีมา
niramai@dip.go.th

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน

1. นายพสุ โลหารชุน

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน
pasu@dip.go.th

2. นายกิตติพัฒน์ ปณัฐภรณ์

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเทคโนโลยีการผลิต
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์
kittiphat@dip.go.th

3. นางอุไรวรรณ จันทราย

ผู้อำนวยการส่วนเชื่อมโยงการผลิต
uraiwan@dip.go.th

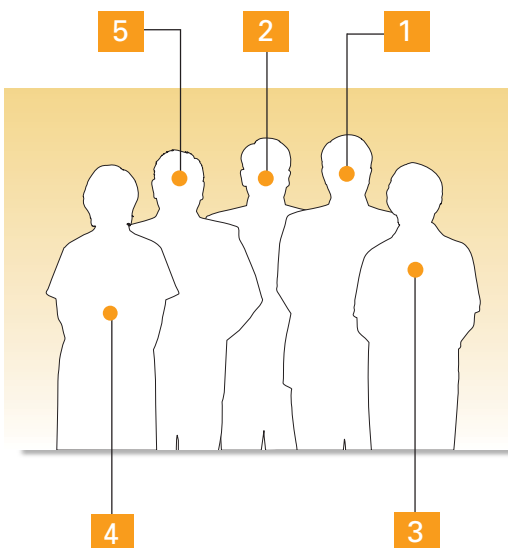
4. นายวัชรာ ขนิษฐบุตร

ผู้อำนวยการส่วนอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและโลหะการ
watchara@dip.go.th

5. นายภาณุวัฒน์ ตรียางกูรศรี

ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการผลิตชิ้นส่วน
panuwat@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค

1. นายวีรนนท์ นิลदानวงศ์

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1
veranant@dip.go.th

2. นายประสงค์ นิลบรรจง

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2
prasong@dip.go.th

3. นางสาวศิริกานต์ คำฤทธิ์

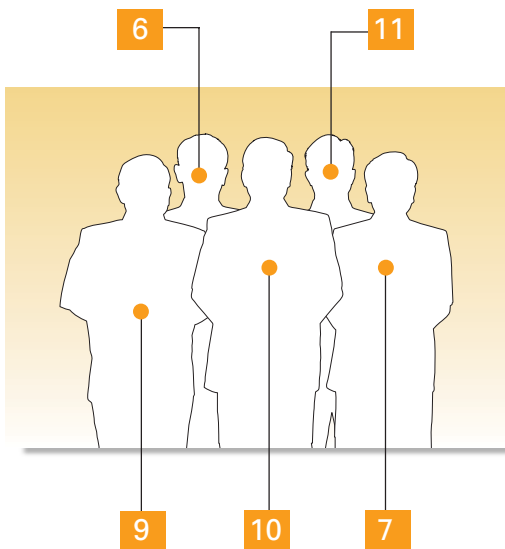
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3
sirikarn@dip.go.th

4. นางสาวนิสสาร จิงเจริญธรรม

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4
nisakorn@dip.go.th

5. นายธนิศศักดิ์ บุญกมลศรีศักดิ์

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5
tanitsak@dip.go.th

6. **นายพรเทพ การศัพท์**
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6
pornthep@dip.go.th
7. **นายคมสันต์ ครองยุติ**
รักษาการผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7
komsunt@dip.go.th
8. **(ร่อแตงตั้ง)**
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8
9. **นายวันชัย รัชฎาภาศ**
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9
wanchai@dip.go.th
10. **นายสุราษฎร์ จิมพลีศิริ**
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10
surat@dip.go.th
11. **นายวีรพล ศรีเลิศ**
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11
veerapol@dip.go.th

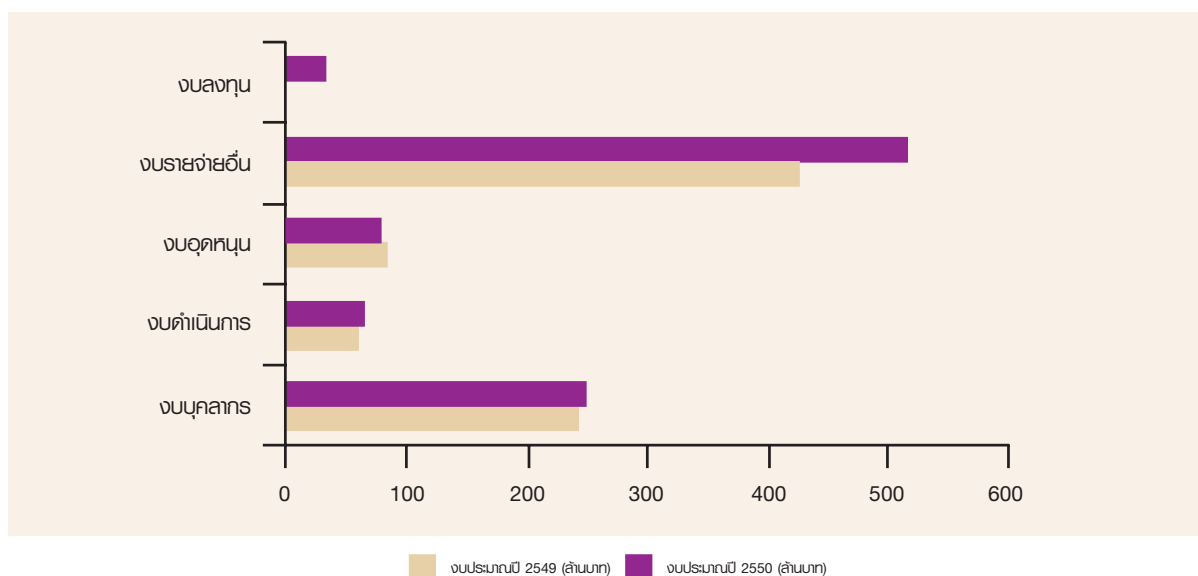
งบประมาณ

การเปรียบเทียบงบประมาณ ปีงบประมาณ 2549 กับ 2550

งบประมาณปี 2549 805,944,90 บาท
งบประมาณปี 2550 943,087,000 บาท

	งบประมาณปี 2549 (ล้านบาท)	งบประมาณปี 2550 (ล้านบาท)
งบบุคลากร	245.796	250.743
งบดำเนินงาน	52.198	55.125
งบอุดหนุน	75.080	73.83
งบรายจ่ายอื่น	432.871	520.674
งบลงทุน		42.715
รวมทั้งสิ้น	805.945	943.087

การเปรียบเทียบงบประมาณ ปีงบประมาณ 2549 กับ 2550 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ปราโมทย์ วิทยาสุข

อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

เพื่อยนโยบายและทิศทางการส่งเสริมอุตสาหกรรม ปี 2550

‘กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม’ หนึ่งในหน่วยงานที่เป็นหัวใจสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการไทยให้เพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจรองรับการค้ายุคโลกาภิวัตน์ซึ่งแผนงานและนโยบายการดำเนินงานในปี 2550 นี้จะมีทิศทางเช่นไร นายปราโมทย์ วิทยาสุข อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จะเป็นผู้ให้คำตอบ

นโยบายการดำเนินงานปี 2550 เป็นอย่างไร

นายปราโมทย์ วิทยาสุข อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้เปิดเผยถึงแผนการดำเนินงานของ ‘กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม’ (กสอ.) ในปี 2550 ว่า การดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ยังคงเป็นการทำงานต่อยอดมาจากปี 2549 ขณะเดียวกัน ยังมีการปรับกระบวนการทำงาน และมีโครงการใหม่ๆ เข้ามารองรับให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน เพื่อต้องการสร้างความเข้มแข็งให้กับธุรกิจ ทั้งในระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถอยู่รอดและพึ่งพาตนเองได้ ตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบแนวทางการดำเนินงานมีอะไรบ้าง

“หากผู้ประกอบการมีการวางแผนดำเนินงานที่เหมาะสม ธุรกิจก็จะประสบความสำเร็จ กล่าวคือ ทำอะไรที่ไม่เกินตัว รู้จักกำลังของตน สร้างและผลิตสินค้าหรือบริการด้วยคุณภาพอย่างมีคุณธรรมสู่ผู้บริโภค ความสำเร็จในธุรกิจก็อยู่แค่เอื้อม นี่ก็คือแนวทางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่เราต้องรู้จักนำมาใช้สร้างธุรกิจ เรียกได้ว่าเป็นคุณธรรมประจำใจในการประกอบธุรกิจให้อยู่รอดในระบบเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน”

ขยายความแนวทางการดำเนินงานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

นายปราโมทย์ได้กล่าวถึงแนวทางการทำงานในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม ปี 2550 โดยกำหนดแผนการดำเนินงานหลักไว้ 8 แผนงาน คือ

1. การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพให้กับ SMEs พัฒนาและปรับปรุงองค์กรธุรกิจ และพัฒนาบุคลากร โดยมีเป้าหมายการดำเนินการ 694 โครงการ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในเชิงลึก พัฒนาระบบบริหารการจัดการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ และการใช้

นวัตกรรมใหม่ เพื่อยกระดับกิจการอย่างครบวงจร ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาการผลิตเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล โดยสามารถเพิ่มยอดขายได้ประมาณ 3,000 ล้านบาท และลดต้นทุนการผลิตลงได้กว่า 350 ล้านบาท

2. การพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) เน้นสร้างผู้ประสานงานคลัสเตอร์ หรือ CDA (Cluster Development Agent) กลุ่มละ 2 ราย รวม 50 ราย เชื่อมต่อยอดธุรกิจสร้างกลุ่มให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อให้มีการดำเนินงานที่ยั่งยืนด้วยตนเอง ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนไม่ต่ำกว่า 250 ล้านบาท

3. การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ โดยได้ตั้งเป้าสร้างผู้ประกอบการใหม่ไม่น้อยกว่า 1,500 ราย และคาดว่าจะเพิ่มมูลค่าการลงทุนได้กว่า 1,500 ล้านบาท เพิ่มการจ้างงานกว่า 3,000 ราย และเพิ่มมาตรการที่ทำให้ผู้ประกอบการใหม่อยู่รอด

4. สร้างรูปแบบการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ให้บริการ โดยหน่วยบริการอื่น หรือที่เรียก ว่า BDS : Business Development Service เพื่อกระจายการให้บริการและการเพิ่มจำนวนของผู้รับบริการ ซึ่งในปี 2550 กรมฯ ได้รับงบประมาณเพิ่มกว่า 48 ล้านบาท โดยจะนำมาพัฒนางานใน 3 ด้าน ได้แก่ ศึกษา รูปแบบการส่งเสริมและพัฒนาต่างๆ เรื่องของระบบโลจิสติกส์ และศึกษาการใช้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพื่ออนาคตให้กับอุตสาหกรรม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และต้นแบบบรรจุภัณฑ์กว่า 100 แบบ เพื่อการถ่ายทอดและเรียนรู้ของ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สร้างและพัฒนา Service Provider ให้บริการโดยตรงแก่ผู้ประกอบการ 740 ราย และใช้งบของกองทุน SMEs เพื่อการพัฒนาอีก 900 ราย ในวงเงิน 30 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้มีหน่วยบริการเพิ่มขึ้น และสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง

5. การพัฒนาระบบการให้บริการและการสร้างฐานข้อมูลของผู้ประกอบการเชื่อมโยงกับทุกภูมิภาค ปี 2550 ซึ่งจะรับ

การให้บริการโดยใช้ Mobile Unit เพื่อให้คำปรึกษาในเบื้องต้น และไปยังสถานบริการในเชิงลึก โดยมีศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค ทั้ง 11 แห่งของกรมฯ เป็นผู้ดำเนินการซึ่งกำหนดเป้าหมายการให้บริการในปีแรก 1,100 ราย และจะพัฒนาเชื่อมโยงข้อมูลทั้ง ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีอยู่กว่า 20 ระบบเข้าด้วยกัน เพื่อ ประโยชน์ของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป้าหมายที่จะให้บริการรวมอีกกว่า 5,000 ราย โดยผู้ประกอบการจะมีข้อมูลที่สามารถนำไปใช้เพื่อ การลงทุน และพัฒนาการประกอบการเบื้องต้น

6. การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมไปสู่ขนาดกลางและขนาดใหญ่ การขยายกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมไปสู่ขนาดกลางและขนาดใหญ่ การผลิตในลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิต การผลิต เชื่อมโยงธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งปัจจุบันมีทั้งสิ้น 263 โครงการ แบ่งเป็น 19 ประเภทอุตสาหกรรม โครงการต่อเนื่อง 233 โครงการ และโครงการเริ่มต้น 30 โครงการ

7. สนับสนุนการประหยัดพลังงาน โดยกรมฯ จะดำเนินงานใน 2 ส่วน คือ เน้นการประหยัดพลังงานในธุรกิจ SMEs ซึ่งสามารถทำให้โรงงานอุตสาหกรรมประหยัดพลังงานได้ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ หรือ 120 ล้านบาทต่อปี โดยในปีนี้มีเป้าหมาย ดำเนินการ 45 ราย ส่วนที่ 2 เป็นการประหยัดพลังงานภายใน ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กำหนดเป็นแผนงานระยะ 3 ปี และ คาดว่าเมื่อแล้วเสร็จจะสามารถลดการใช้พลังงานลงได้ถึง 15 - 20 เปอร์เซ็นต์

8. สร้างปัจจัยสนับสนุนการบริการ ซึ่งมีกรอบการดำเนินงาน 4 ส่วน ได้แก่

ปัจจัยสนับสนุนการให้บริการมีอะไรบ้าง

■ **พัฒนาองค์กร** โดยปรับโครงสร้างองค์กร มุ่งเน้นไป ในด้านวิชาการมากขึ้น เพิ่มขีดความสามารถและสมรรถภาพของ บุคลากรให้เป็นนักวิชาการ

■ **จัดตั้งศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหัตถอุตสาหกรรม** ที่จังหวัดลำปาง ภายใต้งบประมาณ 190 ล้านบาท เพื่อการวิจัย วิเคราะห์ และทดสอบผลิตภัณฑ์ด้านการออกแบบ แหล่งเจรจาซื้อขาย ฯลฯ ซึ่งจะดำเนินการได้ในปี พ.ศ. 2552

■ **จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7** แทนศูนย์เดิม ที่จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาในพื้นที่และการ มารับบริการของผู้ประกอบการ ซึ่งมีพื้นที่การทำงานใน 5 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ยโสธร ศรีสะเกษ และสุรินทร์

■ **ให้บริการเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม** ซึ่งปัจจุบันมีเงินกองทุนหมุนเวียนประมาณ 450 ล้านบาท

และสามารถกู้ได้สูงสุดไม่เกิน 1 ล้านบาท ซึ่งมีผู้ประกอบการมา รับบริการไปแล้วกว่า 20,000 ราย โดยส่วนใหญ่เป็นระดับ วิสาหกิจชุมชน และในปี 2550 ตั้งเป้าหมายไว้ 1,500 ราย ใช้ วงเงินกู้ประมาณ 120 ล้านบาท

อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้กำหนดเป้าหมายและ ทิศทางการดำเนินงานในปี 2550 โดยยึดหลักตามแนวทางหลัก ประสิทธิภาพสูงพอเพียง ซึ่งกำหนดแนวไว้ 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการดำเนินงานของการประกอบธุรกิจ SMEs ซึ่งกรอบดำเนินงานที่กรมฯ ให้การส่งเสริมในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตามโครงการ MDICP หรือการให้คำปรึกษาแนะนำโครงการอื่นๆ การสร้าง ผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม ซึ่งการ จัดทำแผนดังกล่าวจะทำในลักษณะของการวิเคราะห์สภาพ ข้อเท็จจริงของธุรกิจ โดยอ้างอิงกับความสามารถของธุรกิจเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการลงทุน ความสามารถในการใช้ หนี้สิน ความสามารถหาตลาด และความสามารถในการบริหาร จัดการ ซึ่งหลักการดังกล่าวสอดคล้องกันตามหลักการและ แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

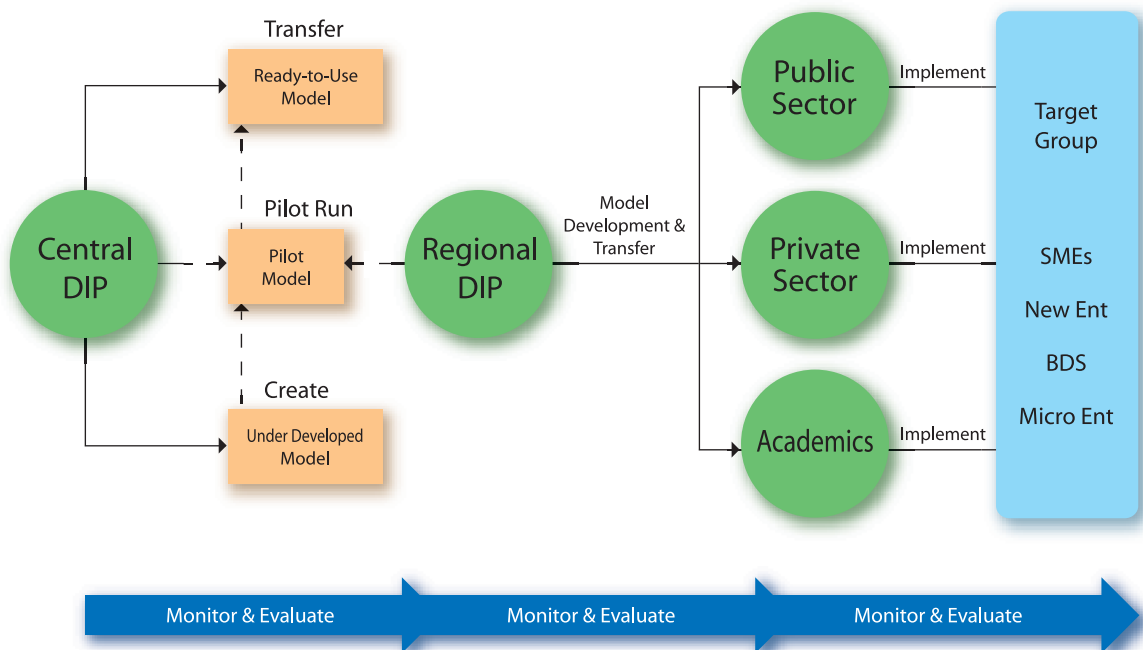
ส่วนที่ 2 เป็นการดำเนินงานในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ซึ่ง การดำเนินงานในส่วนนี้ จะเป็นการนำแนวทางในการบริหาร จัดการธุรกิจ และจัดการข้อมูลพื้นฐานของชุมชน เพื่อให้กับ วิสาหกิจชุมชน ได้เรียนรู้และนำไปใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้ วิสาหกิจชุมชนมีการวางแผนและบริหารจัดการธุรกิจบนพื้นฐานของ ข้อมูลที่เป็นจริง ซึ่งจะนำไปสู่การบริหารจัดการธุรกิจตามแนวเศรษฐกิจ พอเพียงได้ตามเป้าหมาย

“สำหรับผลการดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในปี ที่ผ่านมา กรมฯ ได้จัดทำโครงการต่างๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใน รูปแบบโครงการต่างๆ มากมาย โดยปีที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ อย่างสูง โดยเฉพาะโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อยก ระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP) การพัฒนาการรวมกลุ่ม อุตสาหกรรมและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม การสร้างนวัตกรรมใหม่ สำหรับอุตสาหกรรมไทย การพัฒนาผู้ประกอบการเดิมควบคู่ไป กับการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) รวมทั้งสนับสนุนการ สร้างสังคมผู้ประกอบการด้วยโครงการพัฒนาผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของ วิสาหกิจชุมชนโดยมีหน่วยงานเครือข่ายกระจายไปยังภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้การพัฒนาและให้บริการ SMEs ได้ อย่างทั่วถึง” นายปราโมทย์กล่าวในตอนท้าย ♦

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กับแนวทางการดำเนินงานใหม่

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในยุคใหม่จะเน้นการสร้างและพัฒนา รูปแบบ แนวทาง และ ขั้นตอนการส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ๆ โดยมีกลุ่มเป้าหมายใน 2 ระดับ ได้แก่ ระดับที่จะเป็นผู้รับการส่งเสริมอุตสาหกรรมซึ่งเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งรายเดิม และรายใหม่ ระดับที่จะเป็นผู้ให้บริการแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ หรือที่เรียกว่า Service Provider ซึ่งประกอบด้วย ที่ปรึกษาธุรกิจ วิทยากรผู้ให้การอบรม อาจารย์ในสถาบัน การศึกษา ผู้ให้บริการของสถาบันเฉพาะทาง สถาบันอิสระ ตลอดจนผู้ให้บริการที่อยู่ในระบบ Value Chain ของกระบวนการทางอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ผู้รับเหมาช่วงการผลิต ผู้ให้บริการทดสอบ นักบัญชี นักกฎหมาย เป็นต้น โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จะทำการ นำร่องรูปแบบการส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ๆ ผ่านศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค หรือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดก่อนที่จะถ่ายทอดรูปแบบที่ประสบความสำเร็จ (Best Practices) ต่อไปให้แก่ ผู้ทำหน้าที่ให้บริการอื่นๆ ต่อไป และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะทำหน้าที่ ควบคุมและกำกับให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้การดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นไปตามภารกิจ โครงสร้างของหน่วยงานจะต้องมีการปรับปรุงให้เข้ากับแนวคิดการทำงาน แบบใหม่ โดยจะแบ่งโครงสร้างเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริหารและแผนงาน (Administrative & Policy Planning) กลุ่มเทคโนโลยีและการจัดการ (Technology & Management) กลุ่มอุตสาหกรรมรายสาขา (Sectoral Industries) และกลุ่ม ผู้ให้บริการ (Client Service) ในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยหน่วยงานระดับ สำนักต่างๆ ซึ่งทำหน้าที่ในการสร้างและพัฒนารูปแบบการส่งเสริมและ พัฒนาอุตสาหกรรมของไทย และหน่วยงานทั้งหมดทำงานในลักษณะเชื่อมโยงบูรณาการกัน ตั้งแต่ระดับนโยบาย จนถึงการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจ

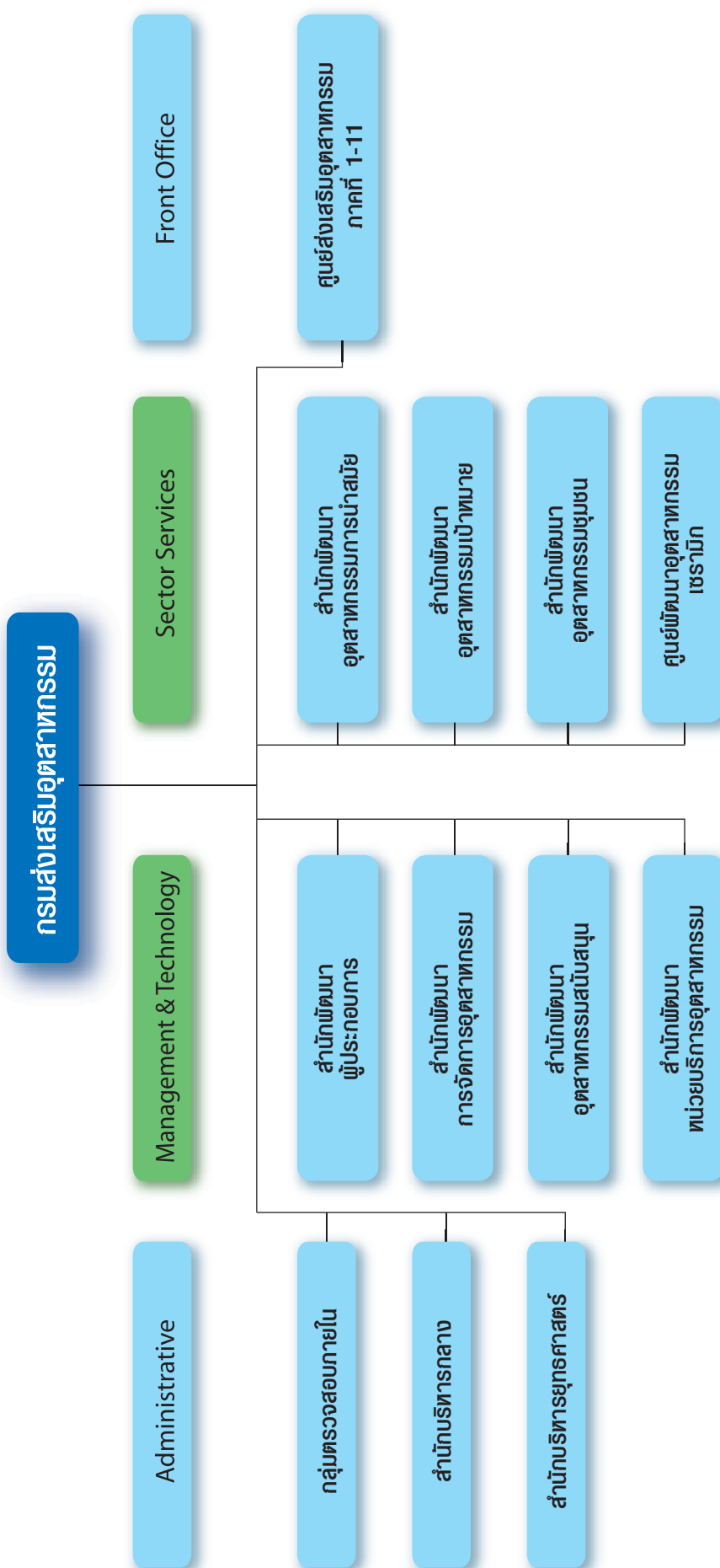
ประเด็นสำคัญที่มักเป็นคำถามตลอดเวลาในการวางแผนส่งเสริม อุตสาหกรรม คือ ข้อมูลอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) ซึ่งที่ผ่านมา ขาดรายละเอียดและความทันสมัยของข้อมูล ดังนั้น มิติการดำเนินงานใหม่ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงมุ่งเน้นการสำรวจความต้องการที่แท้จริง ของกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้แก่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจน วิสาหกิจชุมชน ว่าต้องการได้รับความช่วยเหลือทางด้านใด และในรูปแบบใด ที่เหมาะสมที่สุด นอกจากนี้ ผู้ให้บริการทางด้านของอุปทานเองมีความสำคัญ อย่างยิ่ง จากการสำรวจพบว่า ปริมาณของผู้ให้บริการ น้อยกว่าความต้องการ ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ในฐานข้อมูลกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และคุณภาพของ ผู้ให้บริการเองก็เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งกล่าวเป็นนัยได้ว่า จำนวนอุปทาน ที่มีคุณภาพพอที่จะให้บริการแก่ผู้ประกอบการนั้นมีความขาดแคลนในปัจจุบัน ดังนั้น ในปีงบประมาณ 2550 เป็นต้นไป กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องเร่งสร้างและพัฒนาผู้ให้บริการในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับการให้บริการข้อมูล ทั่วไปจนถึงขั้นการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก และการให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นสูงเพื่อให้พอเพียงต่อความต้องการ โดยเฉพาะความต้องการของวิสาหกิจ ที่อยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางองค์ความรู้และผู้เชี่ยวชาญ

ความเปลี่ยนแปลงในแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญสำหรับปี งบประมาณ 2550 ได้แก่ การถ่ายทอดรูปแบบซึ่งเป็น Best Practice จาก หน่วยงานส่วนกลางไปยังหน่วยงานในภูมิภาค เช่น รูปแบบการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการผลิต หรือที่รู้จักในชื่อ ‘MDICP-Manufacturing Development for Industrial Competitiveness Program’ ซึ่งได้รับการพัฒนาและดำเนินการโดยหน่วยงานส่วนกลางมากกว่า 5 ปี และ มีระดับความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง จะถูกถ่ายทอดองค์ความรู้ในการ ดำเนินงานไปยังหน่วยงานภูมิภาค เพื่อให้แต่ละศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค ทำหน้าที่พัฒนารูปแบบการบริการให้สอดคล้องกับพื้นที่ ตลอดจนสามารถ กำกับดูแลการดำเนินงานพัฒนากลุ่มเป้าหมายอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ ยังมี รูปแบบการส่งเสริมอุตสาหกรรมอีกหลายรูปแบบที่จะถ่ายทอดไปยัง ภูมิภาคด้วย เช่น รูปแบบของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

หรือรู้จักในชื่อ ‘คพอ.’ รูปแบบการรวมกลุ่ม อุตสาหกรรม (Cluster) รูปแบบการออกแบบ ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ รูปแบบการจัดการ และการประหยัดพลังงาน ตลอดจนรูปแบบการ ให้บริการข้อมูลผ่านศูนย์บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Opportunity Center-BOC) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการดำเนินงาน ทั้งหมดเป็นผลมาจากความสามารถของบุคลากร และระบบการทำงาน ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรภายใน องค์กร โดยเน้นการฝึกอบรมในลักษณะ On-the-Job Training และส่งเสริมให้บุคลากรเพิ่มเติม ทักษะและองค์ความรู้ผ่านกระบวนการจัดการ องค์ความรู้ หรือ Knowledge Management โดยในปีนี้จะพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการให้ คำปรึกษาแนะนำและการฝึกอบรม เพื่อเตรียม ความพร้อมให้แก่เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานดังกล่าว ให้มีขีดความสามารถที่เพิ่มขึ้น และในด้านของ ระบบการทำงาน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กำลังจะเริ่มใช้ระบบ PMQA หรือ Public Sector Management Quality Assurance ทั่วทั้งองค์กร เพื่อเป็นการพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบและ มีความต่อเนื่อง พร้อมกับประกันคุณภาพการ ให้บริการแก่ผู้ประกอบการและวิสาหกิจให้ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ว่า ‘มุ่งสร้างและพัฒนา ภาครัฐกิจอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งและยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และ ธรรมชาติ’ ♦

กรอบแนวทางการแบ่งส่วนราชการใหม่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

การพัฒนาระบบราชการ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

การปฏิรูประบบราชการ เป็นนโยบายสำคัญที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ให้ความสนใจที่จะต้องเร่งรัดปรับปรุงและพัฒนาประบบราชการให้มีขีดความสามารถสูงอยู่เสมอ เพราะระบบราชการเป็นกลไกหลักที่แปลงนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ เป็นกลไกที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และระบบราชการที่มีสมรรถนะสูงจะสามารถเดินหน้าทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

การปฏิรูประบบราชการครั้งสำคัญเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2545 โดยในวันที่ 3 ตุลาคม 2545 เป็นวันที่ประเทศไทยประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของประวัติศาสตร์การปฏิรูประบบราชการไทยโดยมีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) เป็นกลไกที่เกิดขึ้นพร้อมกับกฎหมายสำคัญสองฉบับดังกล่าว เพื่อเป็นแกนหลักในการติดตามและขับเคลื่อนการพัฒนาประบบราชการให้ก้าวอย่างสู่ราชการยุคใหม่ที่มีการทำงานในเชิงรุก เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายการพัฒนาทำงานอย่างมีแผนยุทธศาสตร์และเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน มีระบบการวัดผลและประเมินผลงาน และมีการจัดบริการประชาชนที่รวดเร็ว ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เจตนารมณ์ของการพัฒนาระบบราชการก็เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ และโดยเหตุที่การปฏิรูประบบราชการประกอบขึ้นด้วยมาตรการ หรือวิธีการต่างๆ เป็นอันมาก สุดแต่จะหยิบยกเอามาตรการใดมาใช้ก่อนหลัง เช่น การปรับโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐ การปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวัฒนธรรมองค์กร การลดขนาด หรือจำนวนบุคลากรภาครัฐ การปรับระบบค่าตอบแทน เป็นต้น รัฐบาลจึงได้จัดกลุ่มมาตรการต่างๆ และดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐหรือการจัดระเบียบองค์กร (Structure)
2. การปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการ หรือการให้บริการประชาชน (Service)
3. การปรับปรุงขนาดบุคลากรภาครัฐให้มีจำนวนคนที่สมควรเท่าที่จำเป็น เพื่อนำไปสู่การลดค่าใช้จ่ายภาครัฐ และการมอบให้เอกชนเข้ามาปฏิบัติภารกิจบางอย่างแทนรัฐ (Size)

การพัฒนาระบบราชการเป็นภารกิจที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546-2550) กล่าวคือ จากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการบริหารราชการแผ่นดินว่าต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตราดังกล่าว จึงนำไปสู่การตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

ซึ่งได้ประกาศให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2546 เป็นกรอบแนวทางการบริหารราชการ โดยวิธีการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี เพื่อบรรลุเป้าหมายที่สำคัญ 7 ประการ คือ

- 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์

มีบทบาทภารกิจและขนาดที่เหมาะสมต่อการให้บริการที่จำเป็นเพื่อที่ประชาชนจะได้รับประโยชน์สูงสุด

- 3) พัฒนาศักยภาพของระบบราชการไทยสู่ความเป็นเลิศ (High Performance) โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถของส่วนราชการทั้งในส่วนกลางและระดับภูมิภาคในการบริหารงาน และการพัฒนาประเทศ เมื่อส่วนราชการสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพก็จะนำไปสู่สังคมคุณภาพ และมีระบบเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ
- 4) พัฒนาระบบราชการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม (People Participation) เพื่อรองรับการพัฒนาสังคมและการบริหารปกครองในระบอบประชาธิปไตย (Democratic Governance)

- 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

- 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

ในการสร้างความเป็นเลิศของระบบราชการไทยให้รองรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้นจำเป็นต้องยึดหลักสำคัญ คือ การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยต้องใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546-2550) มีเป้าประสงค์หลัก 4 ประการ คือ

- 1) พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนที่ดีขึ้น (Better Services Quality) โดยมุ่งปรับกระบวนการให้บริการสาธารณะมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และอำนวยความสะดวกต่อประชาชนให้มากขึ้น การที่ส่วนราชการมีการให้บริการที่ดีประชาชนผู้รับบริการก็จะได้ประโยชน์

- 2) ปรับบทบาท ภารกิจ และขนาดที่เหมาะสมปรับราชการให้อยู่ในขนาดที่เหมาะสมในการบริหารจัดการ เพื่อประหยัดเงินภาษีอากรของประชาชน และ

กระบวนการในการสร้างระบบราชการให้มีการปรับเปลี่ยนระบบราชการภายในกระทรวงเข้าสูการบริหารงานตามแนวทาง ‘ราชการยุคใหม่’ ที่มีสมรรถนะสูงขึ้น อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและผู้รับบริการมากขึ้น สามารถทำงานอย่างเต็มศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ ตลอดจนสามารถแปลงนโยบายของรัฐบาลตามบทบาท ภารกิจของส่วนราชการที่กฎหมายกำหนดหรือได้รับมอบหมายสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีความคุ้มค่าและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนนั้น จำเป็นต้องมีทิศทางการดำเนินงานในแต่ละเรื่องที่ชัดเจน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จึงกำหนดให้มีกรอบยุทธศาสตร์การทำงานขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานในทุกมิติของการพัฒนาระบบราชการให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญรวม 7 ด้าน คือ

- 1) การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน
- 2) การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน
- 3) การรื้อปรับระบบการเงิน และการงบประมาณ
- 4) การสร้างระบบบริหารงานบุคคล และค่าตอบแทนใหม่
- 5) การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยม
- 6) การเสริมสร้างระบบราชการให้ทันสมัย
- 7) การเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

การดำเนินงานพัฒนาระบบราชการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินการพัฒนาระบบราชการตามกรอบแนวทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด และได้เข้าร่วมพัฒนาการปฏิบัติราชการการดำเนินการสร้างแรงจูงใจเพื่อเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา โดยสำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดให้ส่วนราชการ มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัดเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ และเกณฑ์การให้คะแนน การจัดทำ คำรับรองการปฏิบัติราชการ การติดตามผลงาน และจัดทำรายงาน รอบ 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ อยู่ภายใต้กรอบการประเมินผล 4 มิติ คือ

มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์

มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ

มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติ

ราชการ

มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร

สำหรับการติดตามผลการดำเนินงานรอบ 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน นั้น สำนักงาน ก.พ.ร. ใช้หลักการมีส่วนร่วมโดยให้ส่วนราชการทำรายงานประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) รวมทั้งให้ประชาชนเป็นผู้ประเมินผลคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการ ด้วยการจัดจ้างผู้ประเมินอิสระเป็นผู้สำรวจความคิดเห็นของผู้รับบริการจากส่วนราชการต่างๆ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินการตามตัวชี้วัดในมิติต่างๆ ภายใต้คำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 มีผลการดำเนินงานที่สอดคล้องตามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546-2550) สรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ

เป็นผลการดำเนินงานที่แสดงความสำคัญกับผู้รับบริการในการให้บริการที่มีคุณภาพ สร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการประกอบด้วย

■ **การประเมินคุณภาพการให้บริการในประเด็นของความพึงพอใจของผู้รับบริการ** ใน 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณภาพการให้บริการ โดยในปีงบประมาณ 2549 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้เสนองานบริการเพื่อวัดความ

พึงพอใจรวม 3 งาน คือ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม การให้บริการข้อมูลสารสนเทศ แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่วิสาหกิจชุมชน ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้มอบหมายให้หน่วยงานอิสระเป็นผู้ประเมินคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการ ในขณะเดียวกัน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ได้ประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่ดียิ่งขึ้น

■ **การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ** เพื่อให้เกิดการ

ปรับระบบราชการสู่การบริหารที่เปิดเผย โปร่งใส เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และพัฒนาระบบราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดย

- การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผ่านทางเอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นพับโครงการประกาศทางราชการ เว็บไซต์ และสื่อวิทยุโทรทัศน์

- จัดให้มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยจัดให้มีผู้รับฟังข้อคิดเห็นบริการสายด่วน (Call Center 1358) จัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จัดเวทีรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ได้นำความคิดเห็นของประชาชนมาประกอบการพิจารณาจัดทำแผน และปรับปรุงการให้บริการ

- คัดเลือกผู้แทนจากภาคประชาชน ร่วมเป็นที่ปรึกษาและแนะนำการบริหารราชการ

- สร้างระบบเครือข่าย การตรวจสอบการปฏิบัติราชการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชน

■ **การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต** โดยการจัดตั้งศูนย์ประสานราชการใสสะอาด กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมขึ้น มีการจัดทำแนวทางมาตรการ และแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปี 2549 โดยนำข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การวิเคราะห์ความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต และประพฤติมิชอบมาประกอบการจัดทำแผน มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการอย่างครบถ้วน รวมทั้งการจัดทำข้อมูลด้านการทุจริตประพฤติมิชอบ และข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง ตามรูปแบบการรายงานที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) กำหนด

ด้านประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ

เป็นผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปฏิบัติราชการ ประกอบด้วย

■ **การบริหารงบประมาณ** เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจในการเร่งรัดการดำเนินงาน และให้การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของส่วนราชการรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การเบิกจ่ายเงินงบประมาณในภาพรวมของประเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยในส่วน of กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนได้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดโดยมีผลการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบพัสดุต่ำกว่างบประมาณที่ได้รับ

■ **การดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน** กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลการประหยัดพลังงานไฟฟ้าและน้ำมันประจำปีงบประมาณ 2549 เปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2546

และบันทึกข้อมูลลงในเว็บไซต์ตามที่สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) กำหนด รวมทั้งได้ทบทวนมาตรการ/แนวทางการประหยัดพลังงานไฟฟ้าและน้ำมัน จัดทำและดำเนินการตามมาตรการ/แนวทางที่กำหนดส่งผลให้สามารถประหยัดพลังงานได้ คิดเป็นปริมาณไฟฟ้าที่ประหยัดได้ร้อยละ 26.99 และปริมาณการใช้น้ำมันที่ประหยัดได้ร้อยละ 28.58

■ **การลดรอบระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติราชการ** ในปีงบประมาณ 2549 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำแผนดำเนินการลดรอบระยะเวลาและขั้นตอนการให้บริการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว และหัตถกรรมรวม 10 กระบวนงาน ซึ่งจากการติดตามและประเมินผลการลดรอบระยะเวลาการให้บริการเปรียบเทียบกับรอบระยะเวลาการให้บริการที่นำเสนอไว้เดิมในปีงบประมาณ 2546 ปรากฏผลว่า กระบวนงานที่มีผู้มารับบริการจำนวน 6 กระบวนงาน สามารถลดรอบระยะเวลาการให้บริการได้ เกินร้อยละ 40 จำนวน 1 กระบวนงาน และเกินร้อยละ 50 จำนวน 5 กระบวนงาน สำหรับอีก 4 กระบวนงานที่ไม่มีผู้มาใช้บริการในปีงบประมาณ 2549 จะได้ติดตามและประเมินผลการลดรอบระยะเวลาการให้บริการในปี 2550 ต่อไป

■ **การจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต** เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยได้เริ่มดำเนินการจัดทำบัญชีต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนดและได้เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 วิเคราะห์สาเหตุของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อวางแผนการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ต่อไป

ด้านการพัฒนาองค์กร

เป็นผลการดำเนินงานที่แสดงความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลงขององค์กร และการพัฒนาบุคลากร เพื่อสร้างความพร้อมในการสนับสนุนแผนปฏิบัติราชการ ประกอบด้วย

■ **การจัดทำแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์** ในปีงบประมาณ 2549 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำแผนการจัดการความรู้ เกี่ยวกับการจัดทำฐานข้อมูลที่ปรึกษาทางธุรกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนสู่ระดับสากล เป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs จัดทำคู่มือการใช้งานฐาน

ข้อมูลที่ปรึกษา จัดช่องทางการเข้าถึงความรู้ผ่านระบบสารสนเทศ และช่องทางอื่นๆ รวมทั้งจัดตั้งศูนย์กลางองค์ความรู้ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำหรับการค้นหา ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

■ **การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศ** เพื่อใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กร และสนับสนุนการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการ โดยได้ดำเนินการครอบคลุมประเด็นหลัก รวม 3 ด้าน คือ

- **ด้านระบบงาน/กระบวนการ** ได้จัดให้มีระบบฐานข้อมูลศูนย์กลางองค์ความรู้ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวมทั้งมีการปรับปรุงระบบ Internet Website ให้สามารถเชื่อมโยงกับระบบบริหารบุคลากร และให้เป็นศูนย์กลางทางเข้าใช้งานระบบฐานข้อมูลสารสนเทศต่างๆ

- **ด้านผู้ใช้งาน (User)** ได้ดำเนินการปรับปรุงระบบการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ และปรับปรุงรูปแบบ/ช่องทางการให้บริการที่เหมาะสมโดยปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้เป็นปัจจุบัน เพื่อช่วยการวิเคราะห์และตัดสินใจของผู้บริหาร และผู้ใช้งานกลุ่มต่างๆ ผ่านระบบ DOC และ Website ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

- **ด้านการบริหารจัดการของศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศ** ได้ดำเนินการปรับปรุงกระบวนการ/ระบบในการสำรองและกู้คืนข้อมูล การติดตั้งระบบดักจับผู้บุกรุก การกำหนดสิทธิในการใช้งานของผู้ใช้งาน (User) กลุ่มต่างๆ รวมทั้งการจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาจากภัยพิบัติ และการฝึกอบรมในด้านที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ

■ **การจัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลง** เพื่อให้ส่วนราชการได้วางแผนการบริหาร จัดการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเกิดความพร้อมในการสนับสนุน และผลักดันให้ประเด็นยุทธศาสตร์เกิดผลในทางปฏิบัติ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างความพร้อมในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ครบทั้ง 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 จัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงในประเด็นยุทธศาสตร์ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนสู่ระดับสากล

- ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงในประเด็นยุทธศาสตร์การเพิ่มมูลค่าการลงทุน และศักยภาพของผู้ประกอบการ และประเด็นยุทธศาสตร์การสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ ในการจัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ได้วางแผนการบริหารจัดการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเกิดความพร้อมในการสนับสนุนและผลักดันให้ประเด็นยุทธศาสตร์เกิดผลในทางปฏิบัติรวม 3 ด้าน ประกอบด้วย

- **ด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพ** เป็นการปรับปรุงขั้นตอน และกระบวนการโดยวิธีบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิต

- **ด้านการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ** เป็นการวางระบบอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ

- **ด้านการสร้างสมรรถนะขององค์กร** เป็นการจัดทำแผนการพัฒนาบุคลากรในองค์กร เพื่อเพิ่มความรู้ และทักษะให้มีความพร้อมต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ รวมทั้งการจัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวางแผนพัฒนาองค์กรและการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลง

นอกจากนี้ ยังได้จัดทำแผนการดำเนินงาน เพื่อนำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงในประเด็นยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนสู่ระดับสากล

ซึ่งได้จัดทำไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ไปสู่การปฏิบัติ มีผลการดำเนินงานสรุปได้ ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์ภารกิจ และงานที่ต้องดำเนินการในกระบวนการเดิมที่กำหนดให้ปรับปรุงขั้นตอนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ และในกระบวนการใหม่ที่ดำเนินการเพิ่ม ได้แก่ กระบวนการด้านการสร้างและพัฒนาผู้ให้บริการ (BDS) กระบวนการด้านการพัฒนาการรวมกลุ่มเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster) และกระบวนการด้านการสร้างและพัฒนารูปแบบการให้บริการ (Model) กำหนดโครงสร้าง กรอบอัตราค่าจ้าง และหน้าที่ความรับผิดชอบ นำเสนอเพื่อปรับโครงสร้างในภาพรวมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

2) ดำเนินการพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ที่สอดคล้องกับขีดสมรรถนะ (Competency) และเหมาะสมกับความต้องการพัฒนาของกลุ่มบุคลากร

3) พัฒนาระบบการและวิธีทำงาน โดยการ ศึกษาวิเคราะห์ สร้างและพัฒนา รูปแบบ กระบวนการ ด้านการพัฒนาผู้ให้บริการ ด้านการพัฒนาการรวม กลุ่มเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการให้บริการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน

4) จัดทำฐานข้อมูลสนับสนุนการดำเนินงาน ประกอบด้วยฐานข้อมูลที่ปรึกษา และฐานข้อมูลการ รวมกลุ่มเชื่อมโยงอุตสาหกรรม

■ **การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของ ระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล** เพื่อสนับสนุนให้ส่วนราชการ จัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายในส่วน ราชการ (Internal Performance Agreement-IPA) โดยการ จัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ตาม พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ ไปยังหน่วย งานที่รับผิดชอบกำหนดเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน

การดำเนินงานพัฒนาระบบราชการ ของกรมส่งเสริม อุตสาหกรรม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ในด้านต่างๆ ซึ่ง สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546-2550) ในการพัฒนาคุณภาพ การให้บริการประชาชนที่ดีขึ้น การพัฒนาศักยภาพของระบบ ราชการไทยสู่ความเป็นเลิศ การปรับบทบาท ภารกิจ และขนาด ที่เหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ล้วนเป็นปัจจัยสนับสนุนและ ผลักดันให้การดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมบรรลุผล ตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ โดยประเมินประสิทธิผลตาม ยุทธศาสตร์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ได้ดังนี้

1) **การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมาย** โดยการให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์แก่ธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 759 ราย สามารถเพิ่มศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมใน

และเป้าหมายในระดับหน่วยงานจนถึงระดับบุคคล ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้กำหนดให้หน่วยงานในสังกัด จัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานที่เชื่อมโยง กับเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริม อุตสาหกรรม มีการกำหนดตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย และ จัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการในระดับ ผู้อำนวยการ สำนัก/กอง/ศูนย์ กับรองอธิบดี และอธิบดีกรมส่งเสริม อุตสาหกรรม รวมทั้งจัดให้มีระบบการติดตามผลการ ดำเนินงานตามตัวชี้วัด และเป้าหมายตามคำรับรองการ ปฏิบัติราชการของผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ศูนย์ โดยมีการติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ มีการประเมินผลการ ดำเนินงานตามตัวชี้วัด และเป้าหมายตามคำรับรองการ ปฏิบัติราชการ และนำผลการประเมินไปเชื่อมโยงกับ ระบบการสร้างแรงจูงใจ

ด้านต่างๆ ได้แก่ การปรับปรุงประสิทธิภาพ การผลิต การลดต้นทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ การเชื่อมโยง การผลิตการพัฒนา ตลาด หรือบริการลูกค้า

นอกจากนั้น ยังได้ดำเนินการเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรม เป้าหมายโดยการสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรม และการรวม กลุ่มเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster) จำนวน 17 กลุ่มอุตสาหกรรม (กลุ่มอุตสาหกรรมละประมาณ 20 วิสาหกิจ รวม 340 วิสาหกิจ)

2) **การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ** โดยการให้บริการ ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการรายเดิมที่มีการประกอบการ อยู่แล้ว ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจ และการ แข่งขันเพิ่มขึ้น ในปีงบประมาณ 2549 มีผู้ประกอบการได้รับการ พัฒนาภายใต้หลักสูตรต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 1,543 ราย และได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบการ มีการ ลงทุนเพิ่มมีความสามารถในการลดต้นทุนการผลิต มีความสามารถ ในการรักษาสถานภาพการดำเนินธุรกิจ

3) การเสริมสร้างผู้ประกอบการ โดยการให้บริการฝึกอบรม เพื่อถ่ายทอดความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจให้แก่ผู้มีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการ การอบรมเพาะธุรกิจและการให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดตั้งธุรกิจ ในปีงบประมาณ 2549 มีผู้ผ่านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจ จำนวน 8,798 ราย คาดว่าจะเกิดผู้ประกอบการใหม่ที่มีการจัดตั้งธุรกิจได้ไม่น้อยกว่า 1,200 ราย มีมูลค่าการลงทุนไม่น้อยกว่า 1,200 ล้านบาท

4) การพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม โดยการให้บริการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมในหลักสูตรต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในปีงบประมาณ 2549 มีบุคลากรภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในการทำงานเพิ่มขึ้น จำนวน 4,023 ราย

5) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน โดยการสนับสนุนการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่วิสาหกิจชุมชน ผ่านการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยกำหนดโครงการภายใต้แผนงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

- การเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ได้แก่ กิจกรรมการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์เพื่อการรับรอง มผช. ได้แก่ กิจกรรมการตรวจสอบสถานที่ตรวจวิเคราะห์คุณภาพเบื้องต้น

- การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ได้แก่ กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เพื่อการรับรอง มผช. จำนวน 5,020 ราย จำแนกเป็นประเภทผ้า และเครื่องแต่งกาย 2,825 ราย และประเภทของใช้ของตกแต่ง ของที่ระลึก 2,195 ราย และกิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อม จำนวน 40 กลุ่ม รวม 540 แบบผลิตภัณฑ์

ทั้งนี้ จากการติดตามประเมินผลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) พบว่า มูลค่ายอดขายที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง มผช. คิดเป็นร้อยละ 60.27 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่ายอดขายก่อนได้รับการรับรอง มผช.

การพัฒนาระบบราชการ เป็นภารกิจสำคัญที่ส่วนราชการต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการตามที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากการพัฒนาระบบราชการจะช่วยสนับสนุนและผลักดันให้การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการ บรรลุผลตามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ ความสำเร็จของการพัฒนาระบบราชการ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมแรงจากทุกฝ่าย ทั้งบุคลากรในองค์กร หน่วยงานเครือข่าย และประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในฐานะที่เป็นภาคส่วนหนึ่งของระบบราชการ มีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการพัฒนาระบบราชการต่อไป เพื่อช่วยผลักดันให้การพัฒนาระบบราชการไทยยืนหยัดอยู่บนพื้นฐานการทำงานที่เน้นถึงประโยชน์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง ตามเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ ♦

รายงานผลการดำเนินงานตาม 3 ยุทธศาสตร์หลัก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 1

การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
ของอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน

- การพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในรูปแบบคลัสเตอร์ (Cluster)
- การพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม
- โครงการสร้างนวัตกรรมใหม่
- โลจิสติกส์ทางออกของประเทศไทยยุคการค้าเสรี
- โครงการการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (Total Energy Management : TEM)
- การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์
- วิสาหกิจชุมชน : กระบวนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- รักษ์อำมพวา แบบจำลองเศรษฐกิจพอเพียง

ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 2

การเพิ่มมูลค่าการลงทุน
และศักยภาพของผู้ประกอบการ

- การสร้างและการพัฒนาผู้ประกอบการ

ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 3

การสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็น
ในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกับการให้บริการข้อมูลสารสนเทศ
- การพัฒนาผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Service Providers)

การดำเนินงาน ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ

ภารกิจหลักในฐานหน่วยงานแกนกลาง ในการดำเนินงานส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมาย และภารกิจที่สำคัญใน 3 ด้าน คือการส่งเสริมพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของ SMEs การพัฒนาและสร้างผู้ประกอบการ และการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน

ภาพรวมผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในปี 2549

ปีงบประมาณ 2549 ที่ผ่านมา สรุปผลการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ ดังนี้

■ **การสร้างผู้ประกอบการ** กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ปรับการดำเนินโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่จากแนวทางที่เล็งเห็นเป็นมุ่งเน้นในการอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น เพื่อเพิ่มอัตราการเกิดผู้ประกอบการใหม่ โดยในปีงบประมาณ 2549 มีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ จำนวน 12,400 ราย โดยมีผู้ผ่านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจแล้ว จำนวน 8,798 ราย จากการประเมินผลเบื้องต้นของผู้ที่ผ่านการอบรม ประมาณ 2,788 ราย พบว่ามีผู้จัดตั้งธุรกิจแล้ว จำนวน 521 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.69 มีการลงทุนแล้ว จำนวน 1,794.16 ล้านบาท และก่อให้เกิดการจ้างงาน

เพิ่มขึ้น จำนวน 2,320 คน ในด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการรายเดิม ได้พัฒนาผู้ประกอบการเพื่อให้คงอยู่ในระบบเศรษฐกิจ โดยใช้รูปแบบการฝึกอบรมการให้คำปรึกษาแนะนำการสัมมนาและการศึกษาดูงาน รวมทั้งสิ้น 1,575 ราย

■ **การเพิ่มขีดความสามารถของวิสาหกิจ** แบ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของ **วิสาหกิจชุมชน** โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก การฝึกอบรมทักษะการผลิตและการพัฒนาคุณภาพด้านการออกแบบ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์จำนวน 5,766 รายก่อให้เกิดมูลค่ายอดขาย

เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 33 รวมทั้งการสนับสนุนด้านเงินทุนหมุนเวียนเพื่ออุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมจำนวน 550 ราย เป็นเงิน 50.036 ล้านบาท ส่วนการเพิ่มขีดความสามารถของ **วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)** ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ขอรับบริการนั้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ใช้แนวทางต่างๆ ในการพัฒนา SMEs มีความเข้มแข็งในด้านการประกอบการ จำนวน 1,115 ราย ซึ่งหนึ่งในหลายๆ แนวทางที่เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ได้แก่ แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือ Manufacturing

Development to Improve Competitiveness Program (MDICP) ซึ่งได้ขยายผลการดำเนินงานในปี 2549 สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันแก่วิสาหกิจ 35 ราย

■ **การพัฒนาอุตสาหกรรมตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด** กรมได้ดำเนินการโดยศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดต่างๆ ทั้ง 11 ศูนย์ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด 23 โครงการ ใช้งบประมาณของจังหวัดดำเนินการ 46 ล้านบาท ซึ่งมีกรอบการดำเนินงานด้านการพัฒนาการรวมกลุ่ม Cluster การสร้างนวัตกรรม การสร้างผู้ประกอบการใหม่ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น

บทบาทการดำเนินงานของ กสอ. ในอนาคต

การให้บริการของกรมฯ ที่ผ่านมายังไม่สามารถสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างเพียงพอในขณะนี้ที่วิสาหกิจที่เป็น SMEs มีอยู่จำนวนมาก กรมฯ จึงได้ปรับบทบาทจากหน่วยงานที่เป็นผู้ให้บริการโดยตรงแต่เพียงอย่างเดียว ไปเป็นหน่วยงานวิชาการที่จะพัฒนารูปแบบการบริการ พัฒนาลักสูตร คู่มือการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาหน่วยงานอื่นๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานเครือข่าย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษาในพื้นที่เป็นผู้ให้บริการเพิ่มเติมควบคู่กันไป เพื่อให้การบริการมีมาตรฐานและเข้าถึงผู้รับบริการอย่างทั่วถึงโดยนำแนวนโยบายรัฐบาล 4 ปี และนโยบายรัฐมนตรีที่มุ่งเน้นการเพิ่ม Productivity และการสร้างและยกระดับทางปัญญามาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน โดยแบ่งเป็น

■ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ทั้งในด้านประสิทธิภาพและผลผลิตภาพ โดยมุ่งเน้นให้มีการนำเทคโนโลยีเพื่ออนาคต เช่น นานาเทคโนโลยี ไปโอเทคเทคโนโลยี เข้ามาใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ การเพิ่ม Productivity ให้กับบุคลากรภาคอุตสาหกรรมก่อนเข้าสู่โรงงานในสาขาเป้าหมายสำคัญๆ เช่น สาขายานยนต์ สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมแฟชั่น ในลักษณะ On the job training การขยายการพัฒนาการรวมกลุ่มในลักษณะ Cluster ให้เพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับการพัฒนาผู้ประกอบการ Cluster เพื่อให้กลุ่มอุตสาหกรรมสามารถพัฒนาไปได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน

■ การสร้างผู้ประกอบการใหม่ที่ประกอบธุรกิจอย่างเป็นระบบและอยู่รอดในอัตราที่สูงขึ้น โดยพัฒนารูปแบบการสร้างผู้ประกอบการที่หลากหลายให้หน่วยงานเครือข่ายนำไปขยายผลใช้เพื่อการสร้างผู้ประกอบการในจำนวนที่มากขึ้นและมีความเข้มแข็งขึ้น

■ การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนที่มุ่งเน้นไปในด้านการสร้างฐานทางปัญญาเป็นหลักเพื่อให้วิสาหกิจชุมชนสามารถเรียนรู้และพัฒนาการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมได้ด้วยตนเอง ทั้งในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การบริหารจัดการกลุ่มที่เป็นระบบและการพัฒนาการผลิตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

■ การสร้างและพัฒนารูปแบบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ **ส่วนแรก** เป็นการศึกษารูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยศึกษาแนวทาง รูปแบบการพัฒนาจากต่างประเทศแล้วนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับไทยเพื่อนำร่องการดำเนินงานโดยหน่วยงานของกรมฯ ก่อนนำไปถ่ายทอดให้กับหน่วยงานอื่นๆ ที่เป็นหน่วยงานเครือข่ายและหน่วยงานบริการต่างๆ เพื่อการขยายผลการพัฒนา **ส่วนที่สอง** เป็นการสร้างและพัฒนาผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการโดยตรงแก่ผู้ประกอบการหรือที่เรียกว่า Service Provider เช่น ที่ปรึกษาธุรกิจ วิทยากรผู้ทำการฝึกอบรม อาจารย์ในสถาบันการศึกษา ผู้ให้บริการของสถาบันเฉพาะทาง และผู้ให้บริการที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง อบต. อบจ. เทศบาล

เพื่อให้มีผู้ให้บริการที่เพียงพอต่อความต้องการและกระจายการบริการไปสู่ผู้รับบริการในภูมิภาคอย่างทั่วถึงและรวดเร็วขึ้น โดยกรมฯ จะทำหน้าที่ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน

■ การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพโดยปรับโครงสร้างองค์กรให้รองรับงานด้านวิชาการมากขึ้น โดยแบ่งเป็นหน่วยงานที่ทำภารกิจหลักๆ ได้แก่ หน่วยงานด้านบริการและแผนงาน หน่วยงานด้านเทคโนโลยีและการจัดการ หน่วยงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม สาขายุทธศาสตร์ที่สำคัญๆ หน่วยงานด้านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและหน่วยงานด้านการพัฒนาผู้ให้บริการ พร้อมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในองค์กรให้เป็นนักวิชาการที่จะสร้างและพัฒนาแบบการส่งเสริมและการพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ พร้อมทั้งการนำไปสู่การถ่ายทอดให้กับหน่วยงานอื่นๆ โดยการนำแนวทางการบริหารจัดการองค์ความรู้ที่เรียกว่า KM มากำหนดเป็นแผนพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรในทุกระดับ ♦

ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 1 : การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน

การพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ในรูปแบบคลัสเตอร์ (Cluster)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะหน่วยงานดำเนินการสนับสนุนและพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ได้เล็งเห็นถึงประโยชน์และความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ได้ศึกษา สัมผัส และเรียนรู้ถึงแนวทางในการประกอบธุรกิจและการผลิตโดยอาศัยการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในรูปแบบคลัสเตอร์เป็นเครื่องมือ โดยในเบื้องต้นได้เริ่มจากการศึกษา Diamond Model ทฤษฎีและแนวความคิดของศาสตราจารย์ ไมเคิล อี. พอร์เตอร์ รวมทั้งได้ศึกษาการประยุกต์ใช้แนวทางคลัสเตอร์ในการพัฒนาของต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา อิตาลี สกอตแลนด์ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ประเทศในทวีปอเมริกาใต้และการดำเนินการ ของ UNIDO ในประเทศต่างๆ เป็นต้น จากนั้นจึงได้เริ่มนำเอารูปแบบการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรม มานำร่องปฏิบัติตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นมา โดยมุ่งหวังให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยเกิดการพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันโดยการรวมตัวสร้างพันธมิตรและพัฒนาเครือข่ายทั้งในประเทศและระหว่างประเทศขึ้น ภายใต้คำขวัญ ‘คลัสเตอร์รวมใจ นำอุตสาหกรรมไทยสู่สากล’

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในปีแรก คือการกระตุ้นให้เกิดเครือข่ายวิสาหกิจ หรือคลัสเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงในกระบวนการธุรกิจต่างๆ ทั้งในแนวนอนและแนวตั้งให้เกิดเป็นคลัสเตอร์อุตสาหกรรมต้นแบบ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจอื่นๆ ที่มีศักยภาพทั่วประเทศ เพื่อเตรียมสู่การพัฒนาเป็นคลัสเตอร์ อันจะส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันทางภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้นและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการและบุคลากรในการพัฒนาอุตสาหกรรมเห็นประโยชน์ของการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายวิสาหกิจหรือคลัสเตอร์โดยได้คัดเลือกและพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอจังหวัดชัยภูมิ กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารในเขตภาคกลาง และกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งในการคัดเลือกได้พิจารณาองค์ประกอบหลายๆ ด้าน ตั้งแต่การกระจุกตัว ชีตความสามารถในการแข่งขัน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค โอกาสในการพัฒนาความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น การสนับสนุนจากหน่วยงานในท้องถิ่น รวมทั้งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานในการส่งเสริมพัฒนาคลัสเตอร์โดยสังเขป ดังนี้

- การรับสมัครและคัดเลือกวิสาหกิจเข้าร่วมโครงการ
- การส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและสร้างวิสัยทัศน์ของกลุ่ม
- การจัดทำกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานของแต่ละคลัสเตอร์
- การเชื่อมโยงเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการเงิน สถาบันการศึกษา สมาคมต่างๆ
- การจัดทำโครงการนำร่องของแต่ละคลัสเตอร์

ในปีต่อๆ มา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มีการขยายผลการดำเนินงานโดยร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาคลัสเตอร์ อาทิ ร่วมกับ JICA ดำเนินการพัฒนาคลัสเตอร์ กลุ่มผ้าไหมจังหวัดขอนแก่น กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี และกลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์และเครื่องจักรกลจังหวัดชลบุรี ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ดำเนินการพัฒนาคลัสเตอร์กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล กลุ่มต่อตัวถังรถจักรยานยนต์จังหวัดราชบุรี กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอถนนเพชรเกษม กลุ่มหัตถอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ และกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การดำเนินงานสนับสนุนและพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในรูปแบบคลัสเตอร์ (Cluster) ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546-2549 เกิดการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแล้วจำนวน 28 กลุ่มโดยเป็นกลุ่มที่เกิดจากการรวมกลุ่มขึ้นในปีงบประมาณ 2549 จำนวน 15 กลุ่ม และต่อ ยอดกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้พัฒนาไว้เดิมจำนวน 13 กลุ่ม มีจำนวนวิสาหกิจที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกคลัสเตอร์รวม 746 วิสาหกิจ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำฐานข้อมูลการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ใช้ในการสืบค้นและจัดเก็บข้อมูลผู้ประกอบการและวิสาหกิจที่เข้าร่วมกิจกรรมรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Industrial Cluster) บน Internet เพื่อให้เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการสนับสนุนและพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

ต่อไปโดยได้เปิดบริการเว็บไซต์ ผ่าน URL ชื่อ <http://www.thaicluster.com> รวมทั้งได้เชื่อมโยงเว็บไซต์ดังกล่าวกับเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม <http://www.dip.go.th> ด้วย เว็บไซต์ดังกล่าวเริ่มเปิดให้บริการในปีงบประมาณ 2548 ซึ่งนอกจากจะเป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์การดำเนินโครงการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแล้ว ยังใช้เป็นช่องทางในการติดต่อกับผู้ดำเนินโครงการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมทั้งทางโทรศัพท์ โทรสาร และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ด้วย นับถึงเดือนตุลาคม 2549 มีผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์แล้วจำนวน 97,045 ราย

จากการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาคลัสเตอร์ที่ผ่านมา พบประเด็นที่เป็นข้อสังเกต 2 ประการ คือ

- 1) ความร่วมมือระหว่างสมาชิกของคลัสเตอร์จะเริ่มจากกลุ่มเล็กๆ ก่อนแล้วจึงขยายออกไปสู่กลุ่มใหญ่ และในทำนองเดียวกัน ประเด็นความร่วมมือจะเริ่มจากเพียงแค่หนึ่งหรือสองประเด็นก่อน แล้วจึงขยายประเด็นความร่วมมือให้มากยิ่งขึ้นในลักษณะของกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning)
- 2) กระบวนการของการเรียนรู้ไม่ได้หยุดยั้งแค่ความร่วมมือภายในคลัสเตอร์เท่านั้นแต่จะขยายไปถึงความร่วมมือภายนอกกลุ่ม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งที่เป็นหน่วยงานและกลุ่มคลัสเตอร์อื่นๆ ก่อให้เกิดเป็นเครือข่ายความร่วมมือ

ทั้งนี้ กระบวนการที่เกิดขึ้นดังกล่าวจำเป็นต้องใช้เวลาในการบ่มเพาะและต้องใช้ทรัพยากรในการสนับสนุนการพัฒนาระบบที่เหมาะสมและต่อเนื่องในแต่ละกลุ่มคลัสเตอร์และเมื่อพิจารณาผลที่เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มของวิสาหกิจในรูปแบบคลัสเตอร์จากการดำเนินการที่ผ่านมา พบว่า สามารถสร้างประโยชน์ให้กับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) วิสาหกิจสามารถลดต้นทุน ทั้งนี้ เป็นผลที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างสมาชิกในคลัสเตอร์เดียวกัน เช่น การจัดซื้อวัตถุดิบร่วมกัน การพัฒนาบุคลากรร่วมกัน เป็นต้น
- 2) วิสาหกิจสามารถเข้าถึงตลาดที่มีมูลค่า และมีมูลค่าสูงขึ้นจากการร่วมกันดำเนินกิจกรรมด้านการตลาดร่วมกัน
- 3) การถ่ายทอดเทคโนโลยี ประสิทธิภาพ และข้อมูลระหว่างวิสาหกิจที่เป็นสมาชิกคลัสเตอร์
- 4) ช่วยเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์โดยรวม จากการแบ่งงานตามความสามารถของแต่ละวิสาหกิจ
- 5) ลูกค้าหรือผู้บริโภคได้รับประโยชน์ในลักษณะของคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมยังได้ศึกษาวิเคราะห์บทเรียนที่ได้รับจากประสบการณ์ในการพัฒนาคลัสเตอร์ในระหว่างปีงบประมาณ 2546-2549 สรุปได้ ดังนี้

1) การพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ถึงแม้ขั้นตอนการพัฒนาเริ่มต้นจะมีความแตกต่างกัน ทั้งที่เริ่มโดยความช่วยเหลือสนับสนุนของภาคเอกชนหรือริเริ่มโดยการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐผลที่ได้ในระยะเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาทั้งทางด้านการผลิต การตลาดขึ้นไปในระดับหนึ่ง มีการกำหนดกลยุทธ์ มีเป้าหมาย มีแผนการดำเนินงาน แต่ความร่วมมือกันยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ยกตัวอย่างเช่น การรวมกันในการจัดซื้อวัตถุดิบ เพื่อมีอำนาจในการต่อรองเรื่องราคา ช่วยลดต้นทุนการผลิต การรวมกันยังไม่เกิดขึ้นและมีลักษณะต่างรายต่างจัดหา การร่วมมือกันในด้านต่างๆ จะอยู่ในกลุ่มผู้ผลิตที่คุ้นเคยกันมากกว่า

2) การส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือ และเกิดโอกาสในการดำเนินธุรกิจร่วมกัน เครือข่ายวิสาหกิจจะมีผู้มีส่วนได้เสียอยู่จำนวนมากการพัฒนาจึงต้องเกิดจากความร่วมใจของผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจขนาดของเครือข่ายร่วมกัน แต่พบว่าผู้ที่เกี่ยวข้องแต่ละกลุ่มมีความพร้อมในการพัฒนากิจกรรมที่แตกต่างกัน ผลประโยชน์และการเข้าร่วมในการสร้างธุรกิจกรรมต่างๆ ก็แตกต่างกัน การประสานผู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ให้เข้าร่วมในกิจกรรมของโครงการตลอดเวลาจึงเป็นสิ่งจำเป็น วิธีหนึ่งคือการจัดสัมมนา จัดกิจกรรมเพื่อละลายพฤติกรรม ทำให้เกิดความไว้วางใจกันมากขึ้น ร่วมมือร่วมใจกันมากขึ้น

3) การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจเป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน และใช้เวลาที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์ประกอบหลายอย่าง และต้องเกี่ยวข้องกับคน

จำนวนมาก ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่ผู้ดำเนินโครงการจำเป็นต้องพัฒนากิจกรรมที่มีความต่อเนื่องเป็นพลวัตร และทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นผลได้ทั้งในเชิงธุรกิจและการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

4) การดำเนินงานควรเชื่อมโยงกับองค์กรทั้งระดับท้องถิ่นและประเทศ วิสัยทัศน์ของเครือข่ายวิสาหกิจแต่ละแห่งจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเกือบทุกด้านไม่ว่าจะเป็นการผลิต การตลาด การพัฒนาบุคลากร การวิจัยพัฒนา ฯลฯ ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการ หากโครงการสามารถเชื่อมโยงตนเองกับหน่วยงานทั้งระดับท้องถิ่น และประเทศได้มากเท่าไร โอกาสพัฒนากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันก็จะมีความเป็นไปได้มากขึ้น

5) ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ควรมีส่วนร่วมในการลงทุนเพื่อพัฒนาเครือข่ายด้วยตนเองมากขึ้น ในอดีตกิจกรรมที่ภาครัฐลงทุนและดำเนินการมักสิ้นสุดลงเมื่อภาครัฐหยุดการสนับสนุน ในงานพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่มุ่งหวังให้เกิดความยั่งยืนโดยผู้เกี่ยวข้องในท้องถิ่นกิจกรรมต่างๆ ของโครงการจึงมุ่งเน้นให้คนในท้องถิ่นเป็นผู้ลงทุนในทรัพยากร เช่น เงินทุนและบุคลากรดำเนินการ ฯลฯ ซึ่งระยะเริ่มต้นอาจลงทุนเพียงบางส่วน

6) การกระตุ้นให้เกิดเครือข่าย (Network) เป็นหัวใจสำคัญเนื่องจากเกี่ยวกับความเชื่อใจกันและกันของคนกลุ่มหนึ่งๆ ในการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน ซึ่งระยะเริ่มต้นอาจจำเป็นต้องกระตุ้นให้เกิดเครือข่ายเป็นกลุ่มเล็กๆ หลายกลุ่มก่อน หลังจากนั้นเมื่อเครือข่ายแต่ละแห่งเข้มแข็งขึ้นก็จะเริ่มเกิดการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกลายเป็นเครือข่ายที่มีขนาดใหญ่ขึ้น

7) ความสำเร็จของการพัฒนาส่วนหนึ่งขึ้นกับผู้ประสานงานพัฒนาเครือข่ายคลัสเตอร์ (Cluster Development Agent-CDA) โดยทั่วไป CDA จะมีหน้าที่ประสานความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องผลักดันให้กิจกรรมตามแผนงาน เดินหน้า กระตุ้นให้เกิดเครือข่ายหรือ Network รวมถึงการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ ซึ่งมีอยู่ตลอดเวลาในการพัฒนาโครงการโดย CDA จะต้องค้นหาหนทางในการลดทอนข้อขัดแย้งให้เหลือน้อยที่สุด ขณะเดียวกัน ก็ต้องสร้างโอกาสให้เกิดความร่วมมือให้มากที่สุดคู่กันไป

8) การพัฒนาบุคลากรที่เอื้อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ซึ่งแต่ละเครือข่ายก็ต้องการผู้เชี่ยวชาญสาขาที่แตกต่างกันพบ ว่าผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่จะรวมตัวอยู่ในเมืองใหญ่ ขณะที่จังหวัดรอบนอกจะหาบุคลากรสาขาต่างๆ ยาก การพัฒนาบุคลากรขึ้นในท้องถิ่นจึงกลายเป็นงานที่สำคัญที่สุดด้านหนึ่งในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจของไทย

9) สถาบันการศึกษานับเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจปัจจุบัน สถาบันการศึกษาในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีปัญหาด้านบุคลากรสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการในท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงโดยอาศัยการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการและสถาบันการศึกษา

จากประสบการณ์การพัฒนาคลัสเตอร์ที่ผ่านมาพิสูจน์ให้เห็นว่าความสามารถในการสื่อสาร การชักจูงชั้นนำประเด็น และการวิเคราะห์ มีความสำคัญกว่าองค์ความรู้เฉพาะด้าน ดังนั้น ผู้ประสานงานพัฒนาคลัสเตอร์หรือที่เรียกว่า CDA (Cluster Development Agent) หรือคนกลาง มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคลัสเตอร์อย่างมาก ความรู้ ความชำนาญ และความเป็นกลางของผู้ประสานงานพัฒนาคลัสเตอร์คือสิ่งจำเป็น และเป็นหัวใจของความสำเร็จของการพัฒนาคลัสเตอร์ บทบาทของ CDA นั้น ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงริเริ่ม และประสานการพัฒนาคลัสเตอร์ในระยะแรกเท่านั้น หากแต่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของคลัสเตอร์ในทุกระยะ เนื่องจากเป็นบุคคลที่เป็นกลางที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียกับธุรกิจ ของคลัสเตอร์ ดังนั้น จึงสามารถสร้างความไว้วางใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของคลัสเตอร์ได้ดีกว่า

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ประสานงานพัฒนาคลัสเตอร์โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการพัฒนาคลัสเตอร์ และผู้ประสานงานคลัสเตอร์ รวมทั้งการศึกษาวិเคราะห์การพัฒนาคลัสเตอร์ที่ผ่านมา โดยแบ่งเป็นลักษณะของโมดูล (Module) จำนวน 9 โมดูล ประกอบด้วย

- พื้นฐานการเป็นผู้ประสานงานคลัสเตอร์
- การเสริมสร้างพลังอำนาจ
- การสื่อสารและทำงานเป็นทีม
- เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT)
- การเจรจาธุรกิจและวางแผนการตลาด
- การจัดทำแผนกลยุทธ์
- การเขียนข้อเสนอโครงการ
- การให้ข้อมูลย้อนกลับ 360 องศา
- การบูรณาการหลักการสู่การปฏิบัติ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมผู้ประสานงานพัฒนาคลัสเตอร์ในหลักสูตรดังกล่าว ระหว่างปีงบประมาณ 2546-2549 จำนวน 4 รุ่น มีผู้ผ่านการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนด รวม 115 คน นอกจากนั้น ยังได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

จัดทำ คู่มือการพัฒนาคลัสเตอร์ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ ซึ่งมีเนื้อหาสาระประกอบด้วยกรอบแนวคิดเพื่อการพัฒนาคลัสเตอร์ แนวทางเพื่อการพัฒนาคลัสเตอร์ในต่างประเทศ ขั้นตอนและวิธีการพัฒนาคลัสเตอร์ในประเทศไทย เครื่องมือต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคลัสเตอร์ รวมทั้งเครื่องมือในการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการพัฒนา ข้อพึงระวังในการพัฒนาคลัสเตอร์ กลไกและบทบาทของผู้ประสานงานพัฒนาคลัสเตอร์ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ รวมทั้งตัวอย่างการพัฒนาคลัสเตอร์ของต่างประเทศและของประเทศไทย รายชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องการพัฒนาคลัสเตอร์ให้ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ผู้ให้บริการและหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน ใช้เป็นคู่มือในการดำเนินการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในรูปแบบคลัสเตอร์ต่อไป ♦

การพัฒนาเพื่อยกระดับ ความสามารถการแข่งขัน

ขอบภาคอุตสาหกรรม

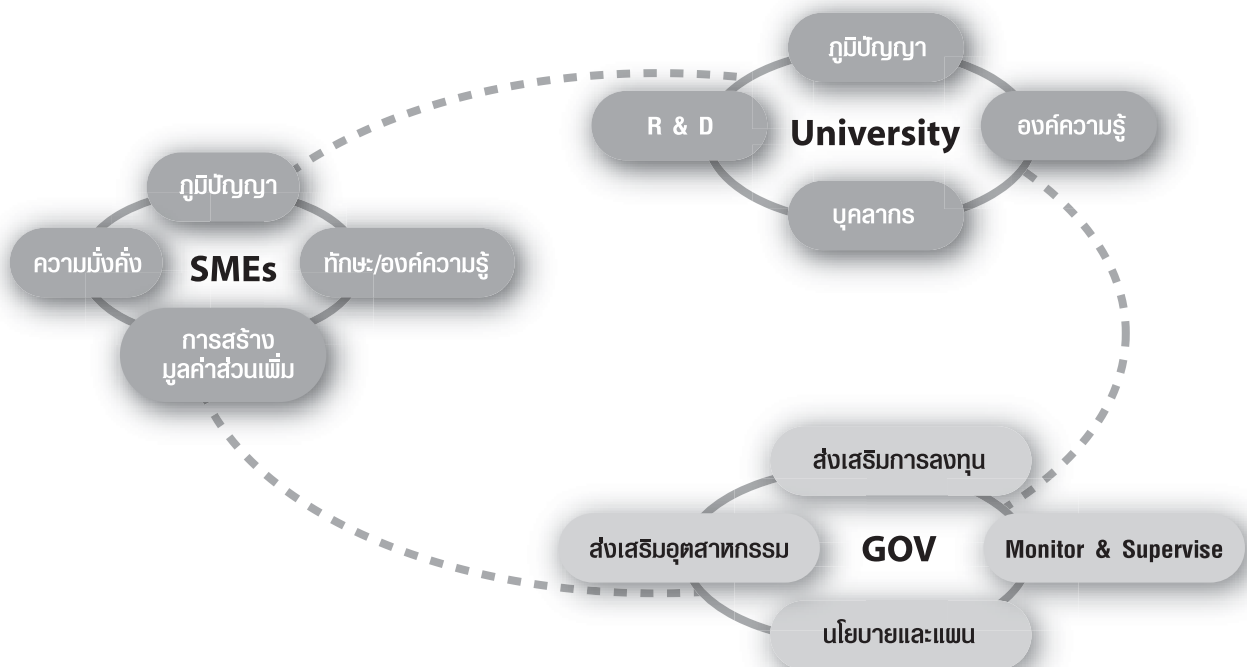
สภาวะของโลกในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การค้า เทคโนโลยีสารสนเทศ พหุติกรรมผู้บริโภค รวมถึงกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ซึ่งความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ทำให้เกิดประเด็นท้าทายใหม่ที่ภาคอุตสาหกรรมไทยต้องเผชิญ ได้แก่ การแข่งขันที่มีความรุนแรงมากขึ้น การเพิ่มขึ้นของมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีส่งผลให้ต้นทุนการประกอบการสูงขึ้น สินค้าและบริการที่จะสามารถรองรับตลาดใหม่และความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป จะต้องเป็นสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูง มีความแตกต่างเชิงนวัตกรรม รวมทั้งต้องคำนึงถึงประเด็นด้านการประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วย

เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกดังกล่าว อุตสาหกรรมไทยจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ทันสมัย เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย คือ การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดโลก เกิดคุณค่าต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ รวมทั้งการมีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะหน่วยงานดำเนินการพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ซึ่งเป็นวิสาหกิจที่มีความคล่องตัวในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของประเทศ และมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 90 ของวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศ ดังนั้น SMEs จึงเป็นจักรกลสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้ายิ่งขึ้น ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาเพื่อยกระดับขีดความสามารถของ SMEs ให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีการค้าโลก จึงได้ร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจัดทำ **โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme-MDICP)** ขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของ

SMEs ในประเทศไทยให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากลและเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการก้าวสู่เวทีแข่งขันการค้าแห่งโลกเสรี ซึ่งจะต้องแข่งขันกับประเทศต่างๆ เพื่อแย่งชิงตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยการศึกษาปัญหาในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจ และวางระบบการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อเร่งรัดการพัฒนาศักยภาพการแข่งขัน มุ่งสร้างบุคลากรในองค์กรวิสาหกิจให้มีความเชี่ยวชาญในงานของตนโดยผ่านการฝึกอบรมให้ความรู้ และการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกจากการทำงานจริง ซึ่งเน้นการให้คำปรึกษาแบบโค้ชชิ่ง (Coaching) จากทีม ที่ปรึกษาที่มีความชำนาญเฉพาะทาง

โครงการ MDICP ดำเนินงานในลักษณะความร่วมมือของ 3 ฝ่าย คือ ภาครัฐโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน เป็นการสร้างเครือข่ายด้านองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการผ่านกิจกรรมการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกและการเข้าถึงงานวิจัย

มุ่งเน้นการพัฒนาองค์กร SMEs ทั้งองค์กร เพื่อสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาการดำเนินงาน โดยเริ่มจากการปรับทัศนคติผู้บริหาร และสร้างพันธมิตรทางธุรกิจระหว่าง SMEs เพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระยะยาว จากนั้นจึงดำเนินการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของแต่ละวิสาหกิจเพื่อให้ผู้ประกอบการได้ทราบมุมมองจากบุคลากรภายนอกและใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการวางแผนธุรกิจขององค์กร และกระจายแผนธุรกิจสู่บุคลากรในองค์กรก่อนที่จะดำเนินการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของพนักงานในแต่ละส่วนงาน และวางแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาองค์กรโดยมีที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกจากทีมที่ปรึกษาที่มีความชำนาญเฉพาะทางใน 5 แผนงานหลัก ประกอบด้วย

แผนงานที่ 1 แผนงานการพัฒนาและปรับปรุงส่วนของการผลิตให้ทันสมัย เป็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต เทคโนโลยีระบบการผลิต และระบบสารสนเทศในการผลิต วิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับการปรับฐานความรู้ในด้านการผลิตภายใต้กรอบ TQM หลังจากนั้นจะนำไปประยุกต์ใช้จริงในโรงงานโดยที่ปรึกษาจะให้คำปรึกษาที่โรงงานตลอดปีในช่วงที่เข้าร่วมโครงการ

แผนงานที่ 2 แผนงานยกระดับมาตรฐานกิจการและผลิตภัณฑ์ให้เป็นระบบสากล (ISO, QS หรืออื่นๆ) มีเป้าหมายให้วิสาหกิจทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต การส่งมอบ การบริการเป็นไปตามระบบสากล

แผนงานที่ 3 แผนงานที่เพิ่มความสามารถทางการวางแผนและจัดการเทคโนโลยี แผนงานนี้ช่วยให้ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมพัฒนาความรู้ในการวางแผนและจัดการเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการทางเทคโนโลยีและการกำหนดยุทธศาสตร์ในการสร้างสมรรถนะทางเทคโนโลยีของธุรกิจ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันและเพื่อพัฒนาธุรกิจในระยะยาว

แผนงานที่ 4 แผนงานเสริมสร้างความสามารถทางการบริหารการเงินและการลงทุน มีเป้าหมายให้กิจการมีการวางระบบบัญชี การบริหารสินทรัพย์ และหนี้สินหมุนเวียนที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนและควบคุมกำไร การจัดเตรียมข้อมูลบัญชีเพื่อการบริหารควบคุม และตรวจสอบภายใน

แผนงานที่ 5 แผนงานเพิ่มสมรรถนะและการจัดการเชิงกลยุทธ์และการตลาดในและต่างประเทศ มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการจัดทำแผนธุรกิจ แผนการตลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการจัดการและเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขัน มีการบริหารที่เป็นระบบ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ การพัฒนาองค์กร การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาตลาดในและต่างประเทศ

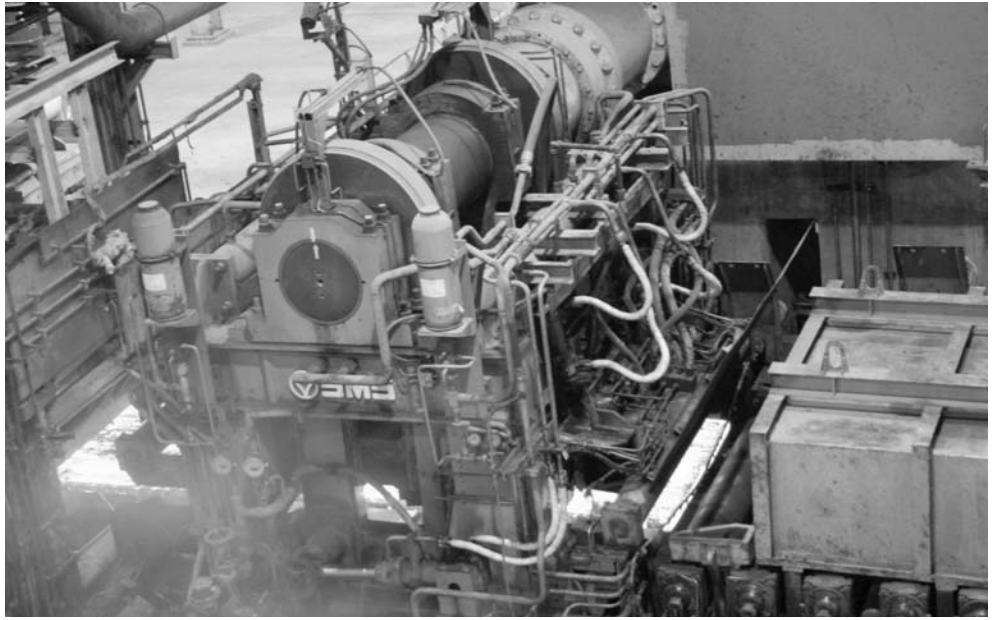
โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP) ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2542 เป็นต้นมา จนถึงปีงบประมาณ 2549 ได้ดำเนินการพัฒนา SMEs ไปแล้วรวม 8 รุ่น มีวิสาหกิจเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้นจำนวน 171 กิจการ โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการรุ่นละ 12 เดือน สามารถพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 139 กิจการ ในรุ่นที่ 1-7 ได้อย่างเป็นรูปธรรม ก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจในส่วนของการขยายการลงทุนกิจการ มีมูลค่า 1,667.70 ล้านบาท ลดของเสียได้คิดเป็นจำนวนเงิน 53.28 ล้านบาท มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 1,779 คน ธุรกิจมียอดขายเพิ่มขึ้น 6,588.30 ล้านบาท มีการลงทุนด้านการวิจัยพัฒนาและระบบสารสนเทศ เป็นเงิน 812.48 ล้านบาท เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในระยะยาว และได้รับการรับรองระบบมาตรฐานต่างๆ จำนวน 78 กิจการ สำหรับ SMEs ที่เข้าร่วมโครงการในรุ่นที่ 8 จำนวน 32 กิจการ อยู่ระหว่างการดำเนินกิจกรรม ในช่วงสุดท้ายของโครงการ จะประเมินผลลัพธ์ได้ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2550

การส่งเสริมพัฒนา SMEs เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ภายใต้รูปแบบ (Model) ของโครงการ MDICP ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้รับการยอมรับจาก SMEs ว่าสามารถเพิ่มศักยภาพการดำเนินธุรกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงมี SMEs จำนวนมากที่ต้องการเข้ารับการพัฒนานี้ในโครงการดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง SMEs ที่อยู่ในภูมิภาค ดังนั้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงมีนโยบายที่จะขยายการดำเนินการไปสู่ภูมิภาคโดยในปีงบประมาณ 2549 ได้ดำเนินการดังนี้

1. ขยายการดำเนินโครงการ MDICP (5 แผนงานหลัก) ไปในพื้นที่ภูมิภาคโดยในเขตพื้นที่ภาคเหนือ มีจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการดำเนินงาน และในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์กลางการดำเนินงาน

2. พัฒนารูปแบบโครงการ MDICP ให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับการพัฒนา SMEs ในภูมิภาค โดยปรับแผนงานหลักในการดำเนินงานลงเป็น 3 แผนงาน และได้นำร่องรูปแบบโครงการ MDICP ภูมิภาค จำนวน 1 รุ่น มี SMEs เข้าร่วมโครงการจำนวน 9 กิจการ แผนงานหลักที่จะดำเนินการ 3 แผน ได้แก่ แผนการผลิตแผนการเงิน และแผนการตลาด ใช้ระยะเวลาการดำเนินการ 8 เดือน จากการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ สามารถพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของ SMEs ที่เข้าร่วมโครงการนำร่อง จำนวน 9 กิจการ ได้อย่างเป็นรูปธรรม ธุรกิจมียอดขายโดยรวมเพิ่มขึ้นประมาณ 14 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.34 ลดของเสียได้ 144,958 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.24

ในปีงบประมาณ 2550 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้กำหนดแผนการดำเนินโครงการ MDICP (5 แผนงานหลัก) 1 รุ่น ในส่วนกลาง จำนวน 22 กิจการ และโครงการ MDICP ภูมิภาค 4 รุ่น รวม 34 กิจการ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ 10 กิจการ จังหวัดขอนแก่น 12 กิจการ จังหวัดสุพรรณบุรี 6 กิจการ และจังหวัดสงขลา 6 กิจการ ♦

โครงการสร้างนวัตกรรมใหม่

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านการผลิต การตลาด การจ้างงาน การพัฒนาเทคโนโลยี และความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ อีกหลายประเภทในด้านการลงทุน ประเทศไทยเป็นศูนย์รวมของผู้ผลิตรายานยนต์ทั่วโลก ทั้งค่ายญี่ปุ่น ยุโรป และอเมริกาเหนือ และเป็นฐานการผลิตรถปิกอัพและรถจักรยานยนต์อันดับต้นของโลก

เนื่องจากอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์เป็นอย่างมาก ดังนั้น จากภาวะความต้องการภายในประเทศและการส่งออกที่เพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 ทำให้ปริมาณการผลิตและการจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ภายในประเทศมีปริมาณและมูลค่าจำหน่ายสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังทำให้มูลค่าการส่งออกชิ้นส่วนและอะไหล่รถยนต์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยในช่วงครึ่งปีแรกการส่งออกของชิ้นส่วนและอะไหล่รถยนต์มีมูลค่า 297 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 14.5 เฉพาะช่วงไตรมาสที่ 2 การส่งออกชิ้นส่วนและอะไหล่รถยนต์มีมูลค่า 151.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 1 ร้อยละ 3.84 ในขณะเดียวกันมูลค่าการนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์ก็เพิ่มขึ้นด้วยเนื่องจากผู้ผลิตชิ้นส่วนในไทยยังไม่สามารถผลิตชิ้นส่วนได้ทุกชิ้น ทำให้ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 ประเทศไทยมีการนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์ 692.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 1 เฉพาะในไตรมาสที่ 2

มีมูลค่าการนำเข้า 414.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากไตรมาสที่ 1 ร้อยละ 15.68 ซึ่งอาจเป็นผลจากการคาดการณ์ภาวะตลาดในช่วงครึ่งปีหลังที่คาดว่าจะมีการปรับตัวลดลง

ฉะนั้น การเพิ่มขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและผลผลิตภาพของการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์โดยการที่ผู้ผลิตของไทยจะหาแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีและการผลิตได้ด้วยตัวเอง คิดค้นนวัตกรรมใหม่เข้ามาปรับใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมของตน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถสร้างให้ไทยเป็น Detroit of Asia และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ไทยให้เข้าไปสู่การค้าระดับสากลได้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำโครงการสร้างนวัตกรรมใหม่ ซึ่งเป็นหนึ่งในภารกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในการเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไทยเกิดความแข็งแกร่ง สามารถแข่งขันได้ในยุคแห่งการเปิดการค้าเสรี เน้นการเพิ่มขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและผลผลิตภาพของอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ โดยมุ่งหวังให้ผู้ผลิตไทยพบแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีและการผลิตได้ด้วยตัวเอง เพื่อคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ นำมาปรับใช้ในโรงงานของตน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ไทยให้เข้าสู่การแข่งขันการค้าในระดับสากลได้

วัตถุประสงค์โครงการ

- เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ไทย
- เพื่อสนองต่อนโยบายของภาครัฐในการที่จะสร้างให้ไทยเป็น Detroit of Asia
- เพื่อพัฒนาบุคลากรของภาคอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ไทยให้มีความสามารถในการคิดค้นนวัตกรรมใหม่มาปรับใช้ในอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสากล
- เพื่อพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมหรือต่อยอดทางนวัตกรรมเดิมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ไทย และสามารถสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันได้

กลุ่มเป้าหมาย

วิสาหกิจในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์

องค์ประกอบการดำเนินงาน 3 I-Model

- **Information**
 - เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัย และการสำรวจความคิดเห็นจากภาคการผลิตและผู้ใช้จากกลุ่มอุตสาหกรรม และมีการเชื่อมโยงข้อมูลทั้งสองภาค เพื่อทำการวิเคราะห์และสรุปถึงความต้องการเทคโนโลยี
- **Incubation**
 - เป็นการบ่มเพาะเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมไทย โดยผ่านกระบวนการศึกษาวิจัยและพัฒนา เพื่อ

สร้างเครื่องจักรและวิธีการต้นแบบ ตลอดจนสร้างคู่มือแนวทางในการใช้งานสู่สาธารณะ

- **Injection**
 - เป็นการนำเทคโนโลยีที่บ่มเพาะแล้ว เข้าสู่กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อก่อให้เกิดโรงงานตัวอย่าง และการพัฒนาบุคลากรต่อไป

รายชื่อกิจกรรมที่ดำเนินงานภายใต้โครงการ

โครงการวางแผนจัดการเครื่องจักรในการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
โครงการพัฒนารวมวิธีการขึ้นรูปชิ้นส่วนยานยนต์แบบกึ่งแข็งกึ่งเหลว
โครงการวิจัยและพัฒนาเครื่อง PVD ต้นแบบ
โครงการพัฒนาสมองกลฝังตัว
โครงการจัดหาและเผยแพร่ นวัตกรรมการผลิต

องค์ประกอบ

- Injection
- Incubation
- Incubation
- Injection
- Information

ผลลัพธ์ที่ได้

- โรงงานต้นแบบที่ได้พัฒนานวัตกรรมใหม่ จำนวน 8 โรงงาน
- บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนา จำนวน 150 คน
- สร้างเครื่องจักรต้นแบบที่เป็นนวัตกรรมใหม่ 1 เครื่อง
- สร้างกระบวนการผลิตแนวทางใหม่ 1 กระบวนการ

5 โครงการภายใต้แนวคิด 3I-Model

โครงการสร้างนวัตกรรมใหม่เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2549 และจะดำเนินงานต่อเนื่องในปี 2550 โดยประกอบด้วยโครงการย่อย 5 โครงการ ได้แก่

1. โครงการวางแผนจัดการเครื่องจักรในการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Retrofit)
2. โครงการพัฒนารวมวิธีการขึ้นรูปชิ้นส่วนยานยนต์แบบกึ่งแข็งกึ่งเหลว (Semi-Solid)
3. โครงการวิจัยและพัฒนาเครื่อง PVD ต้นแบบ
4. โครงการพัฒนาสมองกลฝังตัว (Embedded System)
5. โครงการจัดหาและเผยแพร่นวัตกรรมการผลิต (Steel for Auto Part)

ทั้งนี้ ในการดำเนินงานโครงการย่อย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะร่วมมือกับภาคเอกชน และสถาบันอิสระภายใต้การกำกับของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยให้ภาคเอกชนมาร่วมเป็นพันธมิตรในการดำเนินโครงการ ดังตัวอย่างเช่น โครงการ Steel for Auto Part มีสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าเข้าร่วมดำเนินการ หรือโครงการ PVD ร่วมกับมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้ รวมถึงมีผู้เชี่ยวชาญจากญี่ปุ่นเข้าร่วมด้วย ซึ่งโครงการเหล่านี้ถือเป็นโครงการเล็กๆ โครงการหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนให้ภาคอุตสาหกรรมไทยมีการผลิตที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น มีผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรมได้มากขึ้น และสร้างให้ภาคอุตสาหกรรมทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบจากเล็กๆ ไปสู่ระบบใหญ่

ทั้งนี้ โครงการสร้างนวัตกรรมใหม่ทำงานภายใต้คอนเซ็ปต์ที่เรียกว่า 3ไอ-โมเดล (3I-Model) ประกอบด้วย Information เป็นเรื่องของข้อมูล เป็นการนำ Supply Side กับ Demand Side ผ่านกลไก Bridging เพื่อนำไปสู่การคัดเลือกเทคโนโลยี ลำดับต่อมาคือ Incubation เป็นการบ่มเพาะเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมไทย และ Injection เป็นการขยายผลเทคโนโลยีที่บ่มเพาะได้อย่างกว้างขวางให้กับภาคอุตสาหกรรม

โมเดล Information เป็นเรื่องของข้อมูล กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งพุ่งเป้าไปที่การทำงานร่วมกับสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเหล็กสำหรับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ โมเดลนี้ประกอบด้วย 1 โครงการ คือ โครงการจัดหาและเผยแพร่นวัตกรรมการผลิต หรือ Steel for Auto Part

โมเดล Incubation ประกอบด้วย 2 โครงการด้วยกันคือ 1) โครงการพัฒนารวมวิธีการขึ้นรูปชิ้นส่วนยานยนต์แบบกึ่งแข็งกึ่งเหลว หรือ Semi-solid ถือเป็นเทคโนโลยีการขึ้นรูปชิ้นส่วนยานยนต์สมัยใหม่โดยจะมีเครื่องมือเครื่องมือนานาชนิดที่จะนำมาใช้ในเวิร์กช็อปเพื่อเป็นต้นแบบให้กับภาคเอกชน 2) โครงการการวิจัยและพัฒนาเครื่อง PVD ต้นแบบ เป็นเทคโนโลยีเคลือบผิวชิ้นงานให้มีคุณสมบัติทนทานได้ดีขึ้น ทั้งนี้ เทคโนโลยีทั้งสองโครงการดังกล่าวนี้ ถือเป็นเทคโนโลยีใหม่ของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะนำเทคโนโลยีนี้มาบ่มเพาะ พร้อมๆ กับการเผยแพร่ให้ความรู้กับภาคอุตสาหกรรมไปด้วย เมื่อเทคโนโลยีได้รับการบ่มเพาะและพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับ และภาคเอกชนที่ได้รับการถ่ายทอดมีความเข้าใจแล้ว ต่อจากนั้นก็จะเผยแพร่ให้กับภาคอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

โมเดล Injection ประกอบด้วย 2 โครงการ คือ 1) โครงการวางแผนจัดการเครื่องจักรในการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ หรือ Retrofit นับเป็นโครงการย่อยลำดับที่สี่ของปี 2550 เป็นเรื่องของการทำงาน Retrofit เครื่องจักร โดยร่วมกับสมาคมเครื่องจักรกลไทย ที่ได้เริ่มโครงการมาแล้วก่อนหน้านี้กับกระทรวงวิทยาศาสตร์ ขณะนี้จึงอยู่ในช่วงที่จะนำมายขยายผลให้กว้างขวางมากขึ้นต่อไป โดยใช้พื้นที่เวิร์กช็อปของสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน (กล้วยน้ำไท) เป็นศูนย์ฝึกให้ทีมในภาคอุตสาหกรรมมาทำการ Retrofit เครื่องจักร โดยในปี 2549 ดำเนินการเป็นผลสำเร็จไปแล้วประมาณ 5 ทีมด้วยกัน ซึ่งทั้งหมดก็จะนำไปขยายผลต่อเนื่องในภาคอุตสาหกรรมต่อไป 2) โครงการพัฒนาสมองกลฝังตัว หรือ Embedded System จัดอยู่ในเรื่องของ Injection เรื่องนี้ร่วมมือกับสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และสมาคมสมองกลฝังตัวไทย โดยเน้นไปที่การพัฒนาสายการผลิตอัจฉริยะเพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนในภาคอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมสนับสนุน

ทั้ง 5 โครงการย่อยจาก 3 โมเดลดังกล่าว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดกรณีที่เป็นตัวอย่างเพื่อสร้างพื้นฐานในเรื่องข้อมูลเอาไว้จากนั้นให้ภาคเอกชนนำไปดำเนินการร่วมมือกันเองในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีใหม่ที่บ่มเพาะได้ โดยที่ข้อมูลต่างๆ จะอยู่ในดาต้าเบสของสำนักฯ ซึ่ง ณ ขณะนี้ มีข้อมูลอยู่แล้วบางส่วน ในเรื่องของ Supply Side ว่ามีใครทำอะไรที่ไหนได้บ้าง ซึ่งต้องมีการพัฒนาข้อมูลให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป อย่างไรก็ตาม ข้อมูลส่วนหนึ่งที่ยังขาดคือเรื่องของ Demand Side เพื่อจะเอาความต้องการต่างๆ มา Bridging และมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง เพื่อการสร้างฐานข้อมูลที่สมบูรณ์ขึ้นมา ♦

ระดับโลกมีบ้างแล้วแต่เป็นในส่วนของบริษัทข้ามชาติที่ขยายการบริการเข้ามาในประเทศไทย

ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของภาครัฐในการผลักดันให้ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีการพัฒนาศักยภาพเรื่องระบบโลจิสติกส์ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้การสนับสนุนเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้รู้และเข้าใจโดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2546 เมื่อครั้งที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเอเปค และได้รับเงินสนับสนุนจากเอเปค 178,400 ดอลลาร์สหรัฐฯ โดยประเทศต่างๆ ได้เข้ามาแนะนำประเทศไทยให้มีการพัฒนาระบบโซ่อุปทาน หรือ Supply Chain ด้วยการสร้าง Support Center เพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนา SMEs ในแต่ละกลุ่มเศรษฐกิจขึ้นมา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้และดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง

บันได 4 ขั้นสู่ความสำเร็จ

แผนที่นำทางการพัฒนาโลจิสติกส์ หรือ Logistics Roadmap ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์และ Supply Chain Management ให้ภาคอุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 3 กลยุทธ์ ได้แก่

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์เชิงโซ่อุปทานในโรงงานอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 4 แผนงาน
2. เสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรภาคการผลิต ประกอบด้วย 4 แผนงาน และ
3. สร้างปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 3 แผนงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับประสิทธิภาพการพัฒนาการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจของภาคอุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 2 กลยุทธ์ ได้แก่

1. พัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 2 แผนงาน
2. พัฒนาศักยภาพของระบบให้เชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องและอัตโนมัติ ประกอบด้วย 2 แผนงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายโลจิสติกส์ทั้งในและระหว่างประเทศ แบ่งออกเป็น 3 กลยุทธ์ ได้แก่

1. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโลจิสติกส์ของไทยมีสภาพแวดล้อมที่สามารถแข่งขันกับบริษัทข้ามชาติได้ ประกอบด้วย 3 แผนงาน

2. ส่งเสริมให้เกิดการร่วมลงทุนความร่วมมือเชิงพันธมิตร (Strategic Alliance) กับต่างประเทศ ประกอบด้วย 2 แผนงาน

3. ผลักดันให้เกิดศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 2 แผนงาน

ทั้งนี้ เป้าหมายการพัฒนาโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม แบ่งเป็นบันได 4 ขั้นสู่ความสำเร็จ คือช่วงปี 2549-2550 เป็นบันไดขั้นแรกเน้นการจัดการเฉพาะหน่วยย่อยในองค์กร หรือ Physical Distribution จากนั้นช่วงปี 2550-2553 เป็นบันไดขั้นที่ 2 เน้นการเชื่อมโยงการจัดการภายในบริษัทตั้งแต่การจัดซื้อวัตถุดิบจนถึงผู้บริโภคน หรือ Internally Integrated Logistics ต่อด้วยบันไดขั้นที่ 3 ช่วงปี 2553-2556 เน้นการเชื่อมโยงระหว่างบริษัทตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) หรือ Externally Integrated Logistics และบันไดขั้นสุดท้าย ช่วงปี 2556-2558 เน้นการจัดซื้อวัตถุดิบและจัดส่งสินค้าครอบคลุมแหล่งทั่วโลก หรือ Global Logistics Management

ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ 2549

1. กิจกรรมการบริการข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรม (Logistic/SCM/Cluster)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำระบบการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไปปรับใช้ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดความตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันเชิงต้นทุนและ/หรือมีศักยภาพในการสร้างโอกาสใหม่ๆ ทางธุรกิจ จึงได้จัดสัมมนาเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ Logistics และ Supply Chain Management จำนวน 4 ครั้ง มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าร่วมการสัมมนาจำนวน 387 ราย จากการประเมินผลพบว่า ร้อยละ 87 ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว สามารถนำข้อมูลและความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้จริงในการแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจได้อย่างเป็นระบบ ช่วยเพิ่มศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งช่วยในเรื่องการตัดสินใจได้ด้วย

2. กิจกรรมการส่งเสริมการจัดการโลจิสติกส์เชิงโซ่อุปทาน

โดยจัดจ้างที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการโลจิสติกส์มาให้ความรู้ กำหนดแนวทางปฏิบัติและให้คำปรึกษาแนะนำ และปฏิบัติงานร่วมกับวิสาหกิจในการปรับปรุงด้านการจัดการโลจิสติกส์ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับการปรึกษาแนะนำ/การวินิจฉัย/อบรม/ปฏิบัติการในด้านการจัดการโลจิสติกส์เชิงโซ่อุปทานจากที่ปรึกษา จำนวน 15 ราย สำหรับผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าร่วมกิจกรรมประมาณ ร้อยละ 90 นำความรู้และคำปรึกษาแนะนำที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ ก่อให้เกิดการเพิ่มศักยภาพในการประกอบธุรกิจ ♦

โครงการการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (Total Energy Management : TEM)

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากสถานะที่เศรษฐกิจถดถอยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ทำให้การใช้ไฟฟ้าของประเทศอยู่ในอัตราที่ติดลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจ ซึ่งมีอัตราการใช้ไฟฟ้าเกือบ 75 เปอร์เซ็นต์ของการใช้ทั่วประเทศ อย่างไรก็ตาม ภาคอุตสาหกรรม เป็นภาคเศรษฐกิจที่ใช้พลังงานมากเป็นอันดับสองรองจากภาคการขนส่ง โดยมีสัดส่วนการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศคิดเป็นร้อยละ 36 ของปริมาณการใช้พลังงานทั้งหมดภายในประเทศแต่ปัจจุบันโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมของประเทศยังขาดการพัฒนาโครงสร้างการผลิตในภาคอุตสาหกรรมให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพที่ดี ภาครัฐจึงได้วางกรอบยุทธศาสตร์ที่เน้นการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยได้กำหนดเป้าหมายลด

ค่าความยืดหยุ่นด้านพลังงาน (Energy Elasticity) ของประเทศลงจาก 1.4 : 1 ในปัจจุบันให้เหลือ 1:1 ภายในปี 2550 ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่ายพลังงานของประเทศได้ถึง 3.1 ล้านล้านบาทในช่วงปี 2550-2560 โดยกำหนดมาตรการมุ่งเน้นที่ภาคการขนส่งและภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก

การอนุรักษ์พลังงานในภาคอุตสาหกรรมจึงถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนด้านการจัดการและพัฒนาพลังงานในอนาคต อย่างไรก็ตาม การอนุรักษ์พลังงานในภาคอุตสาหกรรมยังใช้วิธีการที่มุ่งเน้นไปเฉพาะ

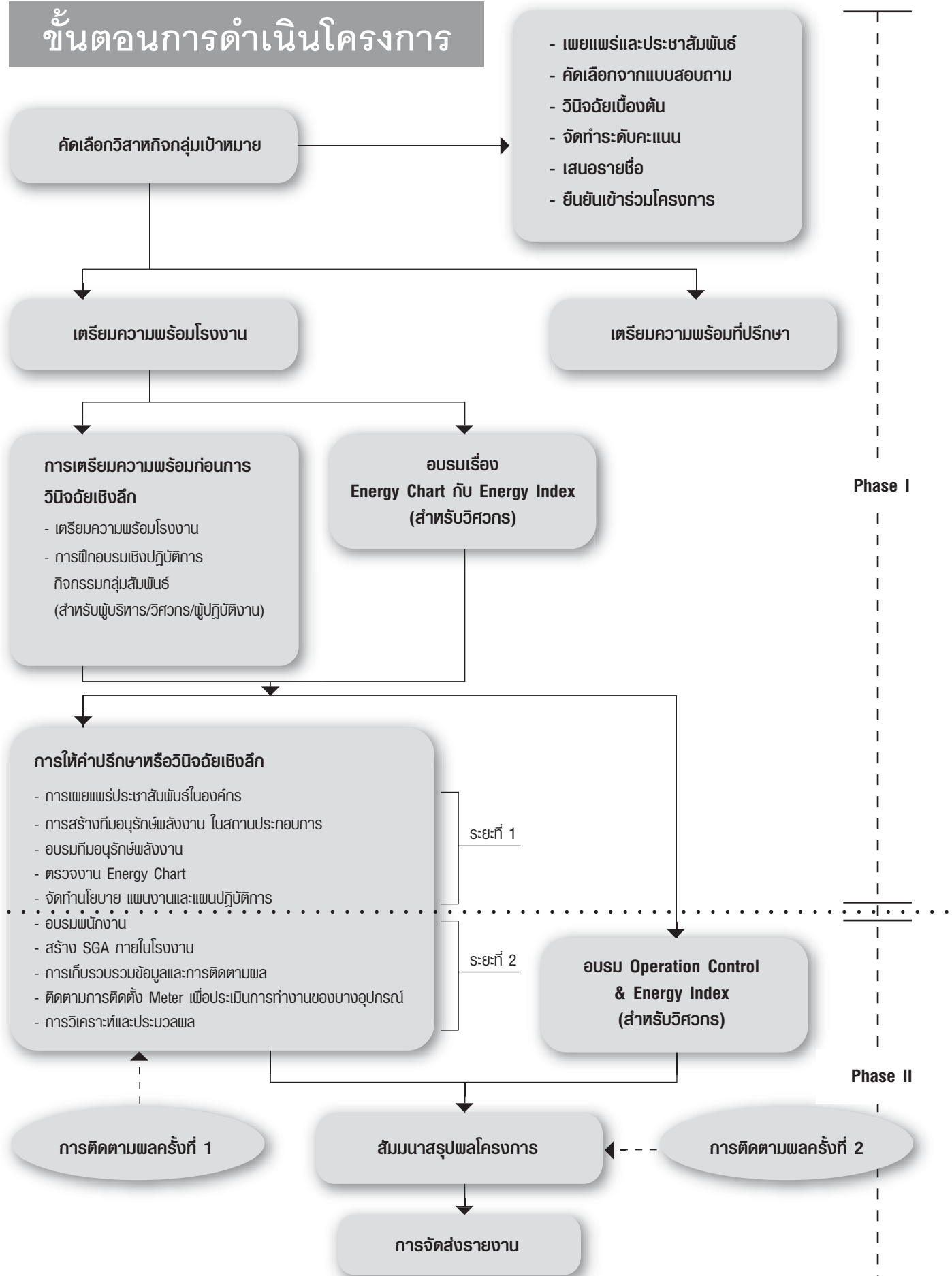
ในส่วนของพลังงานเท่านั้นโดยยังไม่ได้หมายความว่ารวมถึงกระบวนการหรือกิจกรรมอื่นที่มีความเกี่ยวเนื่องต่อความสูญเสียพลังงานที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละระบบ ดังนั้น ที่ผ่านมาผู้ประกอบการก็มักจะมองว่าการประหยัดพลังงานในภาคอุตสาหกรรม จะต้องดำเนินการด้วยการลดการใช้พลังงานสิ้นเปลืองเฉพาะเรื่องหรืออุปกรณ์เท่านั้น จึงจะช่วยลดต้นทุนด้านพลังงานของกิจการตนเองได้ เช่น การลดการใช้ไฟฟ้า ลดการใช้แสงสว่าง ลดเวลาการใช้เครื่องปรับอากาศ และการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์เครื่องจักรบางส่วนโดยไม่ได้มีการวิเคราะห์กระบวนการผลิตทั้งระบบ ทำให้การลดพลังงานในภาพรวมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อีกทั้งผู้ประกอบการมักมีความเข้าใจว่าการอนุรักษ์พลังงานเป็นเรื่องของผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานเท่านั้น โดยขาดการพิจารณาวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการลดต้นทุนการผลิตให้อยู่ในระดับต่ำที่สุด จึงเห็นว่าโครงการอนุรักษ์พลังงานเป็นโครงการที่ไม่มีคุณค่าในการลงทุนหรือได้รับความสำคัญน้อยกว่าประเด็นอื่นที่จะช่วยเพิ่มผลกำไรให้กับผู้ประกอบการ

ปัจจุบันแนวคิดการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีส่วนร่วมจึงได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นคือการดำเนินการประหยัดพลังงานโดยมุ่งเน้นที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน เพราะว่า ‘คน’ เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการอนุรักษ์พลังงานและเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุด ที่ควรรู้วิธีการประหยัดพลังงานด้วยเทคนิคการจัดการโดยปรับปรุงกระบวนการผลิตในด้านต่างๆ และมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เช่น การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน (Preventive Maintenance) การบำรุงรักษาทีละคนที่มีส่วนร่วม

(Total Preventive Maintenance, TPM) การบริหารคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management, TQM) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control, QC) และวิศวกรรมคุณค่า (Value Engineering, VE) เป็นต้น เพื่อให้เกิดการใช้พลังงานได้อย่างคุ้มค่า รวมถึงการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นมาตรการสนับสนุนอีกทางหนึ่งนอกเหนือไปจากการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูงทำให้ผู้ประกอบการมีความลังเลใจในการลงทุนดำเนินการอนุรักษ์พลังงานท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ การดำเนินการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีส่วนร่วมยังเป็นกระบวนการจัดการที่เป็นรูปธรรมที่ช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนการผลิตได้อย่างแท้จริง และในขณะเดียวกันยังสามารถรักษาคุณค่าและคุณภาพของสินค้าไว้ได้

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในฐานะหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในด้านการให้คำปรึกษาแนะนำด้านต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง จึงจัดให้มีโครงการการศึกษาแนะนำและสร้างผู้จัดการพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้ชื่อโครงการว่า โครงการการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (Total Energy Management : TEM) เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ภาคธุรกิจไทยให้เกิดการพัฒนาองค์กรเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ลดการสูญเสียในระหว่างกระบวนการผลิตให้น้อยที่สุด จะทำให้ลดค่าใช้จ่ายของพลังงานได้อย่างแท้จริง อีกทั้งสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกระบวนการผลิตและการอนุรักษ์พลังงานของในภาคอุตสาหกรรมให้เป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของธุรกิจและสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจในที่สุด ♦

ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

ผลลัพธ์ของโครงการที่เกิดขึ้น (Out Come)

■ วิสาหกิจ สามารถใช้แนวความคิดทางการบริหารจัดการ นำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับกิจกรรมการประหยัดพลังงานได้

■ วิสาหกิจสามารถเข้าใจการออกแบบการผลิต (Process) โดยการพิจารณาจากการลงทุนในเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ หรือการดัดแปลงปรับปรุงกระบวนการผลิต วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์

■ วิสาหกิจ สามารถกำหนดนโยบาย แผนงาน และแผนการปฏิบัติการจัดการพลังงานขององค์กรที่ชัดเจน สามารถนำไปประยุกต์เป็น Action Plan ได้อย่างสอดคล้องกัน

■ ผู้บริหารและพนักงานทุกคนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

■ วิสาหกิจ สามารถลดต้นทุนการผลิต ด้วยวิธีการจัดการพลังงานโดยมุ่งหวังให้ต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด และเพิ่มคุณค่าในตัวสินค้าให้มากที่สุด

■ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)

ความสำเร็จของโครงการ

ปี 2547 TEM 1

- เป้าหมาย 49 กิจกรรม
- ผลการประหยัดพลังงาน 154 ล้านบาทต่อปี
- ดำเนินการโดย สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

ปี 2548 TEM 2

- เป้าหมาย 40 กิจกรรม
- ผลการประหยัดพลังงาน 112 ล้านบาทต่อปี
- ดำเนินการโดย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ปี 2549 TEM 3

- เป้าหมาย 45 กิจกรรม
- ผลการประหยัดพลังงาน 120 ล้านบาทต่อปี
- ดำเนินการโดย สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ให้บริการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ ด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน เชื่อมโยงธุรกิจด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์และการผลิต ระหว่างนักออกแบบกับผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าและผู้ประกอบการผลิตบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งเชื่อมโยงกับหน่วยงานต่างประเทศ เช่น APF ดำเนินการศึกษาวิจัยด้านบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ ให้บริการปรึกษาแนะนำพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์และการกราฟิก จัดฝึกอบรมสัมมนา จัดประกวดบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งเทคโนโลยีการผลิต สร้างจิตสำนึกการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และรักษาสิ่งแวดล้อม จัดศึกษาดูงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการผลิตสื่อวิชาการเผยแพร่ทั้งในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และผ่านสื่อมวลชน โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยี โดยให้บริการปรึกษาแนะนำพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์และการกราฟิก จัดฝึกอบรมสัมมนา จัดประกวดออกแบบบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งเทคโนโลยีการผลิต การใช้เครื่องจักรบรรจุภัณฑ์ การเลือกใช้วัสดุ การให้บริการเครื่องจักรกลางแก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนและนักลงทุนใหม่ เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ด้านการออกแบบและการผลิตบรรจุภัณฑ์ ตลอดจนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับมาตรฐานการออกแบบบรรจุภัณฑ์สู่สากล

2. การส่งเสริมและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ โดยการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนการเชื่อมโยงและดำเนินงานด้านการต่างประเทศ รวมทั้งผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และจัดศึกษาดูงานให้แก่ผู้ประกอบการ

การให้บริการผู้ประกอบการ

สำหรับผู้ประกอบการที่เข้ารับบริการออกแบบบรรจุภัณฑ์ เบื้องต้นต้องนำบัตรประชาชนมาบันทึกประวัติ ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เพื่อเก็บเป็นข้อมูล จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนการให้บริการ โดยเริ่มจากประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อหาแนวทางการให้ความช่วยเหลือได้ตรงจุด โดยผู้ประกอบการที่รับคำปรึกษาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้ในจำนวนผู้ประกอบการที่เข้ามารับคำปรึกษา บางรายมีตัวผลิตภัณฑ์พร้อมอยู่แล้ว บางรายยังไม่มีตัวผลิตภัณฑ์ จึงไม่สามารถกำหนดได้ว่าบรรจุภัณฑ์จะออกมาในรูปแบบใด ดังนั้น จึงให้บริการกับผู้ประกอบการที่มีตัวผลิตภัณฑ์ก่อน ทำให้ยังมีผู้ประกอบการที่ยังไม่มีตัวผลิตภัณฑ์ของตนเองรอรับคำปรึกษาอีกจำนวนมาก ทั้งนี้ การออกแบบบรรจุภัณฑ์แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การออกแบบตัวบรรจุภัณฑ์
2. การออกแบบกราฟิกบนตัวบรรจุภัณฑ์

ซึ่งการออกแบบตัวบรรจุภัณฑ์ใหม่ทั้งหมดไม่คุ้มการลงทุน เนื่องจากผู้ประกอบการแต่ละรายที่เข้ามาขอรับคำปรึกษามีผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน เช่น ขนม ผอ่ยทอง เสื้อผ้า ก๋วยเตี๋ยว เชมมิก เป็นต้น ทางออกที่ดีที่สุดคือ การหาบรรจุภัณฑ์มาตรฐานที่มีในท้องตลาดมาปรับเปลี่ยนฉลากหรือตกแต่งเพิ่มเติมให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของสินค้าแต่ละชนิดเข้าไป วิธีการนี้เป็นแนวทางที่คุ้มค่ากว่าการออกแบบบรรจุภัณฑ์ขึ้นมาใหม่ ดังนั้น สิ่งที่สำคัญบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์เน้น

คือ การให้ผู้ประกอบการซื้อตัวบรรจุภัณฑ์มาตรฐานที่มีขายในท้องตลาดแล้วนำมาออกแบบกราฟิกเพิ่ม เพราะเป็นการช่วยประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้มากแต่หากเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีขนาดการผลิตสินค้าจำนวนมาก ซึ่งเกินความสามารถที่ส่วนบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์จะช่วยเหลือได้ ก็จะช่วยประสานงานขอความร่วมมือไปยังสมาคมการบรรจุภัณฑ์ไทยให้ช่วยเหลือต่อไป

ผลการดำเนินงานปี 2549

ด้านการให้บริการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการออกแบบและสร้างต้นแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจระดับรากหญ้า ผู้ประกอบการในกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่ โดยสามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการในด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ได้การบริการให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้ประกอบการสามารถผลิตชิ้นงานที่สมบูรณ์จนสามารถนำไปจดทะเบียนผลิตภัณฑ์ได้จำนวน 200 ราย

สภาพปัญหาการใช้บรรจุภัณฑ์

สำหรับปัญหาที่พบในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการขนาดเล็กในระดับรากหญ้าและกลุ่มสินค้า OTOP ที่จะเน้นการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้สวยงาม ขณะที่ตนเองไม่มีงบประมาณมากเพียงพอ โดยตั้งเป้าที่จะใช้บรรจุภัณฑ์ที่สวยงามในการดึงดูดผู้บริโภคให้ซื้อสินค้า แต่กลับเป็นการเพิ่มภาระต้นทุนโดยไม่สมควร ในขณะที่ผู้ประกอบการรายใหญ่จะเน้นการออกแบบบรรจุภัณฑ์โดยคำนึงถึงความประหยัดเป็นหลัก โดยพยายามลดต้นทุนต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

อย่างไรก็ตาม ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับสินค้าแต่ละประเภท สิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการต้อง

คำนึงถึง คือ การเป็นเจ้าของตราสินค้าของตนเอง ซึ่งการให้บริการคำแนะนำปรึกษาที่ผ่านมา ส่วนบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์พบว่าผู้ประกอบการมักจะมองข้ามในเรื่องดังกล่าว ไม่ให้ความสำคัญกับตราสินค้ามากเท่าที่ควร ทั้งที่ตราสินค้าที่ดีควรมีชื่อเรียกที่สามารถจดจำได้ง่าย หรือกรณีที่ผู้ประกอบการมีแบบบรรจุภัณฑ์จำนวนมาก ควรให้ความสำคัญกับบรรจุภัณฑ์ให้น้อยกว่า โดยอาจจะมีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีความสวยงามเพื่อใช้เป็นแม่เหล็กในการทำตลาดขายสินค้า

ทิศทางบรรจุภัณฑ์ในอนาคต

สำหรับทิศทางและแนวโน้มในอนาคตของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ส่วนบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์คาดว่า บรรจุภัณฑ์ยังคงเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับผู้ประกอบการ เพราะแม้สินค้าจะห่อหุ้มหนึ่งจะล้มหายตายจากจากตลาด แต่ก็ยังมีสินค้าใหม่ๆ เกิดขึ้นมาในตลาดตลอดเวลา บรรจุภัณฑ์จึงสามารถเกิดขึ้นใหม่ได้ตลอดเวลาเช่นกัน เพราะไม่ว่าสินค้าประเภทใดจะเกิดใหม่หรือมีมานานแล้วก็ต้องอาศัยบรรจุภัณฑ์เป็นตัวห่อหุ้มสินค้าและดึงดูดความสนใจผู้ซื้อ

ต่างจากในอดีตที่ผ่านมาที่ผู้ประกอบการเน้นการทำตลาดสินค้าโดยหลีกเลี่ยงการใช้บรรจุภัณฑ์ เนื่องจากในขณะนั้นคู่แข่งในตลาดมีอยู่น้อย แต่ปัจจุบันและอนาคตจำนวนผู้ประกอบการที่หันมาทำตลาดสินค้าประเภทเดียวกันมีมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อมีคู่แข่งมากในชนิดสินค้าเดียวกัน บรรจุภัณฑ์จึงมีส่วนสำคัญในการสร้างความแตกต่างและเอกลักษณ์ให้ตัวสินค้า อาทิเช่น ผู้ประกอบการที่จำหน่ายน้ำพริกเหมือนกัน รายหนึ่งมีกล่องใส่สินค้าสวยงามกว่าทำให้ขายสินค้าได้มากกว่าด้วยเหตุนี้ทำให้เกิดกระแสที่ผู้ประกอบการหันมาให้ความสำคัญการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ทิศทางการออกแบบบรรจุภัณฑ์จึงมีการเติบโตเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ

และที่สำคัญแนวทางการออกแบบบรรจุภัณฑ์ในอนาคตจะแปรผันไปตามรูปแบบการใช้ชีวิตของคน เช่น ในกรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีลักษณะการใช้ชีวิตแบบครอบครัวขนาดเล็ก ขนาดของบรรจุภัณฑ์จะมีขนาดเล็กลงตามไปด้วย กระนั้น ตัวผลิตภัณฑ์จะเป็นสิ่งกำหนดรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ว่าจะเป็นในรูปแบบใด เช่น ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับอาหารจะเน้นบรรจุภัณฑ์เพื่อการจัดจำหน่าย ในขณะที่ผลิตภัณฑ์ด้านหัตถกรรมจะเน้นบรรจุภัณฑ์เพื่อการขนส่ง เป็นต้น ♦

วิสาหกิจชุมชน : กระบวนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

วิสาหกิจชุมชน เป็นการประกอบการขนาดย่อมและขนาดจิ๋ว (Small and Micro Community Enterprises : SMCE) ของชุมชนเพื่อการจัดการ ‘ทุน’ ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ มีฐานความคิดอยู่บนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อการพึ่งตนเอง โดยวิสาหกิจชุมชน ควรมีองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 7 ประการ คือ

1. ชุมชนเป็นเจ้าของและดำเนินการ
2. ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน
3. ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน
4. มีฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสากล
5. มีการดำเนินการแบบบูรณาการเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ อย่างเป็นระบบ
6. มีการเรียนรู้เป็นหัวใจ
7. มีการพึ่งตนเองเป็นเป้าหมาย

วิสาหกิจชุมชน เป็นภาคการผลิตขนาดใหญ่และไม่หยุดนิ่ง เป็นรากฐานสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มาโดยตลอด นับตั้งแต่เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 1 เมื่อ พ.ศ. 2504 ถึง ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 แนวทางหลักในการพัฒนาชุมชน เป็นการสร้างระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน การแก้ไขปัญหาความยากจน กระจายความเจริญสู่ชนบท สร้างอาชีพและรายได้ในครัวเรือน มีอุตสาหกรรมครบถ้วนในชุมชน มีผลทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจได้

แก้ไขความยากจนและมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ โดยสัดส่วนคนจนลดลงจากร้อยละ 57 ในปี 2505 เหลือร้อยละ 11.4 ในปี 2539 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2549) ประเทศไทยประสบภาวะวิกฤติเศรษฐกิจทำให้เกิดปัญหาความยากจนที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องได้หยุดชะงักลง สัดส่วนของคนจนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.4 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 15.9 ในปี 2542 หรือประมาณการคนจนเพิ่มขึ้นจาก 6.8 ล้านคน ในปี 2539 เป็น 9.9 ล้านคน ในปี 2542 มีชุมชนยากจนทั้งประเทศประมาณ 15,300 ชุมชน หรือร้อยละ 23.5 ของชุมชนทั้งประเทศ สาเหตุสำคัญของความยากจน คือ ขาดความรู้ และขาดอาชีพ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2548) ได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางพัฒนาและยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 9 ข้างต้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีภาระรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาความยากจนในทุกพื้นที่ของประเทศ ได้แปลงนโยบายสู่แผนปฏิบัติการในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่

ชุมชนโดยใช้ปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งประกอบด้วยทุนที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ ทุนที่เป็นผลผลิตซึ่งได้แก่ ผลผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรม ความปรองดองของชุมชน และทุนที่เป็นเงิน โดยนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นพลังขับเคลื่อน การสร้างอาชีพและรายได้ ซึ่งได้ส่งเสริมและพัฒนาให้สามารถผลิตสินค้าของแต่ละชุมชน รัฐเป็นผู้ศึกษา วิจัยแนะนำ อบรมให้ความรู้ วิธีผลิตโดยทำต้นแบบให้วิสาหกิจชุมชนผลิตตามที่กำหนดไว้ การนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาผลิตการจำหน่ายสินค้า อย่างไรก็ตาม ผลการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกว่า 40 ปี ที่ผ่านมาพบว่า มีปัญหาและข้อจำกัดหลายประการ เช่น ไม่สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย คุณภาพผลิตภัณฑ์ไม่สม่ำเสมอ ขาดความรู้การบริหารจัดการเชิงธุรกิจ โอกาสทางการตลาดมีน้อย ซึ่งมีผลทำให้วิสาหกิจชุมชนขาดความเข้มแข็ง และไม่สามารถขจัดปัญหาความยากจนให้ลดลงได้ รัฐจึงจำเป็นต้องเพิ่มระดับความเข้มข้นการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในท้องถิ่น โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนในการแก้ปัญหาความยากจน และกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก คือ

1. การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เพื่อเพิ่มรายได้ชุมชน โดยใช้องค์ความรู้และทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นเครื่องมือสำคัญ
2. การเสริมสร้างศักยภาพวิสาหกิจชุมชนให้เกิดการพัฒนาาร่วมกันทั้งระบบ การส่งเสริมให้เกิดผลถึงระดับจังหวัด ท้องถิ่น และชุมชนโดยเร็ว เพื่อเชื่อมโยงการผลิต การค้าและบริการของชุมชนให้เกิดประโยชน์เชื่อมอำนาจซึ่งกันและกัน
3. การสร้างตลาดและการกระจายสินค้าและบริการจากธุรกิจชุมชนไปสู่ตลาด เพื่อส่งเสริมการผลิต

ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายการกระจายสินค้าและบริการของวิสาหกิจชุมชนให้มากขึ้น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้นำทั้ง 3 กลยุทธ์ กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการเพื่อให้ได้ผลเป็นรูปธรรม โดยมุ่งเน้นให้วิสาหกิจชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ทุกด้านอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นยอดให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการดำเนินงานสรุปได้ ดังนี้

การเรียนรู้ด้านการผลิต ชุมชนแต่ละท้องถิ่นมีรากฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นการผลิตขั้นพื้นฐานเป็นทุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้แนะนำอบรมเพิ่มทักษะเพื่อเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ในการต่อยอดรากฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยีทันสมัยที่เหมาะสมเพื่อให้วิสาหกิจชุมชนเรียนรู้การใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์วัตถุดิบในท้องถิ่นให้มีความสามารถผลิตสินค้าที่มีรูปแบบหลากหลาย มีคุณภาพมาตรฐาน มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ จะอยู่ภายใต้กิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมชนบท กิจกรรมพัฒนาทักษะการผลิตกลุ่มอาชีพ เป็นต้น

การเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ เป็นการนำองค์ความรู้ระดับพื้นฐานการทำธุรกิจขนาดเล็ก การบริหาร ‘ทุน’ ซึ่งต้องมีระบบควบคุม เช่น การเงิน บุคลากร ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ซึ่งได้จัดทำเป็นหลักสูตรระยะสั้นๆ แต่มีสาระสำคัญที่ต้องรู้และคิดเป็นซึ่งจะมีกิจกรรมสนับสนุน เช่น การผลิต การบริหารจัดการ การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น

การเรียนรู้ด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ แต่ละท้องถิ่นมีเอกลักษณ์ในวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ธรรมชาติ และภูมิปัญญาที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นมนต์เสน่ห์ของท้องถิ่นจึงได้มีการรวมพลังนักออกแบบจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม นักออกแบบภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ระดับความคิดสร้างสรรค์ นำเอกลักษณ์ท้องถิ่นผสมผสานความต้องการของตลาดพัฒนา ปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนทั่วประเทศ โดยในปีงบประมาณ 2549 ได้รับความร่วมมือจากวิสาหกิจชุมชนในการเรียนรู้หลักการ แนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ขั้นพื้นฐานกว่า 200 ชุมชน และยังให้มีการเรียนรู้ต่อเนื่อง ซึ่งวิสาหกิจชุมชนสามารถรับคำปรึกษา แนะนำ

การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ ทั้งยังสามารถหาความรู้ประสบการณ์ได้จากงานนิทรรศการต่างๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมได้ด้วย

การเรียนรู้ด้านการตลาด เมื่อวิสาหกิจชุมชนได้เรียนรู้การสร้างอาชีพแล้วจำเป็นต้องเรียนรู้การสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถพึ่งตนเองได้ด้วย จึงให้เรียนรู้การตลาด การนำเสนอสินค้า ความต้องการของตลาด การเจรจาต่อรองทางธุรกิจ ซึ่งวิสาหกิจชุมชนแต่ละท้องถิ่นจะมีความสามารถไม่เท่ากัน วิสาหกิจชุมชนบางท้องถิ่นสามารถทำการตลาดได้ทั้งระดับประเทศและระดับต่างประเทศ ซึ่งในการเรียนรู้กิจกรรมส่งเสริมทางด้านการตลาด กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้อาสาวิสาหกิจชุมชนแสดงศักยภาพในกิจกรรมงานต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ทั้งยังได้จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าใน 5 ภาคของประเทศ ได้แก่ เชียงใหม่ ขอนแก่น สุพรรณบุรี ชลบุรี และสงขลา เพื่อเป็นการสร้างโอกาสในการขยายตลาดให้กว้างมากขึ้น

การเรียนรู้แหล่งเงินทุน ข้อมูล เพื่อให้วิสาหกิจชุมชนมีเงินทุนหมุนเวียนในการทำธุรกิจในครัวเรือนและชุมชน โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้รับงบประมาณเริ่มต้นในปี 2547 จำนวน 450 ล้านบาทสำหรับให้บริการสินเชื่อ เพื่อการทำธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน

มาตรฐานชุมชน เป็นมาตรการจูงใจให้วิสาหกิจชุมชนผลิตสินค้าให้มีคุณภาพดีสม่ำเสมอเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะเป็นผู้ให้ความรู้คำปรึกษา แนะนำในเบื้องต้น และวิสาหกิจชุมชนต้องพัฒนาระดับคุณภาพสินค้าทุกชั้นให้มีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ จะมีคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพสินค้าและให้การรับรองคุณภาพสินค้าด้วย

ปัจจุบันวิสาหกิจชุมชนได้มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมเดิมมากขึ้น ซึ่งมีผลมาจากโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ แต่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้วิสาหกิจชุมชนได้เรียนรู้ ทั้งจากองค์ความรู้และการปฏิบัติงานที่เป็นรูปแบบผ่านกิจกรรมทุกด้าน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้วิสาหกิจชุมชนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านต่างๆ วิสาหกิจชุมชนได้ให้ความร่วมมือ สนใจ ใฝ่รู้ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งผลการดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีผลกระทบต่อวิสาหกิจชุมชน ดังนี้

- วิสาหกิจชุมชนสามารถปรับฐานจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น

- วิสาหกิจชุมชนสามารถจัดทำฐานข้อมูล ระบบรายได้-รายจ่าย หนี้สิน ต้นทุนการผลิต สำรวจสภาพปัญหาพร้อมกัน และร่วมกันคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาได้

- รู้จักทำแผนแม่บทพัฒนาวิสาหกิจชุมชนของตน โดยสาระทั้งด้าน การผลิต การตลาด การบริหารจัดการที่เป็นระบบ พัฒนาค้นในท้องถิ่นรุ่นเก่า และรุ่นใหม่ ได้เรียนรู้และปฏิบัติกรร่วมกัน มีองค์ความรู้จากการศึกษาร่วมกัน มีทิศทางพัฒนาของตนเองนำไปสู่การปฏิบัติตามแผนร่วมกัน

- มีการสร้างกลุ่มช่วยคิด ช่วยทำ เชื่อมโยงเครือข่ายสร้างพันธมิตรแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ฟันฟู้นทางเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

- วิสาหกิจชุมชนได้สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้ขยายสู่ท้องถิ่น โดยเริ่มจากพัฒนาคน การสร้างอาชีพ สร้างรายได้ การพึ่งตนเองให้มากขึ้นมากกว่าพึ่งจากภายนอก เริ่มแรกจะเป็นการผลิตเพื่อใช้ในท้องถิ่นให้พอเพียง ที่เหลือนำไปจำหน่ายระหว่างชุมชนอื่น และสร้างเครือข่ายตลาดและการผลิตสู่ตลาดภายนอก

- วิสาหกิจชุมชนสามารถสร้างพันธมิตรเพื่อมีแนวร่วมในวงกว้าง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม

จากอดีตถึงปัจจุบัน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้สร้างอาชีพและรายได้ให้กับครัวเรือนชุมชนอย่างต่อเนื่อง วิทยาการที่เข้าไปในชุมชนจะสอนให้ชุมชนรู้จักคิด รู้จักทำ พึ่งตนเองให้มากที่สุด วิสาหกิจชุมชนหลายแห่งมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและพัฒนาวิสาหกิจของชุมชน โดยนำรูปแบบกิจกรรมต่างๆ ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้การอบรม ไปดัดแปลงใช้ในวิสาหกิจชุมชนของตนเอง และมีผลทำให้วิสาหกิจชุมชนในแต่ละท้องถิ่นมีบุคลากรที่มีความรู้ คิดเป็น ใช้ ‘ทุน’ ในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพวิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็งซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน ♦

รักษ์อัมพวา

แบบจำลองเศรษฐกิจพอเพียง

อัมพวา เป็นชุมชนริมน้ำที่ยังคงเอกลักษณ์การตั้งถิ่นฐานริมน้ำในอดีต ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มใกล้กับปากน้ำที่ไหลลงสู่อ่าวไทย ทำให้มีการตกตะกอนของแร่ธาตุต่างๆ อัมพวาจึงได้ชื่อว่าเป็น ‘เมืองสามน้ำ’ คือ น้ำจืด น้ำกร่อยหรือน้ำล้นจืดเล็กน้อย และน้ำเค็ม รวมเป็นสามน้ำในคลองเดียวกัน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนผลไม้ปลูกมะพร้าว ลิ้นจี่ ส้มโอ ทำให้อัมพวาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนผสมที่น่าสนใจ วิถีชีวิตของชุมชนอัมพวาเป็นเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตไทย ที่เรียบง่ายสมดุลด้วยรากฐานที่มั่นคง ทั้งทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เป็นแบบอย่างสอดคล้องกับรูปแบบจำลองเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้อย่างสมบูรณ์แบบ มีคุณค่าคู่ควรแก่การอนุรักษ์สืบสานและฟื้นฟูเป็นอย่างดี

จากความสำคัญของอัมพวา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์ประธานมูลนิธิชัยพัฒนาได้ให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ชุมชนอัมพวา ทรงริเริ่มโครงการบ้านสวนอัมพวา ณ อำเภ่อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมอบหมายให้มูลนิธิชัยพัฒนาดำเนินโครงการต้นแบบตัวอย่างของการอนุรักษ์ชุมชนอัมพวา และสวนเกษตรผสมผสานให้แก่ชุมชนและประชาชนชาวไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงอุตสาหกรรมตระหนักถึงคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของชุมชนอัมพวา จึงได้ริเริ่มโครงการรักษ์อัมพวาขึ้น เพื่อเป็นโครงการเกิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในศุภมหามงคลเฉลิมฉลองวโรกาสสมเด็จฯ 60 ปี ในปี พ.ศ. 2549 และทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา ในปี พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ เพื่อฟื้นฟูและสืบสานชีวิตพอเพียงแบบอัมพวา โดยเสริมสร้างปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เพื่อให้เอกลักษณ์แห่งวิถีภูมิปัญญาไทยดำรงไว้ให้ยั่งยืน และเสริมสร้างศักยภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเอง เพื่อเป็นชุมชนต้นแบบตัวอย่างของ

หมู่บ้านอุตสาหกรรมเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมสมบูรณ์แบบแห่งหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงย้ำถึงการวางรากฐานให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีความสุข ‘พออยู่พอกิน’ และอยู่ได้โดยไม่ยึดติดกับเปลี่ยนแปลงรอบข้าง จุดเริ่มต้นของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

จากข้อมูลความต้องการของท้องถิ่นทั้งด้านเศรษฐกิจ ศิลปะ-วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสังคมการศึกษา จุดแข็งและจุดอ่อนของอำเภอกะทรวงอุตสาหกรรมจึงนำมากำหนดปรัชญาการอนุรักษ์และพัฒนาอำพวาในลักษณะเป็นองค์รวม กล่าวคือ ‘ฟื้นฟูอำพวา เสมือนตั้งเวนิสตะวันออกโดดเด่นด้วยศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ชีวิตเรียบง่าย สงบและสันติสุข’ โดยได้กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานของโครงการรักษามุมมอง การอนุรักษ์ 3 ประการ คือ

1. อนุรักษ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น เรือนไม้ริมน้ำที่อยู่อาศัยของชุมชน

- การจัดหาทุนสนับสนุนจากภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือการซ่อมแซมอาคารเรือนไม้ จากการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยการสำรวจศึกษาออกแบบโครงสร้างและการก่อสร้างอาคารให้เป็นไปตามรูปแบบสถาปัตยกรรมท้องถิ่นดั้งเดิมที่เป็นเอกลักษณ์

- ร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อบูรณปฏิสังขรณ์วัดต่างๆ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม

2. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนอำพวา ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

- ปลุกจิตสำนึกชุมชนอำพวาให้ตระหนักในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทั้งด้านการประกอบอาชีพเกษตรผสมผสานตามธรรมชาติ การทำขนม อาหารพื้นบ้าน ศิลปหัตถกรรม ดนตรี ฯลฯ

- การฝึกอบรมให้ชุมชนเข้มแข็ง การอบรมด้านการบริหารจัดการด้านการผลิต การตลาด และเทคนิคการจำหน่าย

- การจัดทำข้อมูลช่างฝีมือพื้นบ้าน การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์และศูนย์ข้อมูลพื้นบ้าน

3. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- จัดทำแผนแม่บทจังหวัดสมุทรสงครามโดยร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดกฎหมายควบคุมการใช้พื้นที่ รวมถึงการก่อสร้างอาคารริมแม่น้ำแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงครามอย่างเหมาะสม

- การอนุรักษ์ และพัฒนาพื้นที่สวนอำพวาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกษตรไทย

- การฟื้นฟูตามรอยเส้นทางประพาสต้นของรัชกาลที่ 5 ให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

- การก่อสร้างเตาเผาขยะ การจัดสร้างห้องน้ำสาธารณะให้กับนักท่องเที่ยวและชุมชน การจัดการระบบไฟฟ้า การป้องกันอัคคีภัยตามหลักสุขลักษณะอนามัยที่ดีการจากระบบการท่องเที่ยวทางน้ำและทางบก การสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวและชุมชนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของโครงการรักษามุมมองอำพวาอยู่ที่ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว หากแต่ความสำเร็จมาจากความสามัคคีของทุกฝ่าย นับตั้งแต่ชุมชนอำพวา หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ และหน่วยงานสนับสนุนจากภายนอกทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะต้องสร้างความเข้าใจและปณิธานร่วมกันในการคิด การพูด การกระทำที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อสร้างศิลปวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและสังคมบนรากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและเศรษฐกิจพอเพียง

บัดนี้ ‘สายน้ำแห่งอำพวา’ กำลังรุ่งโรจน์และเจิดจรัสอีกครั้งด้วยพระบารมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ 60 ปี และทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา กระทรวงอุตสาหกรรมขอถวายสัตย์ปฏิญาณที่จะสานฝันโครงการรักษามุมมองตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อฟื้นฟู สืบสานวัฒนธรรมชีวิตพอเพียงแบบอำพวา ให้เป็นมรดกของแผ่นดินไทยชั่วนิรันดร์

โครงการรักษามุมมองในปี 2549 เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการสร้างกระแสเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยจะมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในปี 2550-2551 เพื่อการสร้างจิตสำนึกชุมชนท้องถิ่นและพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการก่อสร้างอาคาร อนุรักษ์ให้เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรมมากยิ่งขึ้น ♦

ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 2 : การเพิ่มมูลค่าการลงทุน และศักยภาพของผู้ประกอบการ

การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ

การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้ เพราะผู้ประกอบการเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งธุรกิจให้เกิดขึ้น พร้อมกับการขยายตัวและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งการเกิดขึ้นและดำรงอยู่ของธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้ประกอบการเป็นสำคัญ

การส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐและภาคเอกชนต้องให้ความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อสร้างผู้ประกอบการใหม่ให้เกิดขึ้นโดยการให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการ เช่น การตลาด ผลิต บัญชี การเงิน กฎหมาย บุคลากรรวมถึงการมีแผนธุรกิจเป็นของตนเอง

ขณะเดียวกัน ก็จำเป็นต้องพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการรายเดิมที่ได้ดำเนินธุรกิจอยู่แล้วให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การยกระดับมาตรฐานกิจการและผลิตภัณฑ์ให้เป็นระบบสากล การบริหารจัดการระบบสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการดำเนินธุรกิจให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการภายใต้กิจกรรมและโครงการต่างๆ ดังนี้

การสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation : NEC)

การดำเนินกิจกรรมสร้างผู้ประกอบการใหม่ มุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการ โดยการให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่ผู้มีความรู้ศักยภาพภายใต้เนื้อหาหลักๆ ในกระบวนการบริหารจัดการธุรกิจที่ทันสมัย ได้แก่ การสร้างแนวคิดทางธุรกิจ การวิเคราะห์โอกาสทางธุรกิจ การพิจารณาธุรกิจที่เหมาะสมกับตนเอง การวางแผนกลยุทธ์การตลาด การบัญชี การจัดการบุคคล การบริหารจัดการทางด้านเทคนิค การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม กฎหมายธุรกิจและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยจัดหลักสูตรฝึกอบรมเฉพาะและปรึกษาแนะนำธุรกิจ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษาแนะนำควบคู่ไปกับการฝึกอบรมจนสามารถจัดทำแผนธุรกิจที่เป็นของตนเองได้

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้เริ่มดำเนินการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation : NEC) ตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ บัณฑิตจบใหม่ ผู้ว่างงาน ผู้ออกจากงาน และพนักงานลูกจ้างที่มีพื้นฐานการศึกษามีศักยภาพให้สามารถสร้างโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจได้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้แก่ทายาทธุรกิจในการสืบทอดกิจการให้สามารถรักษาสภาพการจ้างงานและสร้างโอกาสในการขยายธุรกิจต่อไปในอนาคต อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจขนาดเล็กลงในช่วงก่อตั้งกิจการ 2-3 ปีแรก ให้สามารถอยู่รอด และผลักดันให้เกิดวิสาหกิจใหม่ๆ เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญของเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

การดำเนินงานเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนถึงปี 2549 มีผลสัมฤทธิ์ดังนี้

- ผู้ผ่านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ในการจัดตั้งธุรกิจ 30,828 ราย
- เกิดผู้ประกอบการใหม่ที่มีการจัดตั้งธุรกิจ 5,716 ราย
- เกิดการจ้างงานใหม่ 25,697 ราย
- มีมูลค่าการลงทุน 11,807 ล้านบาท

ภายหลังการสร้างให้เกิดผู้ประกอบการใหม่แล้ว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำระบบการติดตามความก้าวหน้าและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการใหม่ อาทิ การจัดงานแสดงสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด และกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวในการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่งาน 'NEC Fair' และงาน 'ผู้ประกอบการใหม่ก้าวไกล อุตสาหกรรมไทยก้าวหน้า' เป็นต้น และสำหรับผู้ผ่านกระบวนการถ่ายทอดความรู้แต่ยังไม่สามารถจัดตั้งธุรกิจได้ จะจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มศักยภาพให้สามารถจัดตั้งธุรกิจได้ อาทิ การให้คำปรึกษาแนะนำการระดมทุนเฉพาะธุรกิจ การให้ความรู้ในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดทำเว็บไซต์ <http://www.smethai.net/nec> เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารความคืบหน้าในการดำเนินงาน เปิดโอกาสให้ผู้สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการผ่านระบบออนไลน์ได้ตลอดเวลา ตลอดจนเป็นสื่อกลางในการซื้อขายสินค้าและบริการของผู้ประกอบการใหม่

การพัฒนาผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Development)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการพัฒนาผู้ประกอบการที่ได้ดำเนินธุรกิจอยู่แล้ว ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น โดยใช้ความรู้ด้านวิชาการ และประสบการณ์มาเป็นแนวทางในการคิดวิเคราะห์ปัญหาอย่างรอบด้านก่อนตัดสินใจในการขยายกิจการหรือลงทุนใหม่ ภายใต้รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม หรือ 'คพอ.' ซึ่งได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2523 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยกำหนดเป็นหลักสูตรการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างเข้มข้น มีระยะเวลาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยกำหนดเป็นหลักสูตรการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างเข้มข้น มีระยะเวลาต่อเนื่อง 3 สัปดาห์ ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ประกอบการ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการ การศึกษาดูงาน การจัดทำแผนธุรกิจ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสมาชิกที่เป็นผู้ประกอบการซึ่งผ่านกระบวนการพัฒนา

ผลการดำเนินงานพัฒนาผู้ประกอบการตามรูปแบบ คพอ. จนถึงปัจจุบัน ได้จัดฝึกอบรมไปแล้วทั้งสิ้น 150 รุ่น ครอบคลุมพื้นที่ 51 จังหวัด ในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ภาคกลาง 12 จังหวัด ภาคเหนือ 13 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 17 จังหวัด และภาคใต้ 9 จังหวัด มีผู้ผ่านการฝึกอบรมทั้งสิ้น 5,121 คน และจากการติดตาม ประเมินผลพบว่า ผู้ประกอบการที่ผ่านการพัฒนาแล้วมียอดขายเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 1.8 ล้านบาทต่อกิจการ รวมทั้งมีการลงทุนจ้างงานเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ยังได้มีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสมาคมส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสวท.) โดยมีสมาชิกกว่า 5,000 รายทั่วประเทศ ก่อให้เกิดเครือข่ายพันธมิตรทางการค้าการลงทุน เชื่อมโยงธุรกิจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ธุรกิจมีความเข้มแข็งและมีอำนาจในการเจรจาต่อรองทางการค้ากับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้อีกทางหนึ่งด้วย ♦

ผลงานตามกลยุทธ์ที่ 3 : การสนับสนุนปัจจัย ที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กับการให้บริการข้อมูลสารสนเทศ

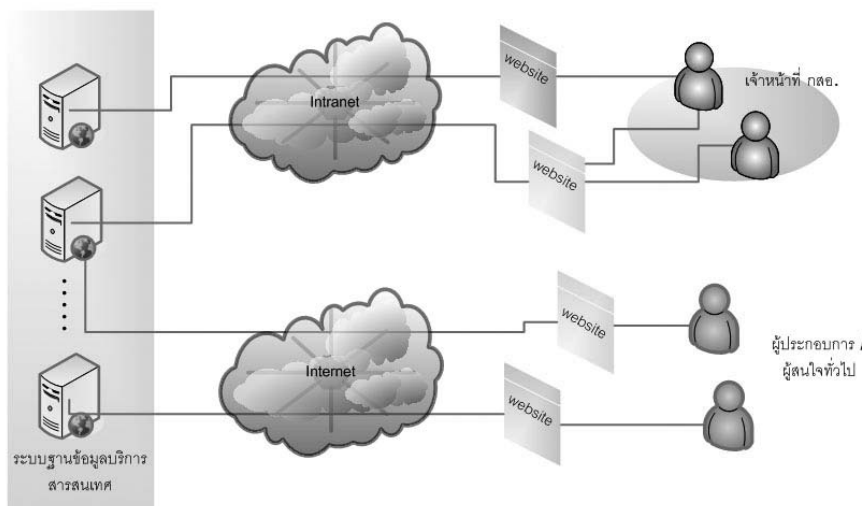
จากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมทำให้การติดต่อสื่อสารในการทำธุรกรรมของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะอยู่ที่ใดของโลก ทำให้การแข่งขันทางการค้านับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และตลาดเป็นผู้ซื้ออันเนื่องมาจากการได้รับข้อมูลข่าวสารที่มากมายหลากหลายและรวดเร็วจนสามารถเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสมผลได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องรวดเร็วได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในปัจจุบันและในอนาคต

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนให้มีศักยภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการที่จะทำให้ผู้ประกอบการทุกกลุ่มทุกสาขาได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องทันสมัยและรวดเร็วที่จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจทางการค้าและการลงทุน จึงได้จัดตั้งหน่วยงานที่จะให้บริการข้อมูลสารสนเทศและคำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจทั่วไป เรียกชื่อหน่วยงานนี้ว่า ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Opportunity Center) ตั้งอยู่ที่อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 นอกจากนี้ หน่วยงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในภูมิภาค คือ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 11 แห่งก็ทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศด้วยเช่นกัน

สำหรับข้อมูลสารสนเทศที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้บริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมนั้นจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการค้าการลงทุน การศึกษา แบบอย่างการลงทุน แผนธุรกิจ การวิเคราะห์การลงทุน ข้อมูลนวัตกรรม การเริ่มต้นธุรกิจ การบริหารธุรกิจ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ โครงการพัฒนา SMEs และวิสาหกิจชุมชน วารสารออนไลน์

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมยังได้ให้บริการเรียนรู้ผ่านระบบ e-Learning และการสร้างร้านค้าบนระบบ e-Catalog อีกด้วย

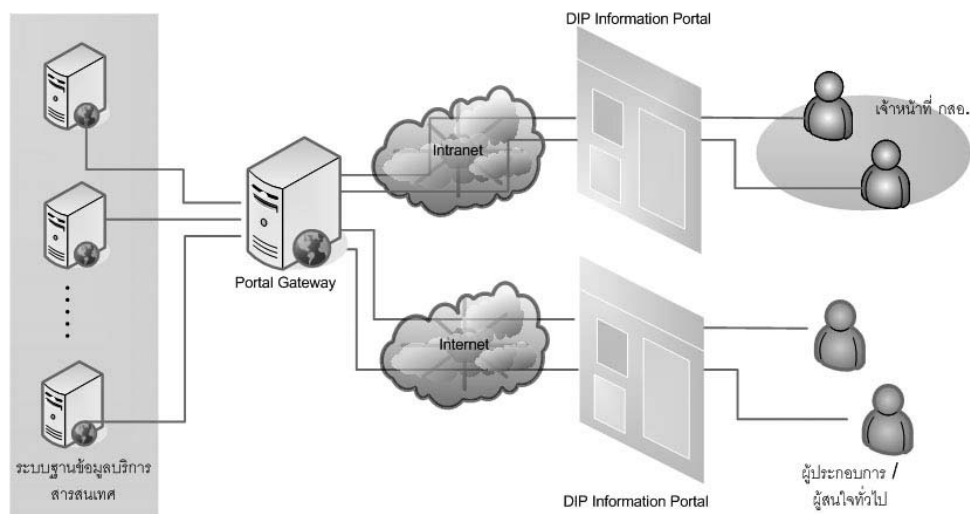
ในด้านช่องทางการให้บริการข้อมูลสารสนเทศนั้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้พัฒนาช่องทางการให้บริการให้ครอบคลุมทุกสื่อ ได้แก่ การบริการผ่านทางอินเทอร์เน็ตที่ www.dip.go.th การให้บริการทางโทรศัพท์ผ่าน Call Center 1358 การติดต่อที่ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรมและห้องสมุด ที่อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภูมิภาคทั้ง 11 แห่ง ซึ่งตั้งอยู่ที่ จังหวัดเชียงใหม่ พิษณุโลก พิจิตร อุตรดิตถ์ ขอนแก่น นครราชสีมา อุบลราชธานี สุพรรณบุรี ชลบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา ภายใต้กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย ได้กำหนดทิศทางการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) โดยได้กำหนดให้มีการพัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้วางกรอบแนวทางที่จะพัฒนาการให้บริการข้อมูลสารสนเทศผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ www.dip.go.th ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากที่สุดเนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้สะดวกรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา ในปัจจุบันกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ทำการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสำหรับให้บริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้สนใจทั่วไปผ่านเว็บไซต์ www.dip.go.th ได้แก่ ระบบศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรม ระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ ระบบวารสารออนไลน์ระบบข้อมูลเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ระบบ e-Learning และระบบ e-Catalog โดยมีโครงสร้าง ตามรูปที่ 1

ในการปรับปรุงระบบการบริการข้อมูลสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมอยู่ระหว่างการบูรณาการระบบฐานข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นศูนย์กลางระบบสารสนเทศองค์กร (DIP Information Portal) โครงสร้างตามรูปที่ 2 เพื่อให้เจ้าหน้าที่บริการข้อมูลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค สามารถสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลต่างๆ ในการให้บริการแก่ผู้มาขอรับบริการได้อย่างสะดวกรวดเร็วผ่าน Search Engine และผู้ประกอบการ สามารถค้นหาข้อมูลสารสนเทศด้วยตนเองผ่าน Search Engine บนเว็บไซต์ www.dip.go.th ได้เช่นเดียวกัน สำหรับผู้ที่มาติดต่อที่ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรมและศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคทุกแห่ง สามารถสืบค้นข้อมูลทางเว็บไซต์ได้ด้วยตนเองโดยมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ และสามารถปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ทางระบบ VDO Phone ในเชิงโครงสร้างนั้น เนื่องจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีหน่วยงานตั้งอยู่ที่บริเวณถนนพระรามที่ 6 และที่กล้วยน้ำไท ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการที่มาติดต่อจึงได้จัดตั้งศูนย์ธุรกิจ

อุตสาหกรรมที่สำคัญพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนกล้วยน้ำไท ขึ้นอีกหนึ่งแห่งซึ่งศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งสองแห่งมีระบบเครือข่ายเชื่อมโยงเข้าด้วยกันและสามารถปรึกษาหารือผ่านระบบ VDO Phone

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม หวังว่า การให้บริการข้อมูลสารสนเทศในปัจจุบันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้สนใจทั่วไปบ้างไม่มากนักน้อย และเรามีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบสารสนเทศที่จะให้บริการอย่างต่อเนื่องทั้งในเรื่องคุณภาพของเนื้อหาสาระที่มีความถูกต้องทันสมัยตรงกับความต้องการของผู้ที่มาขอรับบริการและช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีความสะดวกรวดเร็ว หากท่านมีข้อเสนอแนะใดๆ โปรดติดต่อที่ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรม โทรศัพท์ 0-2202-4426-7 โทรสาร 0-2354-1537-8 หรือ Call Center 1358 หรือ e-mail : boc@dip.go.th ♦

การพัฒนาผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Service Providers)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีนโยบายที่จะเพิ่มบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมผ่านการพัฒนา ‘บริการธุรกิจอุตสาหกรรม’ ให้มากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบและการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมสู่ระดับสากล ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์หลักที่จะผลักดันให้การดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Service-BS) หรือบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Service-BDS) หมายถึง บริการที่ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้โดยมีการเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งครอบคลุมบริการที่หลากหลายที่ช่วยส่งเสริมและเกื้อหนุนให้ธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น สามารถดำรงอยู่และเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ทั้งนี้ ขอบข่ายของบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมไม่รวมถึงบริการทางการเงิน ตัวอย่างของบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม ได้แก่

- บริการให้คำปรึกษาแนะนำที่ช่วยปรับปรุงทิศทางของธุรกิจให้ชัดเจนขึ้น
- บริการฝึกอบรมที่ช่วยเพิ่มสมรรถนะของบุคลากรในองค์กร
- บริการด้านการสื่อสารและสารสนเทศที่ช่วยให้ธุรกิจดำเนินไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- บริการด้านการศึกษาข้อมูลการตลาดที่ช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจที่เหมาะสม
- บริการวิเคราะห์วิจัยในด้านการออกแบบทั้งในด้านผลิตภัณฑ์และบริการที่ช่วยให้ออกแบบนวัตกรรมใหม่ๆ
- บริการทดสอบผลิตภัณฑ์สอปเทียบเครื่องมือหรือการปรับตั้งเครื่องจักรที่ทำให้กระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์มีคุณภาพมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

แนวคิดในการพัฒนาบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมนั้นมีที่มาจากการศึกษาวิธีดำเนินการของภาครัฐในการส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมในอดีตที่ผ่านมาที่ภาครัฐมักให้การสนับสนุนต่อธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยการให้บริการต่างๆ เองโดยตรง หรือให้การอุดหนุน (Subsidy) ระยะเวลาแก่ผู้ให้บริการ ซึ่งการดำเนินการในลักษณะดังกล่าวทำให้ตลาดของบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมไม่เติบโต ขาดการแข่งขันที่เป็นธรรมในหมู่ผู้ให้บริการและเป็นการกีดกันผู้ให้บริการรายอื่นที่ไม่ได้รับการอุดหนุนด้วย นอกจากนี้ เนื่องจากข้อจำกัดทาง

ด้านทรัพยากรทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณของภาครัฐเอง ยังส่งผลให้ขอบข่ายการให้บริการต่างๆ จำกัดอยู่ในวงแคบและขาดประสิทธิภาพ และที่สำคัญคือเมื่อโครงการหรืองบประมาณสิ้นสุดลง ผู้ให้บริการมักไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้และไม่เกิดตลาดการให้บริการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จากเหตุผลดังกล่าว จึงได้เกิดแนวคิดในการพัฒนาบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม-BDS ขึ้น โดยมีเป้าประสงค์หลักในการผลักดันและส่งเสริมให้เกิดตลาด BDS ที่มีองค์ประกอบการเป็นตลาดที่สมบูรณ์ กล่าวคือ มีบริการที่มีคุณภาพให้เลือกสรรซึ่งเป็นบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการและมีเงื่อนไขการบริการที่ตอบสนองต่อธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้ ทั้งนี้ หัวใจสำคัญในการพัฒนา BDS ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่มีภาคเอกชนเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในตลาด ภาครัฐเพียงผลักดันให้เกิดตลาด BDS ที่เป็นที่ต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรมขึ้น สนับสนุนให้เกิดธุรกรรมการให้บริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการแข่งขันในการให้บริการอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน ซึ่งเมื่อเกิดตลาด BDS ที่มีประสิทธิภาพแล้ว ธุรกิจอุตสาหกรรมจะสามารถเลือกใช้บริการต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมและเกื้อหนุนให้กิจการของตนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้กิจการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นต่อไปนั่นเอง

ในตลาดบริการของบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม (DBS) ประกอบด้วยผู้เกี่ยวข้องและมีบทบาท ดังนี้

- วิชาชีพนักกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้อยู่ด้านอุปสงค์ซึ่งดำเนินงานในเชิงธุรกิจ และจะเป็นลูกค้าของผู้ให้บริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม
- ผู้ให้บริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Service Providers) ซึ่งให้บริการโดยตรงต่อ SMEs โดยผู้ให้บริการอาจเป็นบุคคล วิชาชีพอิสระที่ไม่แสวงหากำไร (NGO) สถาบันอิสระหน่วยงานของรัฐ สมาคมธุรกิจการค้า เป็นต้น
- ผู้บูรณาสัมพันธ์ (BDS Facilitators) มีหน้าที่สนับสนุนผู้ให้บริการ BDS เช่น การพัฒนาบริการใหม่ เผยแพร่มาตรฐานบริการดี (Good Praerice) สร้างศักยภาพผู้ให้บริการ เป็นต้น ผู้บูรณาการสัมพันธ์ BDS อาจประสานด้านอุปสงค์ด้วย เช่น การให้ความรู้กับ SMEs ถึงประโยชน์ในการใช้บริการ BDS การทำหน้าที่ Market Facilitation อาทิ การประเมินผลการให้บริการควบคุมคุณภาพบริการ การขึ้นนโยบาย

ที่เหมาะสมกับการพัฒนาตลาด BDS หน้าที่ในการบูรณาสัมพันธ์มักเป็นของหน่วยงานรับผิดชอบในการพัฒนาตลาด BDS ซึ่งอาจเป็น NGO สมาคมธุรกิจการค้า หรือหน่วยงานรัฐ

- ผู้สนับสนุนด้านงบประมาณ (Donors) ในการดำเนินโครงการพัฒนา BDS ซึ่งมักเป็นหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรต่างประเทศ

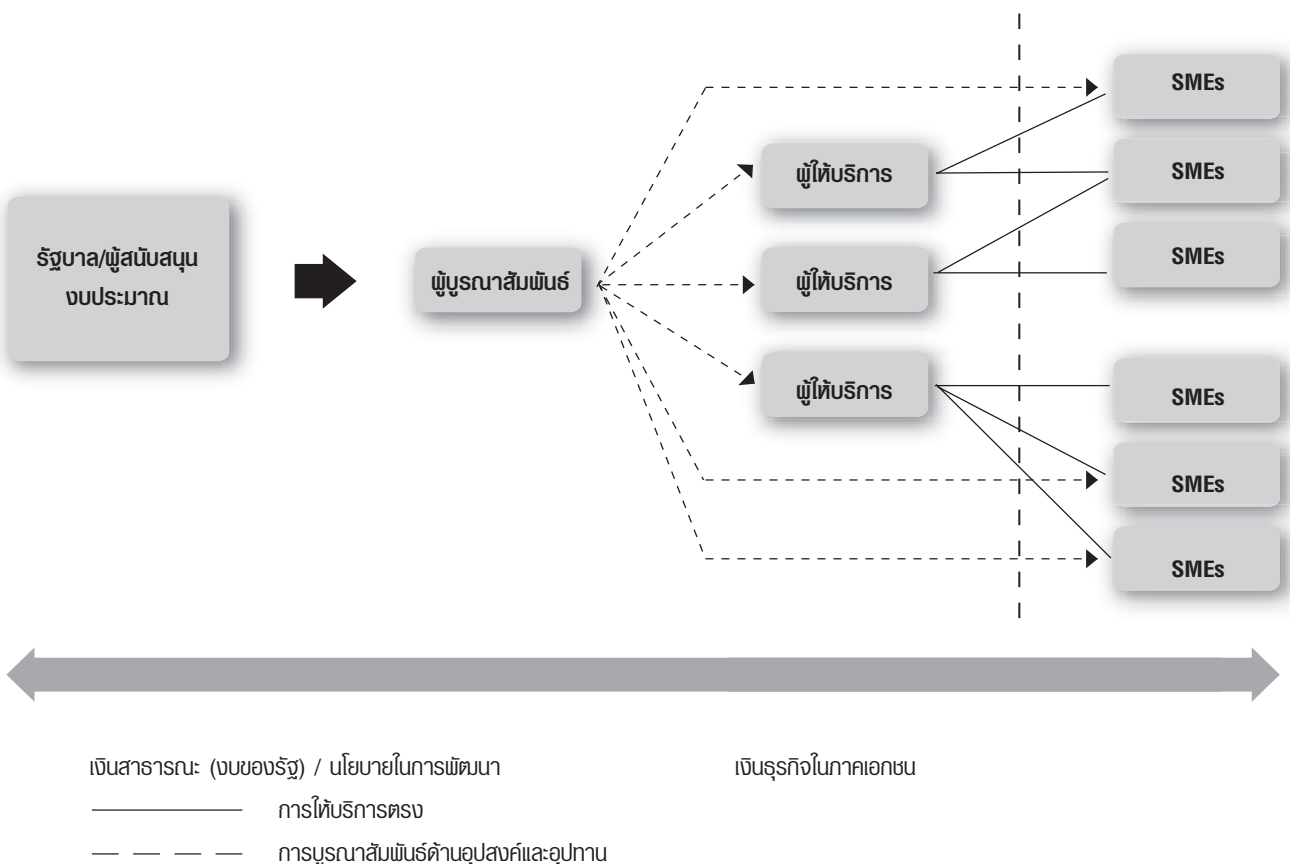
- รัฐบาล (Government) นอกจากการแทรกแซงเพื่อพัฒนาตลาด BDS แล้ว รัฐบาลยังต้องสร้างนโยบายสนับสนุนสภาวะแวดล้อมทางกฎหมายและระเบียบที่เหมาะสมรวมทั้งบริการพื้นฐานที่เหมาะสม เช่น สาธารณูปโภค การศึกษาข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น

การพัฒนา SMEs ในแนวคิดเก่า รัฐบาลและผู้สนับสนุนด้านงบประมาณมักเน้นการแทรกแซงตลาด BDS ในระดับธุรกรรม (Transaction Level) โดยการเข้าไปให้บริการด้วยตนเองหรือใช้ระบบอุดหนุนระยะยาวแก่ผู้ให้บริการซึ่งเป็นวิธีการชดเชยสภาวะตลาดด้อยพัฒนา (Under-development market) ผลกระทบที่ตามมาคือ อาจเป็นการกีดกันผู้ให้บริการรายอื่นที่ไม่ได้ร่วมโครงการ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตลาดบริการในเชิงธุรกิจ และมีจุดอ่อนที่ความสามารถที่วิสาหกิจส่วนใหญ่ในกลุ่มเป้าหมายจะเข้าถึงบริการได้ ซึ่งจะถูกจำกัดด้วยปริมาณงบประมาณอุดหนุน (Subsidy) ที่มีในโครงการ นอกจากนี้ยังมีจุดอ่อนในด้านความยั่งยืนของผู้ให้บริการ เนื่องจากเมื่อโครงการหยุดลง ผู้ให้บริการมักไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้โดยไม่มีงบประมาณอุดหนุน

ปรัชญาการพัฒนาตลาด BDS อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อว่าการที่วิสาหกิจส่วนใหญ่ในกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงบริการได้ และ

ความยั่งยืนของผู้ให้บริการ ต้องอาศัยสภาพตลาด BDS ที่ได้รับการพัฒนาแล้วเท่านั้น จึงมีผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนบทบาทของรัฐและหน่วยงานสนับสนุนด้านงบประมาณ ให้ปลีกตัวจากการเข้าแทรกแซงในระดับธุรกรรมโดยตรง มาเป็นบูรณาการสัมพันธ์ (Facilitation) เพื่อให้เกิดการเติบโตที่ยั่งยืนของอุปสงค์ และอุปทานในตลาด BDS สิ่งที่น่ากังวลคือ การแทนที่ระบบอุดหนุน ในการบริการด้วยการตอบแทนเชิงธุรกิจระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ความท้าทายของการบูรณาการสัมพันธ์ ในปรัชญานี้คือการอาศัยกลไกทางธุรกิจในการพัฒนา ตลาด BDS ให้มากที่สุด ในขณะที่จะต้องใช้งบประมาณของรัฐในเชิงยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาตลาด BDS ให้เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะของ SMEs

จากแนวนโยบายของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในการปรับเปลี่ยนบทบาทการส่งเสริมพัฒนา SMEs จากเดิมที่มีบทบาทเป็นผู้ให้บริการโดยตรงมาเป็นบูรณาการสัมพันธ์ (Facilitation) โดยมุ่งพัฒนาบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม (BDS) ให้มากขึ้น และเกิดการเติบโตที่ยั่งยืนของอุปสงค์และอุปทานในตลาด BDS ต่อไป และจากการที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้สร้างและพัฒนา รูปแบบ (Model) การส่งเสริมอุตสาหกรรมให้มีความหลากหลายและจำเป็นต้องใช้ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในการให้บริการแก่วิสาหกิจซึ่งมีปริมาณความต้องการ

ใช้ที่ปรึกษาเป็นจำนวนมากและเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพของการบริการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำหลักสูตรการพัฒนาผู้ให้บริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Service Providers) ขึ้นจำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรนักวินิจัยสถานประกอบการ (SHINDAN) และหลักสูตรสร้างและพัฒนาที่ปรึกษาธุรกิจขนาดเล็ก (APEC IBIZ)

หลักสูตรนักวินิจัยสถานประกอบการ เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อสร้างและพัฒนาบุคลากรที่สามารถวินิจัยสถานประกอบการ และให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม โดยใช้แนวทางการฝึกอบรม ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อวินิจัยปัญหาใน 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ การตลาด การผลิต การเงิน/บัญชี และทรัพยากรมนุษย์ เดิมแบ่งหลักสูตรการฝึกอบรมเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น เรียนภาคทฤษฎีจำนวน 234 ชั่วโมง ระดับกลาง เรียนภาคทฤษฎีจำนวน 288 ชั่วโมง และระดับวิชาชีพ เรียนภาคทฤษฎีจำนวน 600 ชั่วโมง และภาคปฏิบัติจำนวน 444 ชั่วโมง ต่อมาในปี 2548-2549 ได้ปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น โดยแบ่งการฝึกอบรมเป็น 3 หลักสูตรดังนี้

- หลักสูตรการฝึกอบรมนักวินิจัยสถานประกอบการ สำหรับที่ปรึกษา ระยะเวลาฝึกอบรมภาคทฤษฎี 120 ชั่วโมง ภาคปฏิบัติ (OJT) 3 ครั้ง

- หลักสูตรการฝึกอบรมนักวินิจัยสถานประกอบการ สำหรับสถาบันการเงิน ระยะเวลาฝึกอบรมภาคทฤษฎี 60 ชั่วโมง ภาคปฏิบัติ (OJT) 2 ครั้ง

- หลักสูตรการฝึกอบรมนักวินิจัยสถานประกอบการ สำหรับสถาบันการเงิน ระยะเวลาฝึกอบรมภาคทฤษฎี 60 ชั่วโมง ภาคปฏิบัติ (OJT) 1 ครั้ง

ทั้งนี้ ผู้ผ่านการฝึกอบรมจะต้องมีเวลาในการเข้าฝึกอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และมีคะแนนการฝึกภาคปฏิบัติไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2542-2549 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสามารถสร้างและพัฒนานักวินิจัยสถานประกอบการได้แล้วจำนวน 3,169 ราย จำแนกเป็น

- นักวินิจัยระดับต้น 1,427 ราย
- นักวินิจัยระดับกลาง 1,076 ราย
- นักวินิจัยระดับวิชาชีพ 484 ราย
- นักวินิจัยสำหรับที่ปรึกษา 66 ราย
- นักวินิจัยสำหรับสถาบันการเงิน 72 ราย
- นักวินิจัยสำหรับผู้ประกอบการ 30 ราย
- นักวินิจัยด้านพลังงาน 10 ราย

หลักสูตรสร้างและพัฒนาที่ปรึกษาธุรกิจ SMEs (APEC IBIZ) เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อสร้างและพัฒนาที่ปรึกษาธุรกิจ SMEs ให้มีคุณภาพและมาตรฐานเทียบเท่ากลุ่มประเทศสมาชิกในเอเชียแปซิฟิก โดยใช้แนวทางการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการเรียนรู้ด้วยตัวเองผ่านระบบ e-Learning สำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมนั้นได้ถูกปรับจากหลักสูตรที่พัฒนาโดยกลุ่ม APEC IBIZ ของประเทศสมาชิกในกลุ่ม APEC ประกอบด้วย 11 หัวข้อ ได้แก่

1. จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพและปรึกษาหารือ
3. ความรู้ทางกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ
4. การตลาด
5. การวิเคราะห์ทางการเงิน
6. การบริหารการผลิต
7. การบริหารทรัพยากรบุคคล
8. พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์
9. การวางแผนธุรกิจ
10. ทักษะการแก้ปัญหาและตัดสินใจ
11. ทักษะการประเมินลูกค้า

ผู้ผ่านการฝึกอบรม จะต้องสอบผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 11 หัวข้อ และมีชั่วโมงการให้คำปรึกษาแนะนำครบ 400 ชั่วโมง ภายในระยะเวลา 3 ปี จึงจะได้ประกาศนียบัตรรับรองการเป็นที่ปรึกษาจาก APEC ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546-2549 มีผู้เข้ารับการฝึกอบรมสอบผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 11 หัวข้อแล้วจำนวน 415 ราย แต่มีเพียงบางส่วนที่มีชั่วโมงการให้คำปรึกษาแนะนำครบ 400 ชั่วโมง ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำฐานข้อมูลของที่ปรึกษาผู้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตร APEC IBIZ ขึ้นภายใต้เว็บไซต์ <http://library.dip.go.th> โดยสามารถ Link จากเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม www.dip.go.th ในส่วนบริการ e-Library และในปีงบประมาณ 2550 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ปรึกษาธุรกิจ SMEs (APEC IBIZ) ไว้จำนวน 100 ราย

ในส่วนของการพัฒนาบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Services-BDS) นั้น ในปีงบประมาณ 2550 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดจ้างที่ปรึกษาดำเนินการศึกษาวินิจฉัยสถานะของการให้บริการทางธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการพัฒนาบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับประเทศไทยและบทบาทที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะสามารถผลักดันให้ตลาดของบริการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมมีการพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่องได้ โดยได้รับการสนับสนุนทางด้านวิชาการจากสำนักงานความร่วมมือทางวิชาการแห่งประเทศไทย หรือ GTZ ♦

ร้าน ‘ขึ้นขนมหวาน’ ‘Chan’

“

ผมอยากแนะนำผู้ประกอบการใหม่ทุกคน
ลองเข้าร่วมในโครงการ NEC เราจะได้
เรียนรู้แนวทางในการดำเนินธุรกิจ และ
สามารถดำเนิน ธุรกิจให้เป็นไปได้ ทำได้
และได้ทำ

”

คุณศัลย์ อธิสุขนันท์ (เอิร์ธ) เจ้าของโครงการ NEC (รุ่นดารา) กล่าวถึงโครงการ
ในแง่ของดารามีความเห็นว่า โครงการมีประโยชน์และเหมาะสมอย่างยิ่งกับคนที่ไม่ได้เรียนมา
เพราะมันเหมือนเป็นการรวบรวมความรู้ให้เราศึกษาในเวลาแค่ 2-3 เดือน บางครั้งการรู้
ทฤษฎีไว้จะสามารถประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้ ดังนั้น NEC จะช่วยให้เรา
ได้แนวทาง ได้ไอเดีย และสามารถเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ในธุรกิจ
อย่างเข้าใจยิ่งขึ้น

ส่วนอีกแง่หนึ่งมองว่าเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอบรมแล้ว ควรจะมีการรวม
ผู้ประกอบการที่มีแนวทางการดำเนินธุรกิจคล้ายกันเข้ามาอบรมร่วมกัน เพื่อจะสามารถ
แลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์และมีมุมมองในการทำงานที่กว้างมากยิ่งขึ้น

โดยสรุปแล้วประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ NEC คือ การให้ความรู้กับเรา
เยอะมาก รู้ว่าจุดเริ่มต้นของตนเองอยู่ตรงไหน และต้องการทำอะไร เพราะบางคนคิดอยาก
ทำธุรกิจ แต่ก็หาตัวเองไม่เจอ และจริงๆ แล้ว สโลแกนที่ว่า ‘เป็นไปไม่ได้ ทำไม่ได้ หรือ
ไม่ได้ทำ’ มันมีความหมายอยู่ในตัว อยากแนะนำผู้ประกอบการใหม่ทุกคนลองเข้าร่วม
ในโครงการ NEC เพราะอย่างน้อยเราจะได้เรียนรู้แนวทางในการดำเนินธุรกิจ และสามารถ
ทำธุรกิจให้ ‘เป็นไปไม่ได้ ทำได้ และได้ทำ’ ♦

ร้าน ‘ขึ้นขนมหวาน’ ‘Chan’

895/54 จุฬาลงกรณ์ 5 (ซอยข้างสนามศุภชลาศัย) ถนนพระรามที่ 4 แขวงวังใหม่
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 0-2612-3399, 0-2612-3400

Osisu ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้

Osisu บริษัทผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้จากวัสดุเหลือใช้ บริหารงานโดย คุณวีรณัฐ ต้นชูเกียรติ ร่วมกับ ผศ.ดร. สิงห์ อินทรชูโต อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากจุดเริ่มต้นที่มองว่าปัจจุบันนี้วัสดุเหลือใช้จากไม้มีปริมาณมาก ดังนั้น ควรทำอย่างไรให้เศษไม้เหล่านี้ออกมาเป็นผลงานและมากด้วยคุณค่าอันสูงสุด จึงได้นำแนวความคิดนี้มาออกแบบเป็นงานเฟอร์นิเจอร์จากวัสดุเหลือใช้

Osisu

18/18 หมู่ 3 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลบางกระสอ
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0-2968-1900-5 โทรสาร 0-2968-1906-7

ปรากฏว่าผลงานของ Osisu ได้รับรางวัล 1 ใน 6 ดีไซน์ที่ชนะการประกวดในงานแสดงสินค้า Maison & Object 2006 ณ ประเทศฝรั่งเศส รวมทั้งยังมีนิตยสารจากต่างประเทศอีกหลายฉบับ สนใจงานออกแบบและนำไปตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ ผลงานจากฝีมือคนไทยจึงได้ไวรัลสู่สายตาชาวโลกให้รู้ว่าคุณคนไทยทำได้

ทั้งนี้ จากการเข้าร่วมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation : NEC) ตอนเริ่มต้นธุรกิจแม้จะได้รับการตอบรับเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังขยายตัวได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากการนำสินค้าออกงานเปิดตัวต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง โดยหลังจากจบการอบรมจากโครงการ NEC แล้ว กิจการ Osisu ก็มีความก้าวหน้า ดังนี้

- ได้จัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดขึ้นในวันที่ 22 กันยายน 2549 ทะเบียนเลขที่ 0125549011254 ด้วยทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาท

- ได้สมัครเป็นสมาชิกกับสมาคมผู้ผลิตผลิตภัณฑ์แนวดีไซน์
- ได้สมัครเป็นสมาชิก Intertrader ของกรมส่งเสริมการค้า

สำหรับด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในเรื่องรูปแบบสินค้านอกจากการพัฒนารูปแบบของเฟอร์นิเจอร์ให้หลากหลายมากขึ้น แล้ว ยังได้เพิ่มประเภทของสินค้าโดยให้ชื่อว่า ETC (Etcetera) ซึ่งเป็นสินค้าประเภทกระเป๋า สมุด บันทึกรวบรวม ตะกร้าใส่ของ และงานเซรามิก เป็นต้น ส่วนด้านการผลิตได้ปรับปรุงขั้นตอนการผลิตสินค้า อาทิเช่น ปรับปรุงเทคนิคการทำสีเพื่อให้ทนทานและเป็นธรรมชาติมากขึ้น และเลือกใช้แก้วที่มีคุณภาพเหมาะสมกับรูปแบบของสินค้า

บริษัท เดอะไฟน์ อินเตอร์เทรด จำกัด

กว่า 20 ปี ที่พลังขับเคลื่อนธุรกิจของ คุณพรเทพ เกียรติก้องไกล กรรมการผู้จัดการบริษัท เดอะไฟน์ อินเตอร์เทรด จำกัด ที่นำพาธุรกิจระดับยนต์ภายใต้แบรนด์ TFP สามารถยืนหยัดและแข็งแกร่งอยู่บนเวทีการค้าระดับโลกได้ โดยไม่เคยมีคำว่า ‘ย่อท้อ’ พร้อมยังประกาศจะสร้างตราสินค้า TFP ให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ ด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าด้วยนวัตกรรมเชิงลึก ตอบสนองความต้องการสูงสุด รวมถึงสร้างทีมงานการตลาดให้แข็งแกร่ง และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้าเสมือนหนึ่งเป็นหุ้นส่วน

บริษัท เดอะไฟน์ อินเตอร์เทรด จำกัด

140/16 ซอยสุขสวัสดิ์ 26 แขวงบางปะกอก เขตราชบุรีระณะ กรุงเทพฯ 10140

โทรศัพท์ 0-2427-8074-5 โทรสาร 0-2871-1601

MDICP ภูมิใจความสำเร็จ

จากสภาวะการขยายตัวของตลาดอุปโภคบริโภคระดับยนต์เติบโตขึ้นเรื่อยๆ สะท้อนให้เกิดการแข่งขันทวีความรุนแรงมากขึ้น คุณพรเทพกล่าวว่า บริษัทไม่นิ่งนอนใจโดยระดมสมองและกำลังความสามารถของบุคลากรภายในองค์กรเพื่อรับมือกับคู่แข่งและได้หาแนวทางรวมทั้งมองที่ปรึกษาเข้ามาช่วย พร้อมได้เข้าร่วมโครงการ MDICP รุ่นที่ 3 : Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme หรือ โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันภายใต้การควบคุมดูแลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งการเข้าร่วมอบรมในโครงการ MDICP และเรียนรู้ด้วยตัวเองเกือบทุกครั้งในการปิดจุดอ่อนเพื่อสร้างจุดแข็งขึ้นมาพัฒนาภาพรวมขององค์กรจากที่ปรึกษาเพื่อแนะนำข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ และนำกลับมาปรับปรุงเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งต้องยอมรับว่าการเข้าร่วมโครงการครั้งแรกก็เห็นถึงเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร เหมือนถูกล็อตเตอรี่ยอดขายของบริษัทเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว ทำให้รู้จุดอ่อนในองค์กร และนำมาแก้ไขได้ตรงจุด

ปิดจุดอ่อนรวม 5 โรงงาน

คุณพรเทพกล่าวว่า สิ่งที่บริษัทได้เต็มๆ และไม่เคยทำมาก่อนตั้งแต่เปิดดำเนินธุรกิจมา คือ การตรวจสอบองค์กร ภายหลังการเข้าร่วมโครงการ MDICP ทำให้เรารู้ว่าองค์กรมีจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องตรงไหน ทำให้สามารถนำข้อมูลที่ได้มาประเมินสภาพธุรกิจและวางแผนการดำเนินงานในอนาคตได้อย่างถูกต้องแม่นยำ โดยแผนการตลาด TFP จะขยายการลงทุนในส่วนของบริษัท โดยรวบรวม 5 โรงงานที่อยู่กระจัดกระจายให้อยู่ในโรงงานแห่งเดียวกันในพื้นที่ 35 ไร่ ตั้งอยู่ที่ อำเภอศาลายา จังหวัดนครปฐม ด้วยงบประมาณประมาณ 400 ล้านบาท ทั้งนี้ เพื่อวางระบบการบริหารงานและการจัดการให้ง่ายขึ้นทั้งยังเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ♦

บริษัท เอ็นโอเค พร็อพเพอร์ตี้ คอมโพเนนท์ (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท เอ็นโอเค พร็อพเพอร์ตี้ คอมโพเนนท์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น Top Cover, Ramp, Automotive เป็นต้น อยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เริ่มดำเนินการเมื่อ พ.ศ. 2545 โดยลูกค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าในประเทศ สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 20

บริษัทให้ความสำคัญในการผลิตสินค้าควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพลังงาน โดยได้เข้าร่วม ‘โครงการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์’ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (TEM)’ รุ่นที่ 3 ของสำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย โดยบริษัทตั้งเป้าหมายที่จะลดต้นทุนทางด้านพลังงานให้ได้อย่างน้อย 5 เปอร์เซ็นต์ ของค่าใช้จ่ายพลังงานทั้งหมด และเกิดการอนุรักษ์พลังงานแบบยั่งยืน โดยก่อนเข้าร่วมโครงการดังกล่าวบริษัทมีการใช้พลังงานไฟฟ้าในส่วนของผลิต ปริมาณเฉลี่ย 805,100 kW-Hr ต่อเดือน หรือ 1,972,658 บาทต่อเดือน

ในอดีตถึงต้นปี 2549 บริษัทได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ 1) กิจกรรม 5 ส. 2) TPM (การซ่อมบำรุงแบบทวิผล) 3) Safety และ 4) กิจกรรมอนุรักษ์พลังงาน (TEM 3) 5) อื่นๆ ทำให้พนักงานเกิดทัศนคติว่าเป็นงานเสริมจากงานประจำ เป็นเหตุให้ผลความสำเร็จของกิจกรรมต่างๆ ไม่สูงนักทางผู้บริหารจึงเห็นด้วยกับแนวคิด Small Group Activity ที่ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แนะนำภายใต้โครงการ TEM 3 จึงได้จัดตั้ง Small Group Activity (SGA) ขึ้นในบริษัทและนำทุกกิจกรรมมาดำเนินงานภายใต้ SGA เดียวกัน นอกจากนี้ ยังได้เชื่อมโยงงานในส่วนของกิจกรรมเข้ากับงานประจำที่พนักงานแต่ละแผนกดำเนินการ มีผลการประหยัดพลังงานที่เกิดจากการจัดการที่มีประสิทธิภาพหลังจากเข้าร่วมโครงการ คิดเป็นมูลค่า 2,677,774.31 บาทต่อปี ♦

บริษัท เอ็นโอเค พร็อพเพอร์ตี้ คอมโพเนนท์ (ประเทศไทย) จำกัด
189 หมู่ 16 นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน ตำบลบางปะอิน อำเภอบางปะอิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โทรศัพท์ 0-3525-8666 www.nokpct.com

บริษัท อำพลฟู้ดส์ โพรเซสซิง จำกัด

บริษัท อำพลฟู้ดส์ โพรเซสซิง จำกัด เป็นผู้นำการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย คุณภาพปลอดภัย โดยเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ กะทิ ยู.เอช.ที. ตราชาวเกาะ เครื่องดื่มธัญญาหารจากพืช เครื่องดื่มจากบุกผสมน้ำผลไม้ โดยได้ตระหนักถึงความสำคัญของระบบคุณภาพ การอนุรักษ์พลังงาน ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ สะอาด ปลอดภัย ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค

จึงได้เข้าร่วมโครงการพลังงาน TEM ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผลจากการเข้าร่วมโครงการทำให้บริษัทสามารถลดการใช้พลังงานในโรงงานไปกว่า 2 ล้านบาท เมื่อปี 2548 และในปี 2549 บริษัทได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการ MDICP รุ่นที่ 8

นอกจากนี้ จากการเข้าร่วมโครงการ MDICP ที่ผ่านมา ทำให้บริษัทสามารถจัดทำแผนงานองค์กรที่แน่นอน พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน และการจัดทำตัวชี้วัดของงาน จึงทำให้บริษัทมีการทำงานที่เป็นระบบพนักงานมีส่วนร่วมในการคิดและพัฒนาการทำงานในด้านต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ♦

บริษัท อำพลฟู้ดส์ โพรเซสซิง จำกัด
392/56-57 ซอยปรีชาพานิชย์ ถนนมหาราช
แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์ 0-2622-3434 โทรสาร 0-2622-1829

บริษัท เจ.เอ็ม.อุตสาหกรรมอาหาร จำกัด

บริษัท เจ.เอ็ม.อุตสาหกรรมอาหาร จำกัด ผู้ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับอาหารครบวงจร โดยเป็นผู้ผลิตอาหารแช่แข็งและผลิตซอสสำเร็จรูป เพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น ในสัดส่วน 60 เปอร์เซ็นต์ ของการผลิตทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีก 40 เปอร์เซ็นต์ จัดจำหน่ายตลาดในประเทศ

คุณวรรณิตา ขอบประเสริฐ ผู้จัดการโรงงาน บริษัท เจ.เอ็ม. อุตสาหกรรมอาหาร จำกัด เล่าถึงจุดเริ่มต้นธุรกิจของบริษัทว่า เริ่มจากการจัดเลี้ยงนอกสถานที่ภายใต้ชื่อ ‘จิตมาศ’ เป็นระยะเวลาประมาณ 25 ปี ถือเป็นผู้นำดำเนินธุรกิจนี้เป็นรายแรก หลังจากนั้น ได้ขยายธุรกิจด้วยการเป็นผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูปแช่เย็นให้กับการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อบริการผู้โดยสารรถไฟด่วนพิเศษ ‘สปรินเตอร์’ ทุกขบวนทั่วประเทศ ควบคู่ไปกับการผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศ เรียกได้ว่าทำให้หลายคนรู้จักชื่อบริษัทจากการเป็นผู้ผลิตอาหารแช่แข็งส่งให้กับการรถไฟฯ และต่อมาด้วยวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่ได้ไปดูงานในต่างประเทศเพื่อศึกษาธุรกิจ และเห็นทิศทางของธุรกิจอาหารแช่แข็ง จึงเริ่มต้นทำธุรกิจนี้อย่างจริงจัง ซึ่งบริษัทนับเป็นผู้ดำเนินธุรกิจอาหารแช่แข็งรายแรกในเมืองไทยในขณะนั้นเช่นกัน

นอกจากนี้แล้ว บริษัทยังเป็นผู้ผลิตอาหารแช่แข็งประเภทพร้อมรับประทานให้กับร้านอาหารและโรงแรมต่างๆ รวมทั้งมีไรซ์สเตรชั่น 30 สาขา ซึ่งเป็นแบรนด์ตามฟู้ดส์คอร์ทต่างๆ รวมถึงมีซิติ้มีลที่เป็นรูปแบบคือออสตามอาคารสำนักงานและโรงเรียนจิตมาศที่สอนทำอาหารย่านบางเขน

สำหรับธุรกิจส่งออกอาหารแช่แข็งสำเร็จรูปที่เป็นธุรกิจหลักของบริษัทนั้น นับว่าได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากตลาดต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปตามทิศทางที่กระแสอาหารไทยมาแรงในช่วง 3-5 ปีที่ผ่านมา และคาดว่าหลังจากนี้จะได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากอาหารไทยเป็นอาหารที่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของคนต่างประเทศที่ต้องการหลีกเลี่ยงอาหารจังก์ฟู้ดส์ได้เป็นอย่างดีนั่นเอง โดยการผลิตเพื่อส่งออกส่วนใหญ่ผลิตภายใต้แบรนด์ของลูกค้า ขณะที่แบรนด์ของบริษัทเองนั้นมี 2 แบรนด์คือ Truly Thai อาหารแช่แข็งสำหรับพร้อมรับประทาน และ Truly Oriental อาหารแช่แข็งสำหรับพร้อมปรุง

“กว่าจะประสบความสำเร็จอย่างในวันนี้ สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญคือวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่คาดการณ์ทิศทางตลาดว่ามีความต้องการอาหารแช่แข็ง อีกทั้งเรายังเปิดใจรับการเรียนรู้และพร้อมรับเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ ตลอดจนการออกไปสำรวจตลาดเพื่อเก็บข้อมูลว่าสินค้าใดเหมาะกับตลาดใดและเรียนรู้ประสบการณ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารซึ่งปัจจุบันกลุ่มลูกค้านั้นมีหลากหลายและมีความเฉพาะกลุ่มมากขึ้น เหล่านี้คือจุดสออดประสานทำให้เราก้าวสู่ความสำเร็จ”

ปัจจุบันบริษัทมีคนงาน 200 คน และมีกำลังผลิตในส่วนซอสสำเร็จรูปประมาณ 180 ตันต่อเดือน อาหารแช่แข็ง 240 ตันต่อเดือน ซึ่งที่ผ่านมาปัญหาที่พบคือการผลิตไม่ต่อเนื่อง ทำให้การผลิตล่าช้าเกิดการสูญเสียในการเคลื่อนย้าย ไม่ว่าจะเป็นคน เครื่องจักร บริษัทจึงได้เข้าร่วมอบรมกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในเรื่องระบบโลจิสติกส์

“เรามองว่ากรมฯ มีการอบรมเรื่องระบบโลจิสติกส์ ซึ่งอาจจะไม่ใช่เรื่องของการจัดส่งเท่านั้น แต่รวมไปถึงเรื่องของโครงการที่ทำให้อุตสาหกรรมพัฒนาขึ้นทั้งระบบ โดยโครงการที่เข้าร่วมนั้นเป็นเรื่องของการปรับระบบกระบวนการคอนเทนเนอร์ไลน์ที่จะอิมพอร์ตในส่วนของการผลิตให้เกิดความต่อเนื่องในการผลิตให้ได้มากที่สุด”

คุณวรรณตดา กล่าวว่า หลังการเข้ารับการอบรมกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม บริษัทได้นำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ทำให้เกิดการปรับปรุงในสายการผลิต ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีมากขึ้น ช่วยลดปัญหาการสูญเสียเวลาในกระบวนการผลิตทำให้เกิดความต่อเนื่อง ไม่ขาดช่วง ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เรียกได้ว่าหลังจากเข้ารับการอบรมแล้วบริษัทสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้อย่างได้จริง

และหลังจากปรับปรุงกระบวนการผลิตจนเข้าที่เข้าทางแล้ว ประกอบกับประสบการณ์ที่อยู่ในธุรกิจมากกว่า 15 ปี ดังนั้น แผนงานในปี 2550 นี้ บริษัทจึงมีการวางแผนขยายการส่งออกในแบรนด์ของตนเองมากขึ้น ซึ่งในการเจาะต่างประเทศนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือเรื่องของเงินทุน แต่บริษัทก็มีความพร้อมในหลายๆ ด้าน และมองเห็นการเติบโตของธุรกิจที่เพิ่มขึ้นอีก 10-20 เปอร์เซ็นต์ จุดนี้จึงสามารถเป็นฐานที่จะรองรับในส่วนของการขยายการเติบโตของบริษัทได้เป็นอย่างดี ♦

บริษัท เจ. เอ็ม. อุตสาหกรรม จำกัด
30/74-76 หมู่ 7 ลำลูกกา ตำบลลาดสวาย อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี 12150 โทรศัพท์ 0-2533-2904-6
โทรสาร 0-2533-2907 www.jmthaifood.com

บริษัท ไทยคานะ จำกัด

บริษัท ไทยคานะ จำกัด ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2532 ดำเนินธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าตัดในแบบการรับจ้างผลิต (OEM) ภายใต้แบรนด์ต่างๆ ประมาณ 30-40 แบรนด์ โดยมีฐานลูกค้าในหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็นยุโรป ญี่ปุ่น และย่านอาเซียน แบ่งสัดส่วนตลาดส่งออกเป็นยุโรป 40 เปอร์เซนต์ ญี่ปุ่น 30 เปอร์เซนต์ และอีก 30 เปอร์เซนต์ เป็นการตลาดในประเทศไทยและประเทศแถบอาเซียน

คุณสุวรรชัย โลหะวัฒนกุล กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยคานะ จำกัด กล่าวว่า ในยุคแรกเริ่มของการก่อตั้ง ไทยคานะเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างนักลงทุนไทยและญี่ปุ่น โดยมุ่งเน้นการทำตลาดในประเทศญี่ปุ่นเป็นหลัก แต่หลังจากที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมทุนและบริหารงานในปี 2544 ได้ทำการปรับทิศทางการทำงานให้มีการขยายตลาดจากเดิมให้กว้างขึ้น

“ปีที่เข้ามาบริหารงานไทยคานะมีพนักงานประมาณ 190 คน มียอดขายในขณะนั้นประมาณ 70 ล้านบาท หลังจากนั้นในระยะเวลา 2 ปีภายใต้การบริหารงานแนวใหม่ที่มุ่งเน้นการทำตลาดเชิงรุกทำให้มียอดขายเพิ่มขึ้นเป็น 220 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเติบโตถึง 3 เท่า โดยปัจจุบันมีจำนวนพนักงานเพิ่มขึ้นเป็น 350 คน”

สำหรับกลยุทธ์การทำตลาดนั้น เนื่องจากบริษัทเป็นโรงงานผลิตเสื้อเชิ้ตสำเร็จรูปโดยมีกลุ่มเป้าหมายอยู่ในตลาดบน ดังนั้นในการทำธุรกิจจะไม่เน้นในเรื่องของปริมาณแต่เน้นในเรื่องของการทำอาร์แอนด์ดี เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพสินค้าอย่างต่อเนื่องไปพร้อมๆ กับลูกค้าที่มาร่วมจ้างผลิตทำให้มีการเติบโตไปพร้อมกัน และได้ผลพวงต่อเนื่องจากการที่ลูกค้ามั่นใจในตัวบริษัท จึงเกิดการบอกต่อกันไปยังลูกค้ารายอื่นๆ ส่งผลให้ไทยคานตะเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และการที่บริษัทเล็งเห็นความสำคัญของการเดินสายโรดโชว์ในต่างประเทศด้วยการออกบูธในงานแสดงสินค้าต่างๆ ทำให้ได้ลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้นอีก ไม่ว่าจะเป็นฝรั่งเศส อิตาลี สวีเดน เบลเยียม และเดนมาร์ก

“โดยทั่วไปแล้วราคาของเสื้อเชิ้ตจะมีตั้งแต่ตัวละ 199 บาท ไปจนถึงตัวละ 10,000 บาท ซึ่งความต่างของราคาจะต้องมององค์ประกอบโดยรวมของการผลิต เริ่มต้นจากผ้าไหม แพตเทิร์น และสไตส์ รวมไปถึงแอคเซสเซอรี่ และผ้าซับใน การแพ็ค การรีด การนำเสนอ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เราใส่ใจในทุกรายละเอียดร่วมกับเจ้าของแบรนด์ นอกจากนี้ เรายังได้โคทออฟคอนดักท์ คล้ายกับใบประกาศนียบัตรที่ยืนยันว่าเราผ่านมาตรฐานการตรวจของสหภาพยุโรป ซึ่งมีการตรวจสอบทุก 2 ปี นับเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าสินค้าของบริษัทมีมาตรฐานระดับโลก”

คุณสุวรรณชัยกล่าวว่า กระนั้นบริษัทยังได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของโรงงานอยู่เสมอ จึงได้เข้าร่วมอบรมใน 2 โครงการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม คือ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ (คพอ.) รุ่น 89 เป็นโครงการที่จัดขึ้นสำหรับกลุ่มสิ่งทอโดยเฉพาะทำให้ได้รับประโยชน์และประสบการณ์มากมาย โดยเฉพาะกิจกรรม ‘จุใจใส่ใจสัมฤทธิ์’

ที่นำผู้ประกอบการทั้งหมดมาทำกิจกรรมร่วมกันทำให้ได้เรียนรู้จุดเด่น จุดด้อย และสามารถเชื่อมโยงสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้สามารถนำมาบริหารงานในแบบฉบับของตนเอง อีกทั้งยังได้เครือข่ายเพื่อนๆ ผู้ประกอบการที่กว้างขึ้นอีกด้วย นี่คือการส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างให้กับเราจากโครงการดังกล่าว

ส่วนอีกโครงการ คือ โครงการเอ็มดีซี (MDICP) บริษัทเข้าอบรมในรุ่นที่ 5 ผลที่ได้รับคือการพัฒนาในหลายๆ ด้านด้วยกัน ได้แก่ การตลาด การจัดการ เทคโนโลยี การผลิต และการเงิน โดยมีที่ปรึกษาจากหน่วยงานต่างๆ เข้ามาให้ความรู้และคำแนะนำ ซึ่งบริษัทได้ร่วมกิจกรรมและทำแผนธุรกิจ โดยหลังจากเข้าร่วมโครงการเอ็มดีซีทำให้สามารถเดินเรื่องขอ ISO 9000 เป็นผลสำเร็จและที่ยิ่งไปกว่านั้นยังได้รับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่นด้านการจัดการ SMEs ซึ่งเป็นรางวัลที่ได้มาหลังจากการเข้าร่วมโครงการเอ็มดีซี นับว่าเป็นโครงการที่ดีและให้ประโยชน์กับผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก ♦

บริษัท ไทยคานตะ จำกัด
35 หมู่ 4 เคหะทุ่งสองห้อง แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ 10210 โทร. 0-2573-6222

โครงการรักษ้ำมพวา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรการจัดแสดงแผนงาน 'โครงการรักษ้ำมพวา' การฟื้นฟูสืบสานชีวิตพอเพียง แบบอัมพวา ซึ่งดำเนินการโดย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ณ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

กองทุนรักษ้ำมพวา

กระทรวงอุตสาหกรรม เชิญชวนนักธุรกิจ ผู้ประกอบการ ร่วมสนับสนุนจัดตั้ง 'กองทุนรักษ้ำมพวา' อนุรักษ์เรือนไม้ริมน้ำให้พลิกฟื้นชีวิตขึ้นอีกครั้งในงาน NEO on the Move โดยมี นายปรามิทยาวิทย์วิฑูรย์ อธิบดี กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และ นางนาฏยา อ่อนสุวรรณ ที่ปรึกษากรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้เกียรติเข้าร่วมงาน ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ทอดพระเนตร

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินและทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจในพื้นที่ จังหวัดน่าน โดยได้ทรงทอดพระเนตรการฝึกอบรมการเย็บจักรอุตสาหกรรม หนึ่งสามเหลี่ยมภายใต้การดำเนินงานในโครงการพระราชดำริ ซึ่ง ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ 1 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้การสนับสนุนด้านการฝึกอบรมแก่กลุ่มประชาชนในพื้นที่อำเภอภูฟ้าและอำเภอบ่อเกลือ โดยมี วีรพันธ์ นิลदानวงศ์ ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาคที่ 1 เป็นผู้ถวายรายงานฯ

เปิดนิทรรศการ

นายปราโมทย์ วิทยาสุข อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดงานนิทรรศการ ‘เจ็ดจรัสอัญมณีและเครื่องประดับไทย’ โดยมี นางสาวกฤษณา รวยอาจิณ รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กล่าวรายงาน ณ ห้องแสดงนิทรรศการ ชั้น 1 อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

KIDS DESIGN AWARD

นางสาวกฤษณา รวยอาจิณ รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นประธานมอบรางวัล KIDS DESIGN AWARD ซึ่งเป็นผลงานของ Young Designers พร้อมเปิดงานเสวนาหัวข้อ ‘เปิดคลังองค์ความรู้ พัฒนาระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นไทย และวิเคราะห์ทิศทางอุตสาหกรรมแฟชั่นไทยปี 2550’ ภายใต้โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ณ ห้องประชุม ไชน่า อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

มอบประกาศนียบัตร

นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้เกียรติร่วมงานในพิธีมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้าอบรมตาม ‘โครงการฝึกอบรมการเจียระไนพลอยให้บุคลากรประเทศมาดากัสการ์’ (Gem cutting Training Project for Madagascar) จำนวน 12 คน โดยเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกับสำนักงานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อเป็นประตูการค้าเปิดสู่ทวีปแอฟริกา และสรรหาแหล่งทรัพยากรเพิ่มสำหรับอุตสาหกรรมอัญมณีของไทย เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2549 ที่ผ่านมา

เปิดงาน

นายสุรศิษฐ์ บุญฤทธิสิทธิ์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดงาน 'สัปดาห์ส่งเสริมการตลาดวิสาหกิจชุมชน' ครั้งที่ 4 ประจำปี 2549 โดยงานจัดขึ้นเมื่อวันที่ 18-22 ธันวาคม 2549 ที่ผ่านมานั้น ห้องแสดงนิทรรศการ ชั้น 1 อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

สื่อมวลชนสัญจร

นางศรีสุตา สำราญรัมย์ ผู้อำนวยการส่วนสร้างผู้ประกอบการ และธุรกิจ สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม นำคณะสื่อมวลชนเข้าเยี่ยมชมกิจการ และสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่เข้าร่วม 'โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC)'

มอบเรือพายไฟเบอร์กลาส

นายจักรมณต์ ฝาสุกวณิช ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธาน ในพิธีมอบเรือพายไฟเบอร์กลาสจำนวนกว่าร้อยลำและถุงยังชีพ พร้อมกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและคอมโพสิต ผู้ประกอบการ SMEs ทั่วประเทศ เหล่าดารานาในโครงการ NEC และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย ร่วมปันน้ำใจเพื่อนำไปแจกจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยน้ำท่วม

หัตถ-อุตสาหกรรม ครั้งที่ 13

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8 ร่วม เครือข่ายบริหารธุรกิจ จังหวัดสุพรรณบุรี จัดงาน 'หัตถ-อุตสาหกรรม ครั้งที่ 13' เพื่อเสริมความรู้เพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้าให้กับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สร้างโอกาสทางธุรกิจรับช่วงเทศกาลปีใหม่ โดยมีนายทรงฤทธิ์ พิมพ์โพธิ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นประธานเปิดงาน ณ บริเวณพื้นที่ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ 8

ถวายสัตย์ปฏิญาณ

นางเพียงตา มหาชัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านบริหารธุรกิจ
อุตสาหกรรม สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นประธานนำข้าราชการและพนักงาน
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี
และพลังของแผ่นดิน ณ อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

เมืองแห่งผ้าหม้อห้อม

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ให้เกียรติชมนิทรรศการและผลิตผลจากผ้าหม้อห้อมภายใต้ชื่องาน
'เมืองแห่งผ้าหม้อห้อม (Morhom City) : มหัศจรรย์ผ้าหม้อห้อมใน
ดินแดนสุวรรณภูมิ' โดยมี นางสาวกฤษณา รวยอาจิณ รองอธิบดี
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม นำชมผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมไทย
และแฟชั่นโชว์ในงาน ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น OTOP City
ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 16-24 ธันวาคม 2549 ณ อาคารชาเลนเจอร์ 3
อิมแพค เมืองทองธานี

ร่วมหารือ

นายเดชาศรัศรีสวัสดิ์ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถ
งานส่งเสริมอุตสาหกรรม และ นางวีระวรรณ บัณชรสูตร ผู้อำนวยการ
กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ให้การต้อนรับคณะศึกษาดูงาน
Study Visit Program on Small and Medium Business Management
จากประเทศอินโดนีเซีย เข้ารับฟังการบรรยายสรุปและร่วมหารือกับ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ ห้องประชุม อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ศึกษาดูงาน

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม นำคณะราชการและเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เข้าศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการ
องค์ความรู้และสายประกอบรถยนต์ ณ บริษัท โตโยต้า มอเตอร์
ประเทศไทย จำกัด สำโรงใต้ จังหวัดสมุทรปราการ

แฟชั่นโชว์ชุดมุสลิม

นายปราโมทย์ วิทยาสุข อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดงานแฟชั่นโชว์เครื่องแต่งกายมุสลิม ‘เส้นทางอาภรณ์สวรรค์ สู่มั่นที่เป็นจริง’ ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมดิเอ็มเพอร์

Bangkok Fashion Week 2006

นายจักรมณท์ ผาสุกวณิช ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดงานโครงการจัดงานแสดงสินค้า Bangkok Fashion Week 2006 ครั้งที่ 2 โดยมีนายปราโมทย์ วิทยาสุข อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในฐานะผู้อำนวยการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น กล่าวรายงาน ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

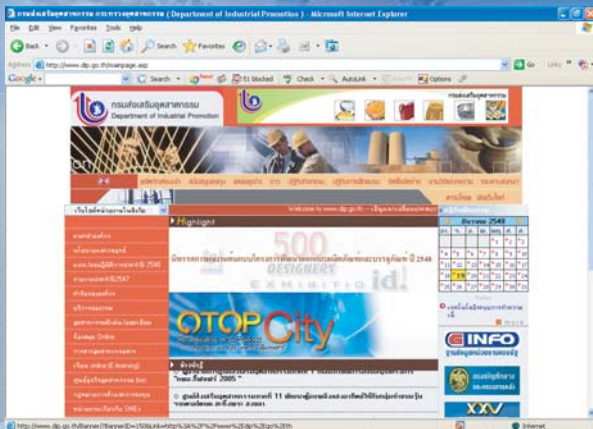

ฝึกอบรม

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับ สำนักงานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างประเทศ จัด ‘โครงการฝึกอบรมการเจียระไนพลอยให้บุคลากรประเทศมาดากัสการ์’ (Gem cutting Training Project for Madagascar) ณ จังหวัดจันทบุรี

<http://www.dip.go.th>

<http://www.dip.go.th>

แหล่งรวบรวมข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และงานบริการต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวมทั้งฐานข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บรรณานุกรมเครื่องจักร, ฐานข้อมูลวัตถุดิบ, ฐานข้อมูลเทคโนโลยีการผลิต, ฐานข้อมูลการออกแบบ, ฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น ตลอดจนการเชื่อมโยง (Link) กับเว็บไซต์ต่างๆ ทั้งเว็บไซต์ภายในกระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้บริการสำหรับ SMEs และผู้สนใจทั่วไป

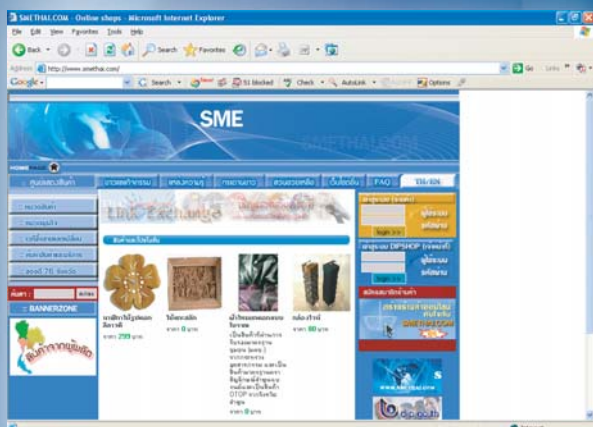
<http://elearning.dip.go.th>

<http://elearning.dip.go.th>

เว็บไซต์ระบบฝึกอบรมผ่านอินเทอร์เน็ตของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งผู้สนใจทั่วไป สามารถเข้าไปเรียนรู้เพื่อความเข้าใจในสาขาวิชาต่างๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจ เช่น เทคนิคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ บัญชี และการเงิน ตลอดจนแบบฝึกหัดรายการคลินิกอุตสาหกรรม ที่ผู้สนใจสามารถลงทะเบียเรียนได้ตลอดเวลา โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

<http://www.smethai.com>

<http://www.smethai.com>

ช่องทางระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อผ่าน ระบบ e-Catalogue (ระบบสร้างร้านค้าอัตโนมัติ) ซึ่งเปิดโอกาสให้ SMEs สามารถมีร้านค้าทางอินเทอร์เน็ตได้ฟรี เพื่อเผยแพร่โฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการดำเนินการธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และเป็นเครื่องมือสำคัญในการขยายตลาดการค้าให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งในและต่างประเทศ โดยระบบ e-Catalogue ได้ถูกออกแบบให้สามารถสร้างร้านค้า (Homepage) ที่ง่ายต่อการใช้ โดยที่ SMEs ไม่จำเป็นต้องมีความรู้เชิงเทคนิคแต่ประการใด

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0-2202-4514-20 โทรสาร 0-2202-4401

E-mail : webmaster@dip.go.th

หน่วยงานเครือข่าย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่

158 ถนนทุ่งโฮเต็ล อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50000
โทร. 0-5324-5361-2, 0-5324-3494,
0-5324-1182, 0-5324-5248, 0-5324-2226
โทรสาร 0-5324-8315
e-mail : ipc1@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณี

หมู่ 6 ถนนพหลโยธิน
ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรม เครื่องเคลือบดินเผา จังหวัดลำปาง

424 หมู่ 2 ถนนพหลโยธิน
ตำบลท่าศาลา อำเภอเกาะคา
จังหวัดลำปาง 52130

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4 จังหวัดอุดรธานี

399 ตู ป.ณ. ค่ายรามसर ถนนมิตรภาพ
(อุดรฯ-ขอนแก่น) ตำบลโนนสูง อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรธานี 41330
โทร. 0-4220-7232-5
โทรสาร 0-4220-7238
e-mail : ipc4@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2 จังหวัดพิษณุโลก

292 ตู ป.ณ. 77 อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทร. 0-5528-2956-8
โทรสาร 0-5528-3021
e-mail : ipc2@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5 จังหวัดขอนแก่น

86 ตู ป.ณ. 103 ถนนมิตรภาพ ตำบลสำราญ
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทร. 0-4337-9296-300
โทรสาร 0-4337-9302
e-mail : ipc5@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3 จังหวัดพิจิตร

200 หมู่ 8 ถนนเลี่ยงเมือง ตำบลท่าหลวง
อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000
โทร. 0-5665-1220-5
โทรสาร 0-5661-3559
e-mail : ipc3@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 จังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานที่ดินอำเภอเมืองอุบลราชธานี
ถนนศรีณรงค์ อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี 3400
โทร. 0-4524-5432, 0-4524-4632
e-mail : ipc7@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8 จังหวัดสุพรรณบุรี

117 หมู่ 1 ถนนมาลัยแมน ตำบลดอนท้าย
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
โทร. 0-3555-5622, 0-3555-5201,
0-3555-5644
โทรสาร 0-3555-5522
e-mail : ipc8@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 จังหวัดชลบุรี

67 หมู่ 1 ถนนสุขุมวิท ตำบลเสม็ด
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000
โทร. 0-3827-3702, 0-3878-4064,
0-3878-4066-7
โทรสาร 0-3827-3701
e-mail : ipc9@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา

222 หมู่ 7 ตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย
จังหวัดนครราชสีมา 30190
โทร. 0-4437-5255, 0-4438-8243-4
โทรสาร 0-4437-5524
e-mail : ipc6@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

131 ถนนเทพรัตนกวี ตำบลวัดประดู่
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทร. 0-7720-0395-8, 0-7720-0448-9
โทรสาร 0-7720-0441
e-mail : ipc10@dip.go.th

ศูนย์พัฒนากลุ่มอุตสาหกรรม
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ถนนมิตรภาพ อำเภอสูงเนิน
จังหวัดนครราชสีมา 30170

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 จังหวัดสงขลา

165 ถนนกาญจนวนิช ตำบลน้ำน้อย
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทร. 0-7421-1905-8
โทรสาร 0-7421-1904
e-mail : ipc11@dip.go.th